

ARCHIEF 2016

ZATERDAG 31 DECEMBER

SYLVESTERRIT

Op deze laatste dag van het jaar was het behoorlijk frisjes. 's Morgens om 10 uur was het mistig en met een temperatuur van dik onder 0⁰ nodigde het niet uit om te gaan fietsen. Verschillende "vaste" deelnemers lieten dan ook verstek gaan. Maar de echte bikkels, de mannen van staal zullen we maar zeggen, waren toch present voor de afsluiting van het jaar 2016. Met 16 rijders werd er klokslag 10 uur vertrokken. Omdat de wind Zuidelijk was werd er natuurlijk weer eens richting Maastricht gereden. Maar omdat deze rit maar over een kleine 50 km. gaat werd ingekort tot Stein. Roger kreeg het verzoek om het vandaag rustig aan te doen en sociaal zoals hij is hield hij zich hier voortreffelijk aan. Afwisselend verscheen op de eerste rij naast hem achtereenvolgens Jo, Fred en Henk. En als Henk eenmaal is aangekomen op de eerste rij is hij daar niet meer weg te slaan. Deze twee kleppers hielden zich vandaag perfect aan het afgesproken tempo en zodoende hoefde vandaag niemand te roepen dat het te hard ging. In een lekker tempo, voor de B-groep rijders tenminste, ging het zuidwaarts. De snelle mannen moesten wel wat inbinden maar voor een keer moet dat kunnen. In Stein werd er omgebogen en nu kregen we wind mee, dus werd er een tandje bijgeschakeld. Lekker keuvelend werden zo de kilometers afgelegd en om kwart voor 12 kwamen we aan bij Café 't Heukske in St. Joost. De voltallige groep ging mee om het jaar op een gezellige manier af te sluiten. De koffie en chocomel waren wel verdiend, want de temperatuur was de hele rit rond de -4⁰ gebleven en het zonnetje hebben we niet gezien. De oliebollen, gesponsord door Paula, waarvoor hartelijk dank, lieten we ons goed smaken en het jaar 2016 werd nog eens rustig doorgenomen. Allerlei snode plannen voor 2017 kwamen natuurlijk op de proppen maar we zullen wel zien wat het wordt. Als het jaar 2017, op de verschillende valpartijen na natuurlijk, verloopt zoals afgelopen jaar mogen we toch niet klagen. Een geweldige opkomst, veel gezellige kilometers en mooie ritten, wat wil een mens nog meer. De Affligem kwam natuurlijk ook weer op tafel en zo kwam er een eind aan een prachtig fietsjaar 2016. Het Fluitend Hert wenst iedereen een voorspoedig 2017 en tot ziens op bij de volgende ritten. Voor de Pensionado's zal dat al zijn op maandag 2 januari wanneer ze alweer de spits afbijten met de eerste rit van 2017. Voor de mensen die de pech hebben dat ze nog moeten werken zal dat zijn op zaterdag 7 januari. Dus allemaal "Tot Volgend Jaar".

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 24 DECEMBER NOG EEN KEER

Zoals het Fluitend Hert al berichtte waren twee groepen gevormd. Deze eerste groep vertrok eigenlijk zonder routeplan met als enige aanknopingspunt om eerst de tegenwind te trotseren en dat daarom richting Roosteren werd begonnen. En er werd voortvarend begonnen, je krijgt amper de tijd om de schoenen in te klikken of het tempo ligt al dik boven de 30 km/uur. Waar de meesten kennelijk weinig last van hebben, is om met koude spieren gelijk volle bak te gaan. Maar er zijn ook rijders die even de spieren moeten opwarmen voordat zij dergelijke snelheden kunnen rijden zonder zich op te blazen. In

de eerste kilometers moet je je in dat geval gelukkig prijzen dat het stoplicht aan de Rijksweg op rood staat, het spoor dichtgaat en dat aan de opritten van de snelweg automobilisten hun voorrang nemen, allemaal om de snelheid er in het begin uit te halen. Kijk, de mensen die van Maasbracht of zo komen, zijn al opgewarmd, maar als je om de hoek woont, sta je gewoon koud aan de start. Om dan de Col du Canal in dat tempo te overleven ben je bijna verplicht om eerst thuis op de rollen in te rijden om in dat geweld mee te kunnen. Een andere factor is of je bereid bent om in wintertijd zo volle bak te vertrekken; ik dacht dat iedereen in het winterseizoen ietsje minder hard gaat maar daarvan bleek gisteren weinig. Dus na het bochtige traject richting Col du Canal waren een paar lieden al dan niet vrijwillig achterop geraakt, vooral omdat Jo V een gaatje liet vallen, zo van bekijk het maar met dat gekakker. Boven op de brug werd niet op of om gekeken en snelde de groep naar beneden richting Roosteren. Een paar rijders gingen nog volle bak in de achtervolging maar Jo V bleef in zijn eigen tempo rijden omdat een jump naar de hoofdmacht zou betekenen dat hij zich helemaal zou opblazen en daarvoor bedankte hij vriendelijk. In de klim had Berry Thoolen, toch iemand met een behoorlijke dosis wielerintellekt, ook al besloten om de groep te laten gaan omdat hij het kennelijk te hard vond gaan. Hij wachtte op groep 2 die beneden aan de brug al in het zicht kwam. Jo besloot alleen door te rijden en desnoods een alternatief rondje te rijden, niet echt leuk maar ja, ook niet echt het einde van de wereld, nietwaar. Welnu, op een gegeven moment besloot iemand vooraan om toch maar eens achterom te kijken waar ze heel in de verte Jo V zagen rijden waarna de ruggen gerecht werden en er warempel gewacht werd. Achterin lieten zelfs enkele rijders zich uitzakken om Jo even uit de wind te zetten, waarvoor dank. Plan B van Jo kon dus in de ijskast en met zijn inmiddels duchtig opgewarmde spieren was het tempo verder geen probleem meer. Bij de nieuwe brug achter Roosteren bij Nattenhoven reed Roy lek en met vereende krachten kon de band gelicht en ook weer opgelegd worden maar het kostte veel moeite voordat die velg zich gewonnen gaf. Groep 2 kwam opvallend genoeg eens een keer **niet** langs gesjeesd zodat zij blijkbaar toch een andere route hadden bedacht. Bij ons ging het ondertussen stoïcijns naar het Zuiden maar bij Bunde vroeg Jo toch maar eens waar men naartoe dacht te gaan. Roger ging eens vragen maar men had kennelijk nog steeds geen idee waarna Jo maar voorstelde om via de Kruisberg naar Waterval te gaan en zo weer terug. Dit was blijkbaar goed want dat hebben we dan ook maar gedaan. In Schimmert commandeerde Jo de groep naar rechts richting Vuilnisberg maar anderen, met name Jo Storms riep om onduidelijke redenen rechtdoor. Hierdoor ging een deel rechtdoor en een ander deel rechtsaf. Kijk, het maakt niet uit dat iemand zegt waar naar toe maar s.v.p. niet zo. Voor hetzelfde geld ligt de halve groep op de grond met een hoop schade en letsel. Bij Suist mag iedereen van te voren of desnoods onderweg aangeven dat hij of zij de route aangeeft. Maar als die routekapitein eenmaal bekend is, moet iemand anders daar niet doorheen gaan roepen. Eenmaal buiten Schimmert begon Wil Leurs nog spontaan "wie sjoan oos Limburg is " te zingen want dat stukje tot aan de Vuilnisberg is inderdaad de moeite waard en de stemming was opperbest. Beneden bij het kapelletje stuurde Harald iets te wild en zodoende miste hij de bocht en kon hij achter aansluiten en een topklassering op de top vergeten. Dan nog de Beukenberg die iedereen goed verteerde. Jo Storms besloot daarna door Doenrade te rijden want hij meende dat op onze route teveel pratsch lag. De rest sloeg wel rechtsaf naar Bingelrade en zo de bekende weg naar uiteindelijk Waldfeucht via Susterseel en Wehrhagen natuurlijk. Af en toe ging het tempo om onduidelijke redenen toch weer fors de hoogte in waarna, wat een verrassing, toch weer gewacht moest worden omdat enkelen deze slag niet verwachten en dus missen. Daarbij had onze Stevensweertenaar de mountainbike bij zich en zo zoetjesaan begon dat zijn tol te eisen. Ik denk dan: waarom niet lekker in een strak tempo rijden en met de wind in de rug lekker genieten? Maar wie ben ik, kennelijk hebben anderen daar hele andere ideeën bij. Fred had er op een gegeven moment ook tabak van en verkondigde niet meer harder dan 35 km/uur te rijden. Op een enkele oprisping na, was het tempo daarna voor iedereen comfortabel zodat we enigszins op het gemak na een kleine 80 km op het Hingen aankwamen....bij een gesloten deur helaas. Dus gingen we vroeger dan gepland naar huis voor een hopelijk mooie kerstavond. Voor iedereen in elk geval

Prettige Kerstdagen gewenst en voor diegenen die niet naar de oliebolletrit komen, alvast een Gelukkig Nieuwjaar.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 24 DECEMBER

Van alles wat

Alweer een behoorlijk startveld op het Hingen voor deze een na laatste officiële rit van dit jaar. Maar liefst 25 deelnemers, dus natuurlijk 2 groepen. De A-groep vertrok, meteen nadat Tom Marcellis aankwam. Hij heeft de rol van Jo overgenomen om steeds op het laatste moment aan te komen. Eentje moet altijd de laatste zijn, dus als we dat weten is het goed. Hoe het deze heren is vergaan zullen we nog wel horen. De B-groep, in eerste instantie 8 man sterk, vertrok even later. Boven op de kanaalbrug stond Berrie Thoolen ons op te wachten. Hij vond het niet nodig om in zo'n hoog tempo te rijden als de A-groep, dus sloot hij aan bij de langzameren. Henk en Leon namen natuurlijk de eerste rij voor hun rekening. En de rest hield zich netjes schuil achter deze twee kleppers. Maar in Maaseik kreeg John alweer problemen met zijn hartslag. Dit gebeurt wel vaker, dus hij weet heel goed wat hij dan moet doen. Ze zeggen niet voor niets: "Luister goed naar je lichaam". Dus hij deed het rustig aan en meestal gaat het na een korte tijd vanzelf over. Maar vandaag duurde het erg lang, dus besloot hij om alleen terug te rijden. De groep wachtte natuurlijk maar John gaf aan dat het geen probleem was als ze door reden. Zelf deed hij het rustig aan en na een minuutje of tien sprong de hartslag weer terug naar de normale waarden. Dus dan kan hij weer in zijn eigen tempo doorrijden. Hij besloot om evengoed de rit naar Stramproy te rijden en van daaruit weer terug naar Maaseik. Het liep verder prima en zo kreeg hij toch nog 55 km. op de teller. Om kwart voor 4 was hij terug op het Hingen, maar bij Nicole stonden nog geen fietsen, dus maar naar huis. Later kreeg hij door van een belangstellende vanuit de B-groep dat deze groep vandaag 75 km. had gefietst, en dat dit ook heel goed was verlopen. Volgende week zaterdag staat de Sylvesterrit op het programma. De laatste rit van het seizoen 2016. Het vertrek is dan om 10 uur op het Hingen en we rijden dan een ritje van een km. of 50, zodat we rond 12 uur zullen aankomen bij Café 't Heukske in St. Joost. Paula zal dan voor de oliebolle zorgen en zo kunnen we het jaar 2016 afsluiten met een lekker kopje koffie en een oliebol. Dus allemaal tot komende zaterdag om 10 uur.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 17 DECEMBER

LEVEROY

's Morgens nog een lekker zonnetje, maar om 1 uur begon het toch te miezeren. Toch waren er 16 die-hards, de echte FLANDRIËNS dus, present om half twee op het Hingen. Ook vandaag van de partij was Peter Schmitz. Het is hem maandag schijnbaar zo goed bevallen dat hij ook vandaag weer op het appél was. En we zagen ook Willy Veugelers weer verschijnen na zijn ongeluk van een tijdje geleden. Omdat de groep toch wat kleiner was dan normaal werd er besloten om in een groep te vertrekken. Dan konden we onderweg altijd nog bekijken wat er ging gebeuren. Henk kreeg een ander computerprogramma aangereikt aangepast aan de A-rijders en hij zette zich weer netjes op kop. Jo stelde voor om richting Caluna te rijden dus ging het richting Berg en zo naar Linne. Omdat er zo veel A-rijders waren was het tempo toch wat hoger dan normaal bij de B-groep, maar niemand had hier problemen mee. Alleen op het fietspad richting Linne gaf John aan dat het toch wat te veel van het goede was. Meteen greep Roy v. Montfort in en hij maande de kopmannen om iets te minderen wat meteen gebeurde. Over de stuw in Linne en zo naar Heel. Henk en Fred kenden de weg op hun duimpje en Jo hoefde nergens in te grijpen. Maar bij de verkeerslichten namen de kopmannen het heft in eigen handen en ze namen het fietspad langs de grote weg, richting Baexem. Jo vond het wel goed zo en hij hield zich achterin ook lekker rustig. We kwamen toch netjes in Baexem en hier namen we de binnenweg richting Leveroy. Het tempo was lekker, het weer was goed, dus wat wil een fietser nog meer? Via Leveroy ging het naar Nederweert-Eind en toen langs het kanaal terug. De mensen van Montfort werden nog netjes afgezet bij de Camping en Jo, Fred en John besloten om nog eventjes wat na te praten bij Paula. Het nieuwe biersoort van Brand werd getest en ook de chocomel was voortreffelijk. Zo kwam er, na alweer 65 km. een eind aan de prima fietstocht, ondanks het mistige weer. Maar we hebben het evengoed droog gehouden, dus de thuisblijvers hadden weer eens ongelijk.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 10 DECEMBER ST LUDWIG-MERBECK...OF TOCH NIET

Onderweg bedacht een select gezelschap van groep 1, bestaande uit 2 personen, met unanieme stemmen om een keer NIET de Meinweg te nemen maar de lus Unterbruch, Oberbruch te rijden. Dus in Rothenbach niet rechtdoor maar rechtsaf. Het waaide redelijk stevig maar er werd ook zeer stevig doorgereden, zeker als de tempobeulen van TWC op kop verdwaalden. Af en toe moest tot kalmte worden gemaand want alles waar "te "voor staat, is niet goed, zeggen ze tenminste. Nadat Ralf en Tom uitgeraasd waren, bevonden we ons in Horst op de Randeratherweg. In een bocht naar rechts richting Randerath schoof onze collega uit Stevensweert die sinds een paar weken meerijdt onderuit. Hij klapte tegen de grond omdat zijn voorwiel wegschoof en Wil van Montfort kon hem met geen mogelijkheid ontwijken en ging ook zwaar neer. Harald reed daar weer achter en wist een valpartij ternauwernood te voorkomen maar stuurde daarbij wél over het achterwiel van de fiets van Wil maar viel gelukkig niet. Wil bleef aanvankelijk liggen maar krabbelde gelukkig even later toch overeind. Hij had en heeft veel last van zijn ribben. 112 hoefde gelukkig niet gebeld te worden en nadat zijn lekke

achterband met vereende krachten was vervangen, konden we gelukkig onze weg vervolgen, zij het in een iets rustiger tempo wegens de kwetsuur aan de ribbenkast van Wil. Zo bereikten we Pepinusbrug zonder verder oponthoud maar in het zicht van de haven reed Wil daar nog een keer lek. Weer werden de handen uit de mouwen gestoken en nadat dit weer was gepiept bereikten we in de avondschemering het Hingen. Alleen Fred en Jo permitteerden zich een bezoekje aan de taveerne aldaar; om de schrik weg te spoelen zeg maar en ook om daar onze zegeningen te tellen. Want het had ook erger kunnen aflopen vanmiddag maar gelukkig lijkt het enigszins mee te vallen. Wil laat zondag via de app weten dat hij veel last heeft van de rechter ribbenkast en zich moeilijk kan bewegen. De pensionado - rit van maandag zal hij waarschijnlijk moeten overslaan.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 10 DECEMBER

ST. LUDWIG-MERBECK

Een heerlijk fietsweertje vandaag, dus weer de gebruikelijke drukte op het Hingen. Alweer twee oudgedienden die zich vandaag weer meldden. Patrick Heinen, die zijn verhuizing naar Linne blijkbaar achter de rug heeft, en Peter Keyser uit Maaseik die eindelijk weer eens tijd had. Natuurlijk werd er in twee groepen gereden. Eventjes overleg over de te volgen route en er werd besloten om vandaag maar eens te beginnen met de wind mee. De rit: St. Ludwig, Merbeck, Lüttelforst werd voorgesteld. Iedereen was het hiermee eens en groep A: 14 man sterk, vertrok. Even later startte de B-groep, 9 man sterk. Maar in St. Joost kregen we al versterking van Berrie Thoolen die vandaag geen zin had om met de snellere A-groep mee te gaan. Hij liet zich dus terugzakken uit de snelle groep en sloot netjes aan bij de rest. Henk en Leon hadden zich intussen op kop genesteld en alsof ze computergestuurd werden, zo perfect hielden ze het tempo in de hand. Het leek wel alsof ze van de Sky-ploeg hadden afgekeken hoe het moest, zo lekker liep het. Geen enkele keer moest er geroepen worden dat het te hard ging, en toch werd er een lekker tempo aangehouden. Dit bleek wel uit het gemiddelde dat een stuk hoger lag dan gebruikelijk op de zaterdagmiddag. Dus met regelmaat kom je een heel eind. Heel hartelijk bedankt, Henk en Leon, voor dit geweldige stukje kopwerk. De route werd dus zonder een centje pijn afgelegd, nergens moest er gewacht worden op achterblijvers en de weg werd perfect aangegeven door Har v.d Vorst. Zo bereikten we, met alweer een kleine 70 km. op de teller, het Hingen. John moest nog eventjes naar Paula om af te spreken voor de Sylvesterrit en onder het genot van een "Lekkere Koffie" werd dit ook meteen geregeld. Toen vlug naar huis want het begon toch alweer te schemeren en ook waren er enkele druppeltjes te voelen. Op het Hingen zag hij geen fietsen staan, of de grote mannen nog niet thuis waren of dat ze geen zin hadden in een afzakkertje, wie weet. In ieder geval kunnen we dit keer met recht de gevleugelde uitspraak vermelden: "LEKKER GEFIETST"

ZATERDAG 3 DECEMBER

Blijkens het begin van onderstaand verslag was er al gelijk onduidelijkheid over het gesplitste rijden. Niemand spreekt zich uit over wat te doen en we togen als één groep op weg. Via Montfort en St O berg ging het in een redelijk tempo van rond de 30 km. Vooraan was de boodschap om niet te hard te gaan om iedereen aan boord te houden. Maar dat was kennelijk niet nodig geweest want de zes uit het verslag hieronder hadden blijkbaar andere plannen en draaiden in St O berg rechtsaf naar Paarlo. Pas na 60 km sjoepelde vooraan in de eerste groep door dat er toch twee groepen waren ontstaan. Geef dus even door als er andere plannen ontstaan; zoveel moeite is dat niet. Groep 1 ging volgens plan richting Meinweg waar gezamenlijk naar boven werd gereden. Via Niederkruchten linksaf naar Elmpt en via Maalbroek, Asenray langs de A73 weer via het industrieterrein naar Herkenbosch en zo weer naar Berg. Ralf stuurde ons nog over het nieuwe fietspad naar Linne en via Maasbracht en Stevensweert weer terug naar het Hingen. Binnen zaten al een paar leden van groep 2 en werd de dorst smakelijk gelest met een paar lekkere versnaperingen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Reactie van iemand uit de B-groep.

Jo schrijft dat wij in O-Berg afsloegen richting Paarlo zonder iets te zeggen. Zo is het niet gebeurd, vanaf het kerkhof in Sint Joost waren we al met ons zessen, de eerste groep heeft niets gemerkt. Niemand kijkt om.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

ZATERDAG 3 DECEMBER

Dahlheim

Verslag groep B.

Nadat groep A was vertrokken bleven er nog 6 mensen over, ter weten, Piet Clout. Michiel Penders, Frank Jacobs, Henk Swillens, John Wolters en Har van der Vorst. De route werd gaande weg de rit vastgesteld.

Via Montfort, Sint Odilienberg, reden via Paarlo naar Vlodrop. Vervolgens via de Etsberg naar Vlodrop Station richting Sint Ludwig. Toen door het bekende veldweggetje naar Dalheim. Hier reden we richting Arsbeck, daar waar we normaal rechtsaf door het bos rijden gingen we nu rechtdoor naar Arsbeck. Hier reden we vervolgens richting Wassenberg. Halverwege sloegen we een weg in naar rechts(hier waren we ooit met Huub van Eck geweest) richting Effelt via verschillende voor vele onbekende binnenwegen. In Effelt zaten we weer op het bekende terrein voor de meesten van ons. Hier besloten we om via Haaren, Waldfeucht naar Saeffelen te fietsen. Bij het kerkhof in Saeffelen gingen we rechtsaf richting Spaanshuisken. Via Ilbrink en de Slek kwamen we op het Hingen aan net voor 16.00 uur. De afgelegde afstand bedroeg 68 km , het gemiddelde was zodanig dat iedereen goed kon volgen. Het weer was erg wisselvallig , op sommige plaatsen scheen de zon en op andere plaatsen was het erg mistig, maar dat kon de sfeer niet verpesten.

Gr

Har van der Vorst.

ZATERDAG 26 NOVEMBER

Het was aan de frisse kant maar met weinig wind en met goede kleren was het eigenlijk fantastisch fietsweer, zeker voor de tijd van het jaar. John deed de administratie in fietskledij, hij was dus van de partij vandaag. Fred vervulde vandaag een voortrekkersrol bij de discussie over de te rijden route. Zodoende werd het via Heppeneert over de Belgische fietspaden en over de autobaanbrug bij Stein weer terug en via Waterval of zo weer zo zoetjesaan deze kant op. John bedacht voor groep 2 een variant die de andere redelijk benaderde en zo togen we met twee aparte groepen op weg. Groep 1 was vandaag wat kleiner dan normaal vanwege de afwezigheid van een aantal vaste deelnemers en omdat anderen de oversteek maakten naar groep 2 om hun moverende redenen. Groep 1 legde een modale cruisesnelheid aan de dag die voor iedereen te doen was en zo bolden we alras over de mooie fietspaden richting Stein. Soms werd er even ingegrepen omdat er vooraan toch enkele metertjes kapot leken. Via Elsloo naar Catsop en daar via de zijkant de Slingerberg opgereden. Daar hadden we voor Waterval moeten doorsteken maar we bogen terug naar de oude Adsteeg en lieten de Waterval voor wat hij was. Via achterkant Vuilnisberg naar de Beukenberg en via Jabeek en Hastenrath naar Koningsbosch alwaar we de heer Laugs mooi thuisbrachten en wij via de Haselaar

en Pepinusbrug het slotakkoord bij elkaar componeerden. Johnnie en de rijder uit Stevensweert namen afscheid bij de Fuu en het kwartet dat overbleef, Fred, Roger, Jo en Michel zeilden vervolgens nog even bij Nicole naar binnen waar Sint en Piet net een bezoek brachten. Ze stonden gelukkig niet in het grote boek van de Sint en opgelucht lieten ze de versnaperingen aanrukken. Een tijdje later meenden we de restanten van groep 2 voorbij te zien rijden maar niemand kwam nog naar binnen om even verslag te doen. Nadat alles besproken was, was het weer hoog tijd geworden om naar huis te gaan want het was al nagenoeg donker. Nog een paar weken en dan is het al weer bijna lente.....

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 26 NOVEMBER

WATERVAL

Het begint nu toch el echt te winteren. Behoorlijk frisjes op het Hingen. Toch alweer 20 deelnemers, dus zoals gebruikelijk 2 groepen. Vandaag kozen de meeste rijders, 13 in getal, voor de B-groep. Zoals de razende reporter het terecht aanhaalt zullen er toch wel verschillende mensen zijn die normaal voor de A-groep kiezen langzaam beginnen aan hun wintertraining. En dat betekent, zoals in alle wielerveden geschreven staat, een aangepast tempo. Dus dit stramien werd heel netjes toegepast. De routebedenkers kozen vandaag voor een ritje richting Waterval. Dat de A-groep onderweg van gedachte veranderde mag de pret niet drukken. Zoals het bij Suist beschreven staat is iedereen vrij om te doen waar hij zin in heeft. De B-groep, toch wat meer Pensionado'skaliber, hield zich wel aan de voorgestelde route, maar dan wel de gebruikelijke weg langs het kanaal. Zonder dat het van te voren was afgesproken werd het tempo meteen op "Wintertijd" gezet. Dus lekker peddelen en kletsen en zo de kilometers afwerken. Iedereen kon dan ook op zijn sloffen bijbenen en, met wel eventjes een momentje van niet omkijken bij een oversteek, waardoor enkele rijders een achterstand opliepen, verliep de rit probleemloos. De gewone weg naar Meersen en toen Waterval beklommen. Boven netjes gewacht op de langzameren en de rit verliep verder volgens het normale procedé. Schimmert, DE Vuilnisberg, de Beukeberg bij Oirsbeek en de afdaling van Hillensberg. Het weer was goed, bijna geen wind en een aangenaam tempo, dus het was echt genieten geblazen. Met dik 75 km. op de teller en een winters gemiddelde kwamen we weer aan op het Hingen. We zagen wel enkele fietsen staan bij het café, maar omdat er nog andere dingen op het programma stonden werd er meteen doorgereden. Een mooie route en zoals gebruikelijk in de B-groep: "LEKKER GEFIETST" Volgende week zullen we toch weer een iets kortere rit moeten maken willen we voor het donker thuis zijn, dus dan een km. of 70. Maar dat bekijken we komende zaterdag wel weer.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 19 NOVEMBER

EDDY MERCKX

Ondanks de voorspellingen, waardoor sommige mensen het toch niet aandurfd, waren er alweer 23 rijders present. Het blijft storm lopen op het Hingen. De gebruikelijke vraag: "Waar gaan we heen vandaag?", werd weer gesteld. Volgens Jo moeten we toch maar een beknopt programma maken voor de wintertijd met enkele adviesroutes, want het komt steeds op dezelfde mensen neer om te bepalen wat er gereden gaat worden. Dus mensen, graag voorstellen. Maar wel wat kortere routes, want vandaag reden we weer 85 km. en begon het te schemeren toen we terug kwamen. Jo stelde voor om vandaag de Eddy Merckx route, die hij in 2015 had gereden, nog eens te maken. Omdat iedereen het hiermee eens was werd aldus besloten. Maar net toen we wilden starten kwam al meteen de bekende kreet: "LEK". Het was alweer Wil v. Montfort, die maandag ook al lek had voordat er begonnen werd. Nu was het achter, dus gelukkig niet dezelfde band. Natuurlijk werd er eventjes gewacht zodat hij zich kon depanneren, en met flink wat hulp was dit zo gepiept. John gaf van te voren aan dat hij i.v.m. zijn knie niet al te snel zou rijden, maar niemand maakte aanstalten om in twee groepen te gaan rijden. Dus meteen bij het vertrek liet John een gat vallen want met 35 achter de meute aan rijden was echt niet zijn bedoeling. De snelle mannen zagen gelukkig in dat dit niet werkte en tijdens de rit werd er een splitsing gemaakt. De mensen van de B-groep lieten zich netjes terugzakken en met 8 man werd er verder gereden. De snelle mannen wachtten wel nog tot Roermond om de weg te wijzen maar van hieraf hebben we ze niet meer gezien. Omdat de B-jongens niet precies de route wisten via Beesel binnendoor naar de Witte Stein reden ze maar via de bekende weg langs het veer en zo naar Reuver. De afslag in Heidhausen werd goed gevonden en na enig speurwerk kwamen we terecht in Bracht. Van hieruit werd nu de bekende route van de terugweg vanuit Kevelaer gevolgd. Het tempo was lekker en John hoefde maar een keer een van de snelle jongens, die toch voor de B-groep hadden gekozen, tot de orde te roepen. Zo bereikten we, evengoed met een mooi gemiddelde, rond half vijf weer het Hingen. Omdat het toch al begon te schemeren reed iedereen door. Jammer voor de mensen van de A-groep, want aan de fietsen op het terras te zien was er een flinke delegatie binnengestapt. De knie had het uitstekend gehouden zodat zelfs John alweer de gevleugelde woorden kon uitspreken: "LEKKER GEFIETST". Maar de volgende keren moeten we de ritten toch wat korter maken want het is nu erg vroeg donker. Onderweg een keer een leuke band en je zit met de gebakken peren.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 12 NOVEMBER

MEINWEG-LÜTTELFORST

De B-groep koos voor de route Meinweg-Lüttelsfort.

Deze -groep bestond uit ongeveer 12 deelnemers(ik heb ze niet geteld omdat ik niet wist wie het verslag zou maken.(maar de deelnemers zijn wel bekend bij John. In totaal alweer 25 deelnemers).

Via de bekende weg reden we onder aanvoering van Leon en Har richting Montfort en Sint Odiliënberg. Van hier uit via de Melicker O naar Herkenbosch. Hier nam Wil de plaats van Har in en reed vervolgens de gehele route met Leon op kop.

Vervolgens richting Meinweg, deze werd gezamenlijk beklommen, zodoende hoefden we boven niet te wachten. Inmiddels had Henri aangegeven dat hij eerder thuis moest zijn. Toen reden we binnen door naar Oberkrüchten en vervolgens via het bekende bos naar Lüttelsfort. Hier zijn we Henri kwijtgeraakt. Henk had nog met hem gepraat en enkele seconden later was hij nergens meer te zien, vermoedelijk is hij bij de grote weg afgedraaid. Jammer dat hij niks heeft gezegd, want het was voor ons niet prettig, want je weet nooit of er iets gebeurd is, we gaan er van uit dat Henri heelhuids is thuisgekomen.

Na even gewacht te hebben gingen we richting Dalheim voor de afdeling langs de watertoren. Via Ophoven en diverse binnenwegen kwamen we bij de vrouwengevangenis in Heinsberg. Via het fietspad langs de nieuwe weg naar Waldfeucht kwamen we in Haaren. Toen via Breugelken richting Montfort , hier namen we afscheid van de mensen uit Montfort.

Van hieruit richting Hingen, hier aangekomen hadden we 82 km op onze tellers, het gemiddelde was zodanig dat iedereen goed kom bij houden.

Zoals John zou zeggen lekker gefietst.

MVG

Har van der Vorst.

ZATERDAG 5 NOVEMBER

ALTWEERTERHEIDE

Frisjes, maar toch droog, dus heerlijk fietsweer. Wel een pittig windje maar er waren genoeg sterke kleppers om op kop te rijden. Omdat de mensen van TWC Echt hoogstwaarschijnlijk bezig waren met de voorbereidingen voor de ATB-tocht was de opkomst vandaag wat minder. Toch stonden er nog 18 rijders klaar om half twee. Voorgaande jaren zouden we zeggen: "Wat een geweldige opkomst", maar de laatste tijd is het heel normaal dat we met meer dan 20 mensen zijn. Wat zou de rit worden? Deze eerste van het winterseizoen? Omdat er bijna geen B-rijders waren werd besloten om in een groep te

rijden, natuurlijk zodanig dat iedereen kon volgen. En dit lukte voortreffelijk, misschien ook wel omdat John de wegkapitein werd. Want hij stelde voor om eerst richting Maaseik te gaan en dan Noordwaarts naar Altweeterheide. Zo gezegd, zo gedaan. Johnnie Mols en Leon kregen de taak om het veld aan te voeren. Dit is hun wel toevertrouwd, maar John zat netjes in tweede stelling en hield de twee kleppers goed in toom. Zo ging het in een groep door Maaseik. Omdat Henk er vandaag nog niet bij was werd er een alternatieve route gereden. Via de knooppunten kwamen we dan ook in Molenbeersel waar het eventjes fout ging. Snel herstellen en weer op de juiste weg. In Stramproy werd gekozen om de route tegen de klok in te rijden. Bij de grote weg moest er weer eventjes gecorrigeerd worden want de kopmensen kennen maar een richting: "RECHTDOOR". John stuurde hen toch naar rechts en toen kregen we de wind mee. Wil v. M. kwam nu op kop. Of hij vandaag weer vroeg thuis wilde zijn, wie weet. Maar hij voerde het tempo flink op. John stelde voor om dan de route maar wat in te korten zodat hij toch op tijd thuis zou zijn, maar Wil gaf aan dat het met de wind in het gat toch lekker ging. Dus deed Wil wat hij meestal doet, met een oog naar achteren om te kijken wat er kan en dan flink de sokken er in zetten. Wel zodanig dat iedereen kan blijven volgen, wat perfect lukte. In Kelpen kwam er opeens een donkere lucht opzetten wat voor Berrie Thoolen en Wil Leurs reden was om af te buigen en rechtstreeks naar huis te rijden. Ze waren bang om nat te worden. Maar dit keer hadden ze het toch mis want de groep die de hele rit uitreed heeft geen spatje regen gehad. Via Leveroy en Heythuysen ging het naar Maasbracht, nog steeds netjes als een grote groep. Er werd besloten om de koffiestop bij Paula op St. Joost te houden waar een flinke delegatie gebruik van maakte. Na ruim 80 km. konden we weer vaststellen dat er heel netjes was gefietst. Goed rekening gehouden met de minderen en toch in een lekker tempo door kunnen rijden. Als het zo gaat zit het wel snor voor deze wintertijd.

Het Fluitend Hert

ZATERDAGAVOND 29 OKTOBER

Seizoen 2016

Emes mot kennelik get zegge, mer waat mots se nog zegge? Het seizoen is afgelopen en de ritte zeen gereje en de verslage zeen gemaaktj. Ich dink det nemes mieer stuitj te wachte op eine Jo Vergoasse dae det wie de roazendje reporter opnuuj geitj doon.

Mer omdet wer anges John zoa mer get in de henj duje numme wer dus mer eine aanloup noa dees geweldige apotheose.

Dus toch nog mer ein paar dinkskes bie-ein verzonne.

Der weurtj steeds dökker in de week gereje; Es de Pensionado's de kolder eg in de kop kriege kens se dalik edere daag opstappe veur ein röndje. En es bie Suist toevallig nieks te fietse is, zeen der auch nog alternatieve, zoa es op Gebrook wo Jan Sevriens inmiddels eine voet tösse de deur haetj gekrege. Al die gruupkes waere op die meneer mitein verbonje wie ein soort fietsverbondj "Groat Ech"; sjoan om te zeen wie zich det allemoal ontwikkeltj. Auch op de zondigmörge, mer det weite der nog neet veul, weurtj gereje. Ich kan ug waal zegge det se ein steekske los mots hōbbe om den mit te goan. Oorspronkelik bedoeltj es oetfietse is oetgegreutj tot "net zoa hel es op zoaterdag fietse.....of nog helder", althans zoa veule mien kneuk aan zondigmiddig. Waal waere den sjoan routes gereje, mit dank aan ederein mer zeker auch aan Michiel. Dus det maaktj veul good en den smaaktj het beer auch baeter.

Want wie se doa auch hier kieks, het is toch weer een gelegenheid om noa de kroeg te kenne goan.

Het rieje in twee groepe, altied weer een ongerwerp in deze trökblik, geit steeds baeter. Noe Roger zich steeds mieer es routemeister haetj ontwikkeltj, kenne weer auch mit ein gerös hert groep 1 laute goan zonger os zörg te make of ze nog waal toeskomme. Het veltj waal op det in groep 1 bienoa allemoal nuuj Suisters plaatsnumme, terwiel groep 2 bestuitj oet de traditionele Suisters van het ierste oer of kort doana.

Waat auch opveltj is det de groepe zich op de gekste menere weer taegekomme ongerwaeg. Groep 1 ritj zich het leeg oet de auge en vlugtj de Hillensberg op . Groep 2 mot doa logischerwies nog kilomaeters achter ligge., mer einmoal boave ligge die van groep 2 toch veuraan. Jonges det zeen linkmichels, die weite eg euveral de waeg en kenne euveral heukskes aafkorte. Waat auch hieel dök is gebeurtj; haetj groep1 zich eine flinke veursprong biejein gefietsj, ritj weer emes lek. Groep 2 kömtj den weer vrolijk langs gereje, zweije ens en den kentj groep 1 weer opnuu beginne. Les in Valkenburg variant 3: groep 2 reej het Ravensbos omlaeg richting Goudsberg. Groep 1 mos auch dae kantj op mer die maaktje het waal hieel bontj want ze kome groep ein geween taegede angere kantj op. Mer det maaktj nieks oet, de bestumming is neet belangriek mer waal de waeg der noa toe haetj eine gelieerdje mins ens gezag en nae det woor neet Georg Stumpf. Wie ze et doon doon ze het, maaktj neet oet. En es John der neet bie is kenne weer os zelfs permittiere om ongerwaeges nog van de route aaf te wieke en gebeurbeeltj de Zeveheuvele waeg geween angesom te rieje. Angesom löptj dea eg veul baeter John. Mit John derbie is dit ondinkbaar; route is den route, gein discussie.

De opkoms bliftj aug super. Ich dink det alles waat hie in de buurt eine renfits in de graasj haetj stoan, het Hinge waal witj te vinje en waarschienlik auch al haetj mitgereje. Veural blieve komme zoe ich zegge, den kenne weer nog veul ritte mitein make.

Worom het zoa good geitj, is wetenschappelik neet te verkloare, mer der is in elk geval altied get te keze, doe kens dien eige superstrak pekske aantrekke euver dien superstrak aafgetraindj lichaam. Verder stuitj edere kieer ein anger sjeke route op het programma en doe kens dich aug nog eine groep oetzeuke. Den hoofs se dig neet de – doe wits waal- oet de boks te rieje om eine leuke middig te hönbe . Dit op zich is al ein pakket wo se neet nae taegede kens zegge mer waat auch mitspeeltj is det eederein witj det der waarschienlik eine groate groep kloarstuitj op het Hinge om mit te fietse. En het is altied leuker om mit eine groate groep door Limburg te Suizen den allein te fietse of mer mit ein paar man.

Der zeen dit joar aug weer de neudige prestaties gelevdertj, in sportieve maar aug in maatschappelik betrokken zin. Ger motj den dinke aan ein paar knoeperts van tochte taegede en zelfs boave de 200 km, de Marmot in de Alpe en aug in de Pyrieneje die door de neudige suisters zeen volbrach. Mer aug natuurlijk de Gebrooker Challenge wo Annie en Michel, en ig vergaet der ongetwiefeltj nog get, ein veurtrekkersrol hönbe gehatj en wo ze anger luu mede hönbe geïnspireertj om same het Pieterpad te fietse en daobie voor het KWF ein flinke bom duite hönbe opgeholtj.

Zoa wie weer hie zitte wete wer allemoal det op oos geweldige website veuraaf te laeze is wo de reis haer geitj op donderdig en zoaterdag. Mer auch achteraf kens se laeze welke heldedade zeen verrichtj en waat der allemoal is gebeurtj. Weer hönbe begrepe det die

leuges good waere gelaeze en es der al opvoedkundige kritieke waere gegaeve, motj ger mer dinke det det natuurlik allemoal satire is. Bie deze aug alle reporters bedanktj veur de verslage die ger gemaaktj höbtj. Auch Chris natuurlik weer bedanktj veur het make van de puzzel, de tour de France quiz en de sjoan bokale die vandaag waere oetgedeiltj . Dae puzzel woor dit joar neet gans zonger gevoar es ich zeen waat en wo hae gefotografeertj haetj. Veur hetzelfdje geltj höbs se eine bouvier aan de boks hange, mer het belang van Suist geitj natuurlik boave alles, dus weer prima gedoan Chris.

Veur emes dae neet veul wol zegge begintj dit toch waal oet de hantj te loupe. Doarom snel noa het leste ongerwerp en det is het bewieroken van oze pater familias John Vergoossen. Hae zörgtj good voor de website, heltj de klassemente bie, schriftj verslage onger de pseudonieme Het Fluitend hert, of es der haet motte kume, het Hijgend hert en hae is auch eder joar verantwoordelik veur het prachte routeschema. Dus John, doe veuls hem al aankomme, hertelijk bedanktj mer weer veur het werk det se höbs gedoan en doe bös gewaarschuwtj, es se het cadeau aannums bös se auch veur volgentj seizoen weer de sjaak. Proficiat.

P.S.

Neet zo sjoan in het plat es de razende reporter, maar weer probere het toch auch mer. Op deze aovendj werdje auch de prijze verdeiltj. De renner de het dökste aan de start is gekomme woor dit joar alweer Roger Deckers. Ein prachtig aandenke, gemaaktj door Chris woor ziene pries. Auch de Suister van het joar 2016 werdje gekoaze. Dit joar werdje Piet Clout de man mit de meiste stumme. Auch veur Piet woar der eine prachtige trofee. De volgendje pries ging noa de winnaar van de Puzzel. Cor v.d. Varst haw alweer good zien bes gedoan en mit 10 gooi oplossinge wis der deze schoane trofee al veur de tweedje kiër te wenne. Ein anger aandenke, veur de Rookie van 2016, woar gewonne door Koos Jans, mer jammer genog woor der niet aanwezig. Ouch niet aanwezig woor de 1000ste deelnummer van Suist in het joar 2016, Frank Thoolen. Dees prieze zolle weer evegood bij hun bezörge, dus maakt uch mer neet bang. Der werdje nag flink noagekaldj över het afgeloape jaar en het woar eine hiël gezellige oavendj.

ZATERDAG 29 OKTOBER

VUILNISBERG

Voor vandaag stond dan toch alweer de laatste officiële rit van het seizoen 2016 op het programma. Het seizoen, begonnen half februari met de Wim Bogie Memorial, is werkelijk omgevlogen. Steeds meer mensen wisten de weg naar het Hingen te vinden. Maar liefst 122 verschillende personen hebben dit jaar aan een of meerdere ritten van Suist deelgenoten. En er was voor elk wat wils. Kortere ritten op de donderdagavond. De reguliere ritten op de zaterdagmiddag. De Pensionado's maakten elke maandag en donderdag hun rit. En geregeld was er op de zaterdag een langere rit waarbij er dan

tevens een verkorte versie mogelijk was. Een lang weekend naar de Eifel en sommige rijders gingen alweer hun geluk beproeven in de Alpen of de Dolomieten. Dus niemand kwam te kort en kon lekker uitzoeken wat hem of haar beviel. Voor vandaag stond dus de laatste rit op het programma. Maar liefst 37 rijders kwamen opdagen om het seizoen officieel af te sluiten. Natuurlijk werd de groep gesplitst. Er gingen zelfs al stemmen op om er maar 3 groepen van te maken. Wat het aantal betreft zou dat best kunnen, maar of we zoveel wegkapiteins ter beschikking hebben is de vraag. De wegkapiteins voor vandaag hadden kort overleg over de te volgen route want Sittard laten we toch liever links of rechts liggen. Er werd besloten om via Duitsland te gaan en dan Hillensberg te nemen. Klokslag half twee vertrok de A-groep, 18 man sterk. Even later ging de B-groep op pad. John hield strak de hand aan het tempo. Niet harder dan 30, anders sloeg zijn hart op hol. Dit werd prima opgevolgd en zo ging het gezwind richting Saefelen en Hastenrath. Hier werd al meteen van de route afgeweken want in klimmen hadden de meesten geen zin. Dus ging het via Jabeek en zo verder naar Doenrade en Puth. Zoals al eerder eens gezegd, er leiden vele wegen naar Rome. Het liep lekker en op de Vuilnisberg werden de krachten nog eventjes gemeten. Maar boven werd netjes gewacht en zo ging het richting Beek. Net achter Klein Meers reed Geert lek, maar met Piet en John is dit klusje snel geklaard. En warempel, wie zagen we daar? De rijders van de A-groep kwamen zowaar langsrijden. Ook deze kleppers waren natuurlijk van de route afgeweken en ze hadden nog een lus via Bunde erbij gemaakt. Zo zie je maar weer, bij Suist is alles mogelijk. De B-rijders waren nieuwsgierig gemaakt door het verslag van de Pensionado's van donderdagmiddag. Ook zij wilden de nieuwe brug in Vissersweert wel eens zien. Natuurlijk werd aan dit verzoek gevolg gegeven dus nu ging het via Illikhoven over de nieuwe brug. Een mooi kunststukje in een prachtig natuurgebied. Via Roosteren ging het nu terug naar huis. 70 Km. en alweer heerlijk gefietst. Enkele rijders gingen nog bij Nicole aan om de slotavond nog eventjes door te spreken, want om 7 uur moesten we weer present zijn voor de afsluiting van het seizoen. Dus vlug douchen en weer terug naar Café 't Hingen. Vanaf volgende week wordt er evengoed elke zaterdag een rit gereden. Vertrek zoals gewoonlijk om half twee. De route wordt dan iedere keer ter plaatse bekeken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 22 OKTOBER

KRUISBERG-SCHIMMERT

Nog maar twee keer een rit van het officiële programma. Voor vandaag stond de rit Kruisberg-Schimmert op de planning. Na de vele regen van de laatste dagen was het vandaag toch weer een heerlijk fietsweertje. Daarom stonden er om half twee toch weer 22 rijders klaar. Enkele mensen, waaronder onze razende reporter, genoten van een korte vakantie. Jo scheen zelfs in IJsland te zitten. Misschien doet hij hier extra inspiratie op voor zijn traditionele slotspeech. Na zijn operatie was ook Sef Laugs zodanig hersteld dat hij het fietsen alweer kon oppakken. Fijn dat je er weer bij bent, Sef. En waarachtig, zo laat in het seizoen kregen we alweer een nieuwe deelnemer. De 122ste al van dit seizoen. Jorrit Cuypers uit Het Thaal kwam onze gelederen versterken. En hoe!! Hij presteerde het om in dit koude weer nog met blote benen te fietsen, Roy v. Montfort kwam zo ook aan de start, maar van hem zijn we dat gewend. Natuurlijk werd de groep met zoveel deelnemers weer in tweeën gesplitst. De snelle mannen, 10 in getal, vertrokken klokslag half twee en even later startte de B-groep. Verschillende mensen die normaal bij de A-groep rijden kozen er nu voor om in de B-groep te

vertrekken. Op het eind van het seizoen hoeft het voor deze mensen niet meer zo hard te gaan. Chris en Ton waren de mensen die de eerste kilometers op kop reden. Met de wind in de rug en in een lekker tempo werden de kilometers weggedraaid. John lette goed op dat er niet te hard werd gereden en zo kon iedereen, zoals het hoort, gemakkelijk volgen. De kopmensen werden netjes afgelost en de nieuwe mensen, Leon en Frank, hielden zich ook uitstekend aan de afspraak. Probleemloos werd Bunde bereikt en toen kregen we het eerste klimmetje. Natuurlijk werd er boven op de Kruisberg netjes gewacht. Het duurde vandaag wel wat langer want enkele rijders namen hier de eerste plaspauze. Via Schimmert ging het nu naar de Vuilnisberg. Omdat in Sittard de Oktoberfeste aan de gang waren werd er besloten om de route aan te passen. Stammehof lieten we links liggen en via Schinnen ging het naar Oirsbeek, waar we als goedmakertje de Beukeberg beklommen. De echte klimmers waren hier natuurlijk niet zo blij mee maar je moet nu eenmaal keuzes maken in het leven. Frank kreeg hier nog een "Platte", maar dit varkentje werd ook snel gewassen. De afdaling van Hillensberg liep wat moeilijk want er was veel verkeer. Hierdoor bleef John een beetje achter nu moest hij toch flink aan de bak. Met snelheden van dik 40 kon hij maar net de groep weer bijbenen. Graag iets beter kijken of iedereen aangesloten is, heren, anders krijgen we weer zo'n gevalletje als vorige week. Toch kwam de groep weer mooi bij elkaar en konden we de resterende kilometers afleggen. Omdat het zo'n lekker weer was werd er besloten om wat extra kilometers te maken. Via Waldfeucht en Breuchelghen werden de mensen van Montfort weer netjes thuis gebracht en zo kwamen we met 85 km. op de klok weer aan op het Hingen. Enkele diehards besloten om nog eventjes bij Nicole af te sluiten. Aan de fietsen te zien waren hier ook nog mensen van de A-groep aanwezig dus konden de ervaringen mooi worden uitgewisseld. Hoe het de snelle mannen is vergaan zullen we nog wel horen. En nu krijgen we volgende week dan de laatste officiële rit van het seizoen 2016 met als afsluiting onze slotavond, om 7 uur bij Café 't Hingen. Natuurlijk hopen we op net zo'n opkomst als bij de ritten van 's middags. Want het leven bestaat toch niet alleen uit fietsen, dus kunnen we 's avonds eens lekker het afgelopen seizoen doornemen. Tevens worden dan de verschillende trofeeën uitgereikt zoals de Suister van het jaar, de 1000ste deelnemer, de Rookie van 2016, de winnaar van de puzzel en de rijder met de meeste starts. Dus zorg dat allemaal aanwezig bent zodat het weer een leuk feestje wordt.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 15 OKTOBER

GEREONSWEILER

Dan op de valreep toch nog een teken van leven vanaf de redactie. Er werd in het village départ al eens schouderophalend gesproken over de route maar daar kwam Jo V aangekacheld en was dat leed geleden dacht men. Deze had inderdaad eens gegoogeld en meende te weten welke route John V. in gedachten had toen deze rit op de kalender kwam. Met deze zware last op de frêle schouders togen we naar het land van de Edelgermanen via Maria Hoop naar Waldfeucht en daar de paol euver. Tot daar wist iedereen de weg. Via de bekende dorpen bereikten we de grote weg Heinsberg-Geilenkirchen. Bij het oversteken vertrouwde Jo het niet en bleef nog even wachten tot de weg weer vrij was; de rest had de oversteek al gemaakt en bolde alvast over het fietspad naar Tripsrath. Maar

het bleek dat de groep op koersnelheid doorreed want Jo kwam geen meter dichterbij. Op de weg naar Süggerath zag laatstgenoemde de groep steeds verder uitlopen, kennelijk niet in de gaten hebbend dat er iemand ontbrak. Het hoe en wat laat ik maar in het midden maar het is wel een opmerkelijk gegeven dat kennelijk niemand dit in de gaten had of het niet nodig vond even te melden dat er nog iemand ontbrak. In Süggerath stond de groep langs de weg voor een sanitaire stop, waardoor Jo kon aansluiten. Deze draaide de rollen om en liet de rest eens achter hem aanrijden want hij besloot voor de verandering ook maar eens door te rijden terwijl de rest nog stond te wachten. In Prümmern werd hij bijgehaald en stuurden we naar Immendorf en daar ging het op het fietspad richting Puffendorf of all places. Er werd eens verbaasd rondgekeken want velen waren hier nog nooit geweest. Via Puffendorf naar Gereonsweiler, "ook nog nooit geweest", waar linksaf gestuurd werd langs de kerk en het kerkhof. Via Leiffahrt langs het terras waar nu voorbij werd gereden en dan verder over de bekende wegen naar Randerath, Hatterath enz. Men genoot van de route want er kon goed doorgereden worden op mooie, voor velen, onbekende wegen. Via Birgden enz kwamen we weer in Koningsbosch en werd het laatste stuk nog even flink doorgereden zonder overigens mensen te lossen. Het bellen van achteruit werkt goed want dat is het signaal om vooraan even te liften en op die manier geen breuken in de groep te krijgen. Eenmaal terug met een 85 km op de teller zeilden er nog een paar bij Nicole naar binnen om te evalueren onder het genot van een drankje.

Daarmee kwam er weer een eind aan een succesvolle fietsmiddag.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 15 OKTOBER

GEREONSWEILER

En weer was John niet present. daarom ook nog geen verslag. En wie er aanwezig was is ook nog niet bekend. Dus als er mensen zijn die menen te weten wie er allemaal heeft meegereden, (ik heb aantallen van rond de 20 mensen doorgerekend), graag een berichtje naar John.

Er hebben enkele mensen gereageerd en dus kan ik een voorlopige lijst van deelnemers maken. Als er nog mensen zijn die ook hebben meegereden hoor ik dat graag.

DEELNEMERS RIT 15 OKTOBER

Leon Renet

Wil v. Montfort

Ton Ramakers

Fred Stoffels

Jo Vergoosen

Cor v.d. Varst

Johnnie Mols	Michiel Penders	Har v.d. Vorst
Wil Leurs	Frank Thoolen	John Wolters
Roger Deckers	Berrie Thoolen	Paul Gulikers
Chris Hannen	Chris Ruyters	

ZATERDAG 8 OKTOBER

BOUWBERG VV (EN WEER TERUG DUS)

John V stond weer paraat voor de administratie, en hij kon weer flink pennen want het was weer druk. Twee groepen is dan de verstandigste keuze en nadat iedereen zijn keuze voor groep 1 of 2 had gemaakt togen de groepen zuidwaarts. Via Dieteren naar Susteren en met de wind in de rug was het goed te doen, althans in groep 2. Desondanks kwam het verzoek om iets te temperen en daar werd natuurlijk gevolg aan gegeven. De Oude Windraak was de eerste scherprechter en deze klim deed hier en daar toch al pijn. ER was gelukkig tijd om te herstellen want na een stukje vlak ging het bergaf door Oirsbeek naar Amstenrade. Na linksaf te zijn geslagen bij het kasteel aldaar richting Merkelbeek bleek dat Pieter had besloten af te draaien. Hoe en wat is op de redactie niet bekend. Wij zochten gezwind onze weg richting Kling en Schinveld. Cor en Jo hadden allebei een andere aanvliegroete naar de bouwberg. Uit eindelijk werd het de Jo-variant en na een paar omleidingen wegens wegwerkzaamheden kwamen we precies goed uit. De Cor- variant had overigens ook gekund. Vele wegen blijken dus ook naar de Bouwberg te leiden. Maar de weg rechts naar beneden, Bouwberg af dus, werd voorbij gereden. We besloten de Zevenheuvelenweg dan maar van de andere kant te rijden via Ubach o Worms dus. Het moet gezegd, dat loopt een stuk beter dan vanaf Brunssum. Een paar stukken zijn nog onverhard maar spoedig kwamen we weer onder aan de Bouwberg. Hier reden we weer omhoog en boven even rechts en dan links langs de Hering. Fred had het idee opgevat om het fietspad langs de Roode Beek naar Gilrath met een bezoek te vereren en zo gezegd, zo gedaan. Har Feijen had ondertussen ook de groep verlaten, geen idee waarom maar ook dat zij zo. Via Gilrath vervolgens naar Birgden en Schierwaldenrath. Cor had nu de rol van routekapitein overgenomen en via Braunsrath ging het door en over de nieuwe infrastructuur naar Haaren waar we via Loetje langs het Jabacircuit naar Posterholt reden. Via het Reutje en Montfort werd de meet weer bereikt. Daar zat Roger van groep 1 al op ons te wachten en zo konden we elkaar even bijpraten over de gekozen routes. Het bleek dat beide varianten binnen een kilometer van elkaar lagen, op zich toch wel apart. De versnaperingen smaakten vervolgens prima, met name de bokbiertjes waren een genot voor de smaakpapillen en daardoor waren we ook wat later thuis. Maar dat moet kunnen voor een keer. Weer een prima zaterdagmiddag gehad, dacht ik zo.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 1 OKTOBER

MARGRATEN

Er leiden vele wegen naar Rome, en ook vele wegen naar het Hingen. Dit bleek vandaag in de rit naar Margraten. Op het Hingen stonden we deze eerste zaterdag van oktober alweer met 22 man. Natuurlijk wordt de groep dan in tweeën gesplitst. Na overleg over de route, want Sittard was moeilijk, kwamen we tot de conclusie dat we het beste over Hillensberg konden rijden. De A- groep vertrok en even later was het de beurt aan de B-rijders, vandaag 9 rijders sterk. Deze groep koos ervoor om via Saefelen te rijden en zo bereikten we de eerste klim van vandaag. Natuurlijk spatte het hier volledig uit elkaar maar bijna boven, met Het Hijgend Hert natuurlijk als laatste, kwam ineens Leon Renet aanzetten. John probeerde natuurlijk om hem nog voor te blijven, zo'n kans krijg je niet vaak, maar jammer genoeg lukte het net niet. Het bleek dat de A-mensen een andere route hadden genomen en daardoor wat meer kilometers hadden gemaakt. Natuurlijk werd er eventjes bijgekletst en toen reden ze weer rustig van ons weg. Fred besloot om vanaf hier van groep te wisselen en hij sloot aan bij de B-mensen. Lekker peddelend in een tempo dat goed te doen was werd richting Valkenburg gekoerst. Op de Sibbergrub hetzelfde verhaal, de klimmers lieten eventjes zien waartoe ze in staat waren maar boven werd netjes gewacht. John koos hier voor de optie om via IJzeren en Scheulder richting Inber te rijden. Van hieruit ging het daarna weer naar rechts, richting Margraten. Een iets langere weg maar wel een heel mooi stuk. Van hieruit werd de geplande route weer goed gevolgd en, omdat Jo Storms aangaf dat Sittard best te doen was, werd hiervoor gekozen. Wel eventjes slingerwerk, maar we kwamen zo toch op de route richting Nieuwstadt. Met de wind in de rug werd nu de gaskraan opengedraaid maar iedereen kon aanklampen. Door Susteren en Dieteren en toen kwam Piet Clout op de eerste rij. Hij wilde het toch nog eventjes weten en zette de klok op een kleine 40. Natuurlijk kwam er na een tijdje van achteren de vraag waar hij nog naar toe moest, zodat hij toch weer normaal begon te fietsen. Zo bereikten we, na een mooie rit, met 99,5 km. op de klok weer het Hingen. Om de 100 vol te maken besloot een grote groep om door te rijden naar het terras bij Nicole, waar we de rijders van de A-groep ook weer zagen. Deze groep was via Graetheide naar huis gekomen en zij hadden ook de 100 vol gemaakt. De nieuwtjes werden nog eventjes uitgewisseld en zo kwam deze mooie rit ook weer tot een goed einde.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 29 SEPTEMBER

LÖCKEN-OPSPRINGEN

En vandaag was het dus de laatste donderdagavondrit. De opkomst was niet denderend. Of men bang was voor een regenbuitje, bang voor de stevige wind of bang dat het te vroeg donker werd, wie weet. De dapperen die het wel aandurfdren waren: Roger, Fred, Chris, Ton, Jo S, Lex en John V. Omdat we maar met zo weinig waren besloten de grote mannen het vandaag wat rustiger aan te doen zodat John en Lex ook konden aansluiten. Een heel mooi gebaar van de grote kleppers, bedankt. Fred en Roger namen plaats op de eerste rij en ze begonnen in een tempo dat heel goed te doen was. Ze hielden goed in de smiezen wat er achteraan gebeurde en hielden het tempo zodanig dat iedereen kon blijven volgen. Af en toe moesten de "langzameren" toch een gaatje laten vallen maar dit werd meteen opgemerkt en dan werd er netjes gewacht. Dus het kan wel bij Suist, als men maar wil. Na 3 kwartier werd het toch wel donker, maar enkele Suisters hadden uit voorzorg lampjes gemonteerd zodat het toch veilig bleef. Op de weg langs het Kamp, richting St. Joost, gooide John opeens de knuppel in het hoenderhok. De hele rit lekker uit de wind en dan op het laatst flink gas geven, niet zo netjes, maar dit hield hij niet lang vol. Maar de beer was nu los dus werd er royaal doorgekacheld tot aan het kruispunt. Iedereen kon evengoed in het wiel blijven dus we kwamen weer mooi als een groep aan. En met trots kunnen we u weer melden: LEKKER GEFIETST. De donderdagavondritten zijn voor dit seizoen verleden tijd zodat we weer met de middagritten kunnen beginnen. Dus vanaf volgende week donderdag, 6 oktober, zal er weer om 1 uur vertrokken worden vanaf café 't Hingen voor een ritje van rond de 70 km. Het is de bedoeling dat we steeds rond 4 uur terug zullen zijn.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 24 SEPTEMBER

Wij waren dus met 22 man, dank aan de administrateur daarvoor. Voor velen inderdaad een nieuwe helling zoals al vermeld hieronder. Dit gaf niet echt problemen, zeker niet met de klasbakken die ons peloton bevolkten. Net voor Meers stond Tom Marcellis lek. Met een luide knal was het bandje gelijk helemaal leeg. Zelfs een kleine scheur in de buitenband. Jo V haalde zijn inmiddels beroemd stukje canvas te voorschijn en dit bracht weer uitkomst. Jo deelde Tom nog mee dat hij het graag terug wilde nadat het op 30 graden was gewassen....Daarna net voor groep 2 weer in het zadel en weer door. De mannen hielden zich uitstekend aan de "opdracht" om weliswaar hard maar niet té hard te rijden en zo bleef de groep bij elkaar. Op de bergjes is er echter geen houden aan; dan willen ze het allemaal weten, althans de meesten toch. Maar eenmaal boven zakt het tempo onder het tempo bergop om iedereen te laten terugkomen. Logischerwijs is het sneller om iets minder hard bergop te rijden waardoor daarna het tempo ook niet zo drastisch omlaag hoeft. Maar het gaat zoals het gaat en via Bruisterbosch begonnen we aan een heel mooi stukje Limburg richting Gulpen. Daarna de Ingbergrub die toch wel lang doortrekt maar eenmaal boven kon het op de cruise control naar Sibbe en even gas terugnemen om veilig door Valkenburg te komen. Het Ravensbos deed nog eens ouderwets pijn omdat gaatjes dichtgereden werden die bij het spoor waren ontstaan; een goede training zullen we maar zeggen. Sittard hebben we gemeden door in Schimmert rechtsaf te gaan richting Vuilnisberg, Schinnen, Beukenberg Hastenrath, Saefelen, Waldfeucht en Sevriens.. Het blijkt dat dit qua kilometers bijkans niets uitmaakt terwijl je wél mooi kunt doorrijden. Eindelijk werd het terras bereikt en een dorst dat we hadden. Jo zette het karretje het laatste tegen de muur maar kreeg als eerste apart een kloeke pint gebracht van Nicole. Toen had je eens wat moeten horen. Jo lachte zijn tanden bloot en kloekte het hemelse gerstenat smakelijk naar binnen; man wat smaakte die eerste pint geweldig. Wij maar rondjes bestellen in afwachting van groep 2 maar die hebben we nooit meer gezien zodat wij

uiteindelijk er ook maar een eind aan breidden en huiswaarts keerden na een fantastische zonovergoten goed bestede zaterdagmiddag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 24 SEPTEMBER

BEMELLEN-BANHOLT

De laatste zaterdag van september. Een heerlijk weertje, een lekker zonnetje, dus weer veel volk op het Hingen. Maar liefst 31 rijders meldden zich aan het vertrek voor deze laatste rit van boven de 100 km., dus logisch dat de groep weer opgesplitst werd. Na een hele tijd niet geweest te zijn kwamen vandaag ook weer Roel Tinnemans en Roger Moors om een rondje mee te fietsen met Suist. De B-groep bestond vandaag uit louter Pensionado's, 9 in getal. Wil, Piet, Geert, Cor, Pieter, Paul, Har, John en John waren de mensen die besloten om het rustig aan te doen. De andere 22 kozen voor de snelle groep en hoe het hen vergaan is horen we nog wel. Via Facebook konden we wel al zien dat ze ruim 108 km. hebben gefietst met een behoorlijk gemiddelde. Of Jo en Fred, zoals ze vooraf aangaven, de groep bij elkaar hebben kunnen houden is de vraag. De B-groep heeft er in ieder geval weer een heerlijk ritje van gemaakt. Pieter en John namen de taak op zich om het tempo aan te geven. Tegen de wind hielden ze zich netjes aan de Pensionado's snelheid, dus net onder de 30. Voor iedereen goed te doen zodat we probleemloos de kilometers aflegden. Wel kregen we bij Schipperskerk een nieuwe helling te verwerken. De weg langs het kanaal is klaar en een prachtige oversteek is het gevolg, wel eventjes klimmen maar dan heb je ook wat. Bij de waterzuivering net voor Meers kregen we de snelle mannen plotseling in het vizier. Het bleek dat een rijder een klapband had gehad. Wie de pechvogel was is bij ons niet bekend want net toen wij aansloten vertrokken zij weer. Natuurlijk verdwenen ze spoedig weer uit ons gezichtsveld want zoals het de echte Pensionado's eigen is lieten we ons niet gek maken. Wel passeerden we nog enkele plaatsen die op de lijst stonden van de puzzel. Als je met een rustig tempo rijdt heb je ook nog tijd om hier op te letten, dus hoogstwaarschijnlijk zal de winnaar van deze wedstrijd wel weer uit de rangen van de Pensionado's komen. In Bemelen begon het echte klimwerk maar de kopmannen hielden het tempo zodanig dat iedereen kon volgen en als een groep ging het naar boven. Nu was het klimmen en dalen geblazen door ons prachtige Limburgse Heuvelland. Werkelijk geweldig, zo mooi is het hier. In Ingber kregen we de tweede langere klim te verwerken en toen was het met het zware werk gelukkig gedaan. Ook hier weer een groep die naar boven reed. Dus geen haantjesgedrag maar collegiaal samen rijden. We weten heus wel wie er goed kan klimmen, dat hoeft niet iedere keer opnieuw bewezen te worden. Dus samen richting Valkenburg. Hier waren er enkel voetgangers die behoorlijk gepikeerd waren door onze manier van rijden. Een beetje begrip opbrengen voor de fietsers is toch moeilijk. Boven bij Ravenbosch reed Paul door een flink gat in de weg. Eerst werd er gedacht aan een lekke band, maar dat was niet het geval. Maar net voor Sittard moest hij toch van zijn fiets. Het bleek dat door de klap

zijn achterwiel scheef was komen te staan en dat fietste echt niet lekker. Vlug eventjes rechtzetten en toen weer verder. De geplande route door Sittard werd aangehouden zodat we na 105 km. rond half zes weer terug kwamen op het Hingen. Heerlijk gefietst, maar om nog het terras op te zoeken was het toch wel wat laat. Later hoorden we dat de mensen van de A-groep wel op het terras hebben gezeten. Hopelijk heeft het hen goed gesmaakt.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 22 SEPTEMBER

KONINGSBOSCH-MONTFORT

Op deze eerste herfstdag, gelukkig was dat aan het weer niet te merken, stonden toch weer 13 rijders klaar voor de korte avondrit. Omdat het nu toch wel snel donker wordt is de afstand nog maar 30 km. Enkele snelle mannen opperden het idee om de route hier en daar wat uit te breiden, en zoals het bij Suist de gewoonte is, werd er meteen gezegd dat ze dit gerust mochten doen. Want het is nu eenmaal zo dat iedereen zelf moet uitmaken wat hij doet. 4 mensen, Lex, Cor, Wil en John, besloten om de geplande route netjes te volgen. Tot op de Sleik bleef de bubs mooi bij elkaar en de snelle mannen reden hierna rechtdoor richting Susteren om van hieruit langs Hommelheide weer terug te komen op de route. De 4 mensen die de route wel volgden deden het vandaag rustig aan. Lekker peddelend in een tempo rond de 30 werd er zoals het hoort mooi doorgewisseld. Een rijder wilde wel het tempo nog iets opdrijven maar de andere 3 hadden hier geen zin in. Ook al was het Fluitend Hert bij het vertrek begonnen ruim boven de 30, voor de rest van de rit had niemand hier meer zin in. Dus het bleef lekker rustig en de kilometers rolden gestaag onder de smalle wielrijen door. Op Kantoer kregen de snelle mannen ons weer te pakken maar zij gingen hier niet richting Maria Hoop. Waarschijnlijk zijn ze doorgereden tot Posterholt om toch kilometers te maken. De juiste route werd door de 4 musketiers netjes gevolgd en zo kwamen we na een uurtje fietsen weer netjes aan op het Hingen. Toch nog een gemiddelde net onder de 30, dus getreuzeld is er niet. Iedereen kon dit gemakkelijk volgen en dat is ook de bedoeling. We kunnen dus weer met recht zeggen: LEKKER GEFIETST. Volgende week zal het alweer de laatste donderdagavondrit worden en hopelijk zullen we dan weer verschillende mensen aan het vertrek hebben die deze trip in het juiste Suist-tempo willen rijden.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 18 SEPTEMBER

ST. GEERTRUID

Of er op deze zondagmorgen mensen zijn geweest die hebben gefietst in St. Geertruid is niet bekend. Als er iemand is geweest, laat het eventjes weten.

ZATERDAG 17 SEPTEMBER

GOUDSBERG-HASTENRATH

De voorspellingen voor deze zaterdag waren halverwege de week niet zo best. Ook voor vandaag stond de klassieker St. Geertruid op het programma. Verschillende mensen zeiden vorige week nog dat ze wilden gaan fietsen, maar gaandeweg de week vielen er steeds meer af. Waar zijn de tijden van Georg Strumpf toch gebleven? Er bleven maar 2 kleppers over die het aandurfdën om deze prachtige tocht te gaan rijden. Leon Renet en Henk Swillens waren de mannen van staal die kozen voor de 160 km. door de Ardennen. En het schijnt dat ze dit weer probleemloos hebben volbracht. Klasse, heren. Of er op zondag ook nog mensen zijn die deze rit gaan rijden zullen we nog wel horen. 's Middags stonden, omdat er zo weinig mensen naar St. Geertruid gingen, toch weer 23 rijders klaar voor de rit naar de Goudsberg. Door dit grote aantal werd er weer besloten om in twee groepen te rijden. De "snelle" mannen namen het voortouw en verdwenen meteen richting Dieteren. Even later ging een grote groep B-rijders op pad. Natuurlijk werd het tempo hier weer netjes aangepast en zodoende kon iedereen probleemloos volgen. De eerste klim, de Adsteeg, zorgde natuurlijk voor een schifting maar boven werd netjes gewacht. In Schimmert voegde zich ineens Roger Deckers, die was gestart in de A-groep, bij ons. Het scheen dat de heren A-rijders weer eens niet de weg hadden gevonden en hierdoor was de groep uit elkaar gevallen. En in de afdaling van Ravensbosch kwamen we de snelle mannen opeens tegen. Ze zaten dus inderdaad weer eens helemaal verkeerd. Snel draaiden ze om en sloten aan bij de rest. Voor het vervolg van de trip bleven ze wijselijk bij de mensen die wel de weg wisten. Wie weet waar ze anders nog terecht waren gekomen. Natuurlijk moesten ze zich nu wel aanpassen, en dit ging redelijk goed. Natuurlijk waren er af en toe mensen die toch eventjes wilden proberen of ze het tempo toch niet wat omhoog konden brengen, maar John was, zoals gewoonlijk, onverbiddelijk en hij hield de teugels strak. Zo kwam een grote groep via Breuchelchen aan in Maria Hoop. En hier ging het toch nog mis. Iemand riep ergens "Rechtdoor" waar we rechtsaf moesten. Het schijnt dat sommigen zo dicht in de buurt nog niet eens de weg weten. Natuurlijk volgde een gedeelte van de groep wel de goede weg en zo kwamen we, met 85 km. op de klok, weer aan op het Hingen. De mensen die verkeerd waren gereden zaten hier al op ons te wachten. Samen hebben we hierna nog enkele versnaperingen genuttigd en zo kwam er een einde aan alweer een prachtige fietsdag.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 15 SEPTEMBER

HERKENBOSCH

Oude tijden herleven bij Suist. Vandaag waren er weer 13 ridders aanwezig voor de korte donderdagrit. Unaniem werd er weer besloten om als een groep te rijden. Dit betekende weer dat er rekening gehouden moest worden met de "minderen". En dit lukte voortreffelijk. De kopmannen hielden een strak tempo van ruim boven de 30 aan, wel met de wind in de rug. Iedereen kon dit gemakkelijk aan zodat we goed opschoten. Toen we in Vlodrop tegenwind kregen werd het tempo natuurlijk aangepast. Als er al eens een gaatje viel waren de sterke mensen niet te beroerd om de achterblijvers uit de wind te zetten en zo terug te brengen in de groep. Vooral Harold kweet zich uitstekend van deze taak. Hartelijk bedankt hiervoor. Zonder problemen werd dan ook weer het Hingen bereikt, af en toe viel er wel een druppeltje maar we hebben het toch droog gehouden. Een heel verschil met het weer op het moment van schrijven van dit stukje. Het valt nu nl. met bakken uit de lucht. Dus weer heel veel geluk gehad. En we mogen gerust weer stellen: LEKKER GEFIETST. Nog 2 keer op de donderdagavond en dan zitten deze ritten er voor dit seizoen weer op.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 10 SEPTEMBER

MEERSEN-GRIJZEGRUBBEN

Na de mindere opkomst van afgelopen donderdag was het vandaag weer behoorlijk druk op het Hingen. Grote afwezigen waren toch weer Jo en Roger, maar gelukkig wisten we wel waar ze uithingen. Jo schijnt samen met Frits al bezig te zijn om de route voor het volgend jaar in de Eifel uit te zoeken en Roger is een weekend trainen in Luxemburg met de mannen van TWC-Echt. Na de problemen van vorige week namen de "oude" Suisters vandaag hun verantwoordelijkheid. Resoluut werd er medegedeeld dat we, ondanks dat het een groep van 23 man was, als een groep zouden rijden en dan in zodanig tempo dat iedereen dit goed kon volgen. En wonderbaarlijk maar waar, dit lukte voortreffelijk. Tevens hadden we vandaag weer 2 nieuwe deelnemers, alle twee uit Linne. Ron Blom en Mark Steins kwamen het ook eens proberen. En er stond zowaar alweer een nieuwe fiets op het plein. Pieter Stassen verraste ons met een prachtige CUBE, werkelijk een plaatje. Maar nu over de koers. Paul Hannen en Mark Steins namen plaats op de eerste rij en in het afgesproken tempo ging het richting Peusen. De eerste kilometers gingen nog niet zo soepel want een gedeelte van de groep moest langzamer rijden door allerlei verkeer. Maar voor Ophoven was het peloton toch compleet en kon de rit een aanvang nemen. Henk nam de taak op zich om de meute de weg te wijzen. En dit deed hij voortreffelijk, hij had zijn huiswerk prima gedaan. Zo bereikten we vlug Geulle a.d. Maas waar we toch eventjes oponthoud kregen. Michèl had een probleempje met zijn achterwiel maar onze supermecanieker Jan wist dit varkentje wel te wassen. Nu kregen we Henk en Leon op de eerste rij en ook deze twee kleppers hielden zich perfect aan de afspraak. Dus probleemloos werd de route verder afgemaakt. Onderweg kwamen we verschillende "kampen" tegen die op de fotopuzzel

van Chris stonden, maar of iedereen dit opmerkte is de vraag. Na de klim van de Beukeberg verbrokkelde de groep eventjes want vooraan werd er niet meteen gestopt maar langzaam doorgereden. Voor de mindere klimmers is het dan een heel stuk alleen rijden om weer helemaal te kunnen aansluiten, dus in het vervolg toch maar eventjes wachten. Op de neutrale weg, met de wind in de rug, werd er toch eventjes flink aan getrokken. Door de verschillende rotondes kregen de mensen achterin het zwaar te verduren. Om de gaten dicht te trekken moest soms boven de 40 gereden worden, en dat is voor sommigen toch wel wat veel van het goede. Daarom wurmde John zich naar voren langs de hele groep om de kopmannen duidelijk te maken dat ze na de rotondes eventjes wat moesten temperen om iedereen de kans te geven aan te sluiten. En dit advies werd natuurlijk meteen opgevolgd. Zo kwamen we als complete groep weer terug op het Hingen waar een grote delegatie eventjes de vochtbalans weer op peil bracht. Sommigen met een heuse Halve Liter Bier, maar de meesten toch met normale maten. Al met al kunnen we stellen dat het vandaag uitstekend is gegaan. Als we de komende weken de touwtjes strak in handen houden zal het gejakker zeer zeker ophouden, maar dat hebben we zelf in de hand. Voor vandaag kunnen we in ieder geval alweer zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 8 SEPTEMBER

MAASEIK-THORN

Het kan dus wel, bleek vandaag. Na de twee spraakmakende ritten van afgelopen donderdag en zaterdag was het vandaag opvallend rustig op het Hingen. Ondanks het uitstekende weer waren er maar 10 rijders aanwezig voor de avondrit. Wat opviel was dat er niemand van TWC-Echt aanwezig was. Ook de mensen die in de klassementen bovenaan staan lieten vandaag verstek gaan. Jammer, maar ze zullen wel hun redenen hebben. Verder hebben enkele Pensionado's besloten om alvast te starten met de donderdagmiddagritten. Dat hierdoor de opkomst bij de avondritten, vooral voor de B-rijders, erg mager wordt is jammer, maar natuurlijk mag iedereen doen wat hij zelf wil. De 10 aanwezigen, Roger Dohmen, Chris Hannen, Johnnie Mols, Lex Quadvlieg, Bart Rams, Walter Tenboske, Cor v.d. Varst, Harold Wilms, Henry Rours en John Vergoossen, dus 5 "oude" Suisters en 5 "nieuwe" rijders, bespraken nog eventjes de gang van zaken van afgelopen week en unaniem was men van mening dat het zo niet verder kon. Er werd de hardrijders duidelijk gemaakt dat we bij Suist niet komen om er een wedstrijd van te maken maar dat het doel is om samen gezellig te fietsen. En mensen die vinden dat er te langzaam gereden wordt moeten, zoals de razende reporter het prima verwoordt, maar een licentie aanvragen of ergens anders gaan fietsen waar dit wel de gewoonte is. Na deze discussie werd er besloten om vandaag in een groep te rijden. John gaf duidelijk aan dat hij echt niet van plan was om dik boven de 30 gemiddeld te gaan rijden en iedereen was het hier mee eens. Johnnie en Walter namen plaats op de eerste rij en wonder boven wonder, ze hielden zich perfect aan de afspraak zodat iedereen, ook Lex en John, duidelijk de minderen in dit selecte gezelschap, gemakkelijk kon volgen. Binnen de bebouwde kom van Aldeneik en Thorn werd zowaar met een tempo ruim onder de 30 gereden. Dus, zoals ik in het begin al aangaf, het kan dus wel!!!! Als de kopmannen af en toe toch de afspraak vergaten waren Roger en Henry er als de kippen bij om ze

tot rust te manen, wat ook meteen gebeurde. Om de snelle mannen niet te veel te laten lijden deden Lex en John toch maar wat water bij de wijn zodat het tempo toch wat hoger mocht, maar het bleef zodanig dat niemand moest lossen. Lekker keuvelend konden we zo de kilometers afleggen en toen we na 45 km. weer terug kwamen op het Hingen stond op het klokje toch een gemiddelde dat dicht bij de 31 kwam. Maar niemand had hier problemen mee zodat we dit keer weer met recht kunnen zeggen: LEKKER GEFIETST. Hopelijk komen de volgende donderdagritten weer wat meer mensen opdagen zodat we de groep weer kunnen splitsen in een A- en een B-groep. Maar als dit niet het geval is zal er steeds in B-tempo gereden gaan worden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 3 SEPTEMBER

Onderstaand staan al de nodige namen maar er waren er meer. John Mols en Harrie Cuijpers, de bakker van Merum, die trouwens €5 sponsoerde als bijdrage, zijn ietwat stoempend rijdende collega en nog een rijder uit Linne dacht ik. Twee groepen werden uiteindelijk gevormd en zo ging ieder zijns weegs. In groep 1 ging gelijk het gas erop ondanks dat er door deze of gene traditionele Suister wel werd gepoogd om te temperen, maar de vaart ging er niet echt uit of eigenlijk echt niet uit. Achterin was het constant een gevecht om in de wielen te geraken en te blijven, zonder tijd te hebben om te herstellen. Vooraan hadden ze niet in de gaten dat het eigenlijk te hard ging, en daarom reden Walter, Johnnie en consorten hard door. Iedereen die regelmatig fietst zou echter uit zichzelf al een beetje moeten temperen want dit soort snelheden trekt zo'n grote groep niet. Kennelijk is deze wetenschap niet bij iedereen doorgedrongen of men kiest er bewust voor om de groep af te matten, wie zal het zeggen. Waar ik me eigenlijk het meeste aan stoort is dat bij hogere snelheden er maar een prioriteit is en dat is voorin zitten want dan kost het de minste moeite om bij te blijven. Hoe het de anderen daarachter vergaat boeit niemand. Of je ziet dan iemand achter je kont wegdemarreren om zélf de aansluiting niet te missen in plaats van geleidelijk dit gat te dicht te rijden en daarbij de anderen de mogelijkheid te geven om mee naar voren te rijden. En er zijn wel meer van dat soort gedragingen, iedereen kent die wel. Zo werkt dat inderdaad in een echte koers maar ik dacht dat de ritten van Suist niet onder auspiciën van de KNWU worden verreden en dat collegialiteit en saamhorigheid voorop stonden. Routekennis is daarentegen niet hun sterkste punt van de hardrijders vooraan want richting Koekoeksweg ging het niet. Na de klim van Voerendaal naar Klimmen over het fietspad vond Jo het welletjes; constant liggen harken achterin en dan ook nog domweg achter de meute aan te rijden zonder te weten wat ze vooraan nog van plan zijn is niet zijn idee van op een plezierige manier samen een rit rijden. Hij voegde de daad bij het woord en hij draaide rechtsaf richting Weustenrade. Kennelijk was hij de enige die er zo over dacht en daarom had hij besloten zijn manier van rijden niet aan de anderen op te dringen. Dat hij dan alleen kwam te rijden was dan de consequentie maar dat maakte hem niet uit. In een lekker tempo heeft hij teruggereden, onderweg nog wat weggetjes geprobeerd door Brommelen en zo doorgestoken naar Nuth, langs de Makro en zo via Schinnen de officiële route weer terug. Zo bereikte hij weer het Hingen en nam prinsheerlijk plaats op het terras met een heerlijke pint. Na een kwartiertje kwam de rest aangereden en het bleek dat Fred ook zijn plan had getrokken en ergens bij Hillensberg was afgedraaid. Na een tijdje zagen we hem aankomen maar hij reed gelijk door, duidelijk not amused. Op het terras hebben Jo en de andere aanwezigen nog gediscussieerd over het verloop van de rit en hoe het anders kan. Wij moeten zélf het heft in handen nemen en niet de nieuwkomers laten bepalen hoe de ritten verlopen is kortgezegd de conclusie van die discussie.

Dus uitdagingen genoeg denk ik zo.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZONDAG 4 SEPTEMBER KERNENOMLOOP ECHT

Ondanks het minder goede weer waren er toch wel weer vele deelnemers van Suist bij de toertocht van de Kernenomloop in Echt. Hierbij een lijstje met de namen die bekend zijn. Graag een berichtje naar johnvergoossen@ziggo.nl als er nog meer mensen hebben meegefietst zodat deze namen ook verwerkt kunnen worden in de presentielijsten.

DEELNEMERS KERNENTOCHT 4 SEPTEMBER

Harry Cuipers	Paul Sevriens
Roger Deckers	Pieter Stassen
Chris Hannen	Eric Stokbroeks
Harold v.d. Heuvel	Frank Thoolen
Frank Jacobs	Cor v.d. Varst
Sef Laugs	Jo Vergoosen
Roy v. Montfort	Johan Vergoossen
Michiel Penders	Frits Verheesen
Leon Renet	Theo Jacobs
Ton Ramakers	Roel Reynders
Jos Steins	

ZATERDAG 3 SEPTEMBER

Er was weer een grote opkomst deze zaterdag.
Via Ton hebben we een lijst doorgekregen met de deelnemers die bij hem bekend zijn.

Hoogstwaarschijnlijk is deze lijst niet compleet. Aanvullingen zijn welkom via johnvergoossen@ziggo.nl

DEELNEMERS RIT 3 SEPTEMBER

B-GROEP	A-GROEP	
Piet Clout	Ton Ramakers	Frank Thoolen
Paul Gulikers	Wil v. Montfort	Sef Laugs
Jan Sevriens	Henk Swillens	Tom Marcellis
Pieter Stassen	Leon Renet	Wil Leurs
Cor v.d. Varst	Roger Deckers	Berrie Thoolen
John Wolters	Jo Vergoossen	Jo Storms
	Fred Stoffels	Mat Peeters
	Eric Stokbroeks	Walter Tenboske
	Harry Cuypers	Paul Hannen
	Arno Janssen	Peter Vilters
	Johnnie Mols	

DONDERDAG 1 SEPTEMBER

Deftig volk aan de start en hier en daar werd eens om zich heen gekeken wat te doen. John in burgerkledij voor de administratie en daarna werd toch als één groep vertrokken. Het ging gelijk dik boven de 30 over de Wilhelminalaan, over het kanaal ging wel maar in Ohé en Laak gelijk linksaf gaf Huub aan niet met hem rekening te houden. Maar door een aantal paaltjes of ik weet niet wat werd er kort getemperd en kon alles weer in de wielen en een beetje herstellen. Via stevensweert op het fietspad naar Maasbracht waar tegemoetkomende fietsers het tempo gelukkig ook drukten. Gelukkig waaide het niet hard en bleef iedereen aan boord. Cor praatte de groep vooraan even bij hoe de route ging en via Maasbracht-Beek ging het nu over bredere wegen naar Montfort, Reutje, Posterholt, Echterbosch enz. Hier ging het tempo weer flink omhoog zij het dat dit gepaard ging met een vervelend jo-jo effect. Dit kwam omdat de kopmannen na een snoeiharde kopbeurt zich pardoes in de groep lieten zakken waardoor achteraan gevaarlijke remacties ontstonden. Onbegrijpelijk dat zulke ervaren fietsers dat niet snappen. Als ze nu eens iets minder hard vooroprijden en dan een gelijkmatig tempo aanhouden dan voorkom je zulke situaties en is het voor iedereen ook makkelijker bij te houden. En anders richting criteriums zou ik zeggen; daar kun je demarreren zo hard en zo vaak je maar wil. op de Sleik werd de stoet gedeeltelijk ontbonden, zij het dat daar een bijna-aanrijding ontstond tussen rijders die rechtdoor naar de Sleik gingen en afslaande Suisters. En Pieter-Jan zag een auto over het hoofd en kon net op tijd aan de kant. Daarna nog naar de boerenbond waar in gesloten formatie langs werd gereden. Daarmee zat deze rit er op en is de conclusie van de schrijver van dit stuk dat het achterin erg gevaarlijk is om zo hard over openbare wegen, fietspaden enz. te rijden. Hij heeft besloten om dergelijke situaties in de toekomst zoveel mogelijk te vermijden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 AUGUSTUS

MEYEL-OSPEL

We waren deze zaterdag met 6 man aan het Hingen voor de tocht naar Meyel. Roger Deckers, Jo Storms, Frank Tholen, Math Peeters (susteren), en een fietsmaat van Math uit Susteren, Roger Dohmen (met een Colnago) en Ikzelf. (Pieter Stassen).

Dus 5 A-rijders en 1 B rijder. Nou dat heb ik geweten. Even na half 2 zijn we richting Maasbracht vertrokken en er werd wind in een tempo van 33 gedraaid. Roger had de route uitgeprint en aan zijn stuur gehangen en op die manier vonden wij onze weg naar Heythuizen en via aan de Bergen naar Heibloem. Wel niet geheel via de geplande route, maar omdat ik de weg een beetje ken in en rond Meyel zijn we toch via Beringe in Meyel geraakt en zo naar Ospel gefietst. Dat ging lekker met de wind in de rug en een snelheid van rond 36/37. De warmte nodigde uit om bij een tankstation even nieuwe nattigheid te laden. Via Nederweert moesten we naar Eind, maar hier waren we de weg kwijt vanwege de kermis. En we reden in gestrekte draf richting Weert. Door de stad en vervolgens naar Stramproy. Daar werden we omgeleid omdat er een wielerskoers aan de gang was. Van Rooi naar Maaseik en mijn kaarsje begon steeds verder uit te gaan. De Arijders pasten zich gelukkig goed aan. En zo bereikten wij na royaal 90 km weer onze thuishaven met een gemiddelde van 30 km. De mannen uit Susteren hadden ons al eerder verlaten.

Pieter

SIPPENAEKEN-ST. GEERTRUID

Het was warm, nou en. Heel veel fietsers gaan extra naar Frankrijk om daar in de hitte te gaan fietsen. En nu is het een keer mooi weer bij ons, wie zie je niet!. Die mensen die steeds opscheppen dat ze zo hard kunnen fietsen. Dus in het vervolg die praatjes maar achterwege laten en gewoon komen opdagen, ook al is het iets warmer dan normaal hier in Limburg. Voor de prachtige combinatie Ardennen-Eifel en Sippenaeken-St. Geertruid stonden 's morgens maar 7 mensen klaar. Nu zijn er natuurlijk enkele rijders in Francorchamps bij Max, Leon en Roy zitten in Frankrijk, Sef in Oostenrijk, anderen zijn op vakantie, maar er waren nog genoeg mensen die normaal gesproken best aanwezig konden zijn. De dapperen die wel tegen een beetje warmte konden waren Wil v. Montfort, Henk Swillens, Piet Clout, Wil Nissen, Michiel Penders, Ton Ramakers en natuurlijk Het Hijgend Hert. Michiel wilde voor de lange rit gaan maar van de anderen had niemand hier zin in, dus besloot hij maar om ook de kortere versie te rijden. Het was weer een geweldige trip. We zijn weer op plaatsen gekomen waar de meesten nog nooit in hun leven zijn geweest. Het eerste deel van de trip werden we gestuurd door Michiel, in samenwerking met John. De twee kopmannen voor vandaag, Wil v. Montfort en Henk, hielden zich perfect aan de afspraak om het niet te hard te laten gaan. Zodoende kon zelfs het Hijgend Hert vandaag de eerste klimmetjes redelijk bijblijven. Probleemloos bereikten we zo Sippenaeken waar de groep normaal gesproken gesplitst zou worden. Maar nu ging iedereen naar rechts, richting Teuven. Hier namen we weer een nieuwe klim naar de grote weg en zo bereikten we de Planck. Van hieruit ging het weer omlaag naar St. Maartensvoeren en zo naar Mesh. Hier kregen

we druk verkeer van tegenliggers die een toertocht aan het rijden waren. In Mesh was “Het Piepke” nog niet open zodat we even verder plaats namen op het terras van een prachtig restaurant dat op maandag altijd gesloten is. Hier zaten we geweldig en de cola, koffie en vlaai was prima. Hierna moesten we weer meteen omhoog naar Moerslag en zo richting Cadier en Keer. Op de heel steile klim moest hier toch het kleinste verzet gestoken worden. Wil Nissen stuurde ons hierna weer over een onbekend weggetje, een pittige klim van St. Antoniusbank richting 't Rooth. Toen we deze klim ook verteerd hadden was het leed grotendeels geleden. Via Valkenburg ging het de gewone weg terug. Schimmert, Vuilnisberg, Schinnen, Hillensberg, dat waren de bekende plaatsen. Zo kwamen we even na twee uur weer terug op het Hingen. Een geweldige rit, lekker rustig gereden, 130 km, een kleine 1100 hoogtemeters en iedereen was 100% tevreden. Of er 's middags nog mensen zijn geweest voor de rit naar Meyel is nog niet bekend.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 25 AUGUSTUS

SCHELBERG

Eindelijk zomer, en wat zien we, het is veel te warm. Daarom stonden er vandaag dan ook maar 5 rijders klaar voor de donderdagavondrit. Roger Deckers, Johnnie Mols, Frank Thoolen, Walter Tenboske en Bas Scheres durfden het aan om in deze hitte te gaan rijden. Het is evengoed snel gegaan want ze hoefden dit keer geen rekening te houden met mensen die al gauw roepen dat het te hard gaat. In deze tropische temperaturen wisten deze 5 kleppers toch een mooi gemiddelde van een kleine 34 km. p/u te rijden. Klasse, mannen.

De opnemer van de aanwezigen.

DEELNEMERS RIT 20 AUGUSTUS

B-GROEP	A-GROEP
Piet Clout	Ralf Beunen
Paul Gulikers	Harry Cuijpers
Peter van Hees	Bob Duijs
Theo Jacobs	Wil Leurs
Wil v. Montfort	Johnnie Mols

Michiel Penders	Roy v. Montfort
Ton Ramakers	Michèl v. Smoorenburg
Jan Sevriens	Eric Stokbroeks
Leon Stals	Jo Storms
Pieter Stassen	Henk Swillens
Fred Stoffels	Berrie Thoolen
Cor v.d. Varst	Jo Vergoossen
John Vergoossen	Tom Marcellis
Har v.d. Vorst	Chris Ruyters
John Wolters	Harold v.d. Heuvel

Jo ging er van uit dat Chris Ruijters mee heeft gereden en Roy en Fred gaven door dat Harold er ook bij was. Deze twee mensen zullen in de stand opgenomen worden.

ZATERDAG 20 AUGUSTUS

TRINTELEN

Ondanks de regenbui om 1 uur, en dan vooral noordelijk van het Hingen, waren er toch weer veel mensen aanwezig. John telde er negenentwintig, maar op papier had hij maar 28 namen staan. Want ineens kwamen ze als vliegen op een strooppot aangevlogen. En John moest ook nog de administratie van de bijdrage verwerken, want de euro's komen flink binnenstromen. Daarom hierboven een lijstje met de mensen die wel op papier stonden. Als iemand weet wie er ontbreekt, en dit moet dan een rijder uit de A-groep zijn, geef dit dan even door aan John zodat hij de lijsten kan bijwerken. Klokslag half twee vertrokken de Snelle mannen. Even later vertrok de B-groep, maar die reden eerst nog eventjes bij Pieter langs want die had zijn drinkflessen vergeten. En zoals het bij Suist gebruikelijk is, er wordt netjes op iedereen gewacht. Er stond vandaag een straf windje dus wie zat meteen op kop? Wil v. Montfort natuurlijk, want voor deze klepper lijkt er wel geen wind te bestaan. Het eerste stuk van de trip, tot aan Urmond, bleef ook Ton Ramakers op de eerste rij. Klasse Ton, we konden achter jullie lekker uit de wind zitten. Leon Stals draaide in Beek af want hij voelde zich niet zo best vandaag. Maar op de weg van de Adsteeg naar Oensel kregen we toch een gevoelige tik te verwerken. De hele groep werd namelijk "gechickt" door een dame. Dit konden we natuurlijk niet op ons laten zitten dus werd de gaskraan eventjes opgedraaid. Gelukkig konden we de krasse dame toch weer inhalen en was de schande uitgewist. De route werd perfect gevolgd, al moest er op de beklimmingen dit keer lang gewacht worden op Het Hijgend Hert. Hij was niet in vorm vandaag. Hoogstwaarschijnlijk woensdag wat te Bourgondisch geleefd. Maar straf moet zijn, dus ze lieten hem vandaag flink puffen. Toch werd er iedere keer boven netjes gewacht en hij kreeg zelfs de tijd om een reepje te peuzelen. Vanaf Trintelen ging het nu met de wind in de rug, dus er werd natuurlijk wat versneld. In de afdaling naar Voerendaal liep bij Wil nog de ketting eraf. Gelukkig kon dit snel verholpen worden zodat we rap weer terug waren in Sittard. Hier kregen we de schrik goed te pakken. Het leek wel een terroristische aanslag op ons peloton. Fred voelde opeens een flinke klap tegen zijn hoofd. Werden we beschoten van achter een heg? Het bleek echter een opspattende steen te zijn die hem op zijn oor trof. Het deed behoorlijk pijn maar gelukkig had het geen verdere gevolgen. Zo

bereikten we de Slek waar de voorbereidingen voor de eindsprint weer begonnen. John had zijn tweede adem gevonden en hij nam resoluut de kop over om het tempo strak te houden. Op het eind kwamen de grote kanonnen langs, maar vandaag had Cor het niet zo gemakkelijk. Wil v. Montfort legde er zo de zweep over dat Cor er met geen mogelijkheid meer overheen kwam. Dus een: Wil v. Montfort en twee: Cor v.d. Varst. Op weg naar het Hingen werd rustig uitgefietst en met 95 km. op de klok bereikten we het Café. Twee mensen van de B-groep sloten nog aan bij de mensen van de A-groep die hier natuurlijk al een hele tijd zaten. Zo eindigde deze prachtige rit weer en ondanks het flinke afzien kunnen we toch zeggen: LEKKER GEFIETST”

Het Hijgend Hert

Verslag groep 1

wij namen ons gelijk de vrijheid om via Ophoven naar Dieteren te rijden om zo de drukte op het Bovens Eind te mijden. Henk en Jo op kop en met die wind toch op reserve. Bij Buchten hielden ze het voor gezien en lieten ze zich in de buik van het peloton zakken. Op weg naar Elsloo presteerde Jo het om zich nog verkeerd te rijden. Hierdoor moesten we dwars door Beek om de Adsteeg te bereiken. Hier en daar werd hier al op de adem getrapt maar met een complete groep ging het door Schimmert en Aalbeek. In Hulsberg weer te ver doorgereden maar Michel schoot te hulp en zo kwamen we toch via Opscheumer in Klimmen. Dezelfde Michel wist een mooi alternatief om bij de achterkant van de Fromberg te komen. Hierdoor verstomde het gemopper over de route meteen om plaats te maken voor complimenten over de mooie route. Op de Fromberg werd even gefoerageerd en daarna spoedden we ons naar Eys om de Cote de Trintelen te beklimmen. Jo V had de rode lantaarn stevig in handen en raapte zo Harrie Cuypers op die met een afgelopen ketting ridder te voet was. Het euvel was snel verholpen en hij snelde daarna eerstgenoemde weer voorbij. Nadat we Voerendaal uit reden, namen de voorsten een verkeerde weg. Het geroep werd kennelijk niet gehoord want ondanks het temporiseren van de rest, kwamen ze niet terug. Wij zijn toen maar doorgereden maar ergens bij Thull sloten ze weer aan met gemopper over samen uit en samen thuis en meer van dat soort opmerkingen. Maar bij Suist kan iedereen zeggen wat hij wil want we kunnen wel wat hebben. De waarheid ligt zoals zo vaak in het midden en daarmee was de kous weer af. Als groep ging het via Hillensberg naar Süsterseel en daarna linksaf over het fietspad naar Nieuwstad. In Susteren liet Jo V lopen want met 41 km door de bebouwde kom razen vond hij wat veel van het goede. Achter in de groep is dat veel te gevaarlijk maar hij had eigenlijk ook de benen niet meer. Hij wenkte diegenen die nog achter hem reden door en zag de groep langzaam aan de horizon verdwijnen. Kennelijk heeft niemand doorgegeven dat iemand had laten lopen. Maar het maakt ook niet uit, op het Hingen had Jo namelijk nog geen rondje gemist en omdat hij Nicole gelijk in de kuif greep, kwam zijn versnapering gelijk met die van de rest. Op het terras recupereerde Jo wonderwel en hij kon het tempo daar weer prima bijhouden. Na een tijdje kwamen Fred en Michiel ons nog gezelschap houden en nadat de nootjes op waren, hebben we ons weer richting de douches begeven.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 18 AUGUSTUS

KIEVELBERG-OIRSBEEK

Aan het vertrek zo'n 20 amateurs.

Jan Laugs had Paula meegenomen omdat Nicolle V. ook mee zou gaan.

Maar Nicolle had een andere tijdsbesteding Pukkelpop.

De eerste groep ging ervantussen met 13 beoefenaars.

Vanaf het begin moest de ketting al op het juiste tandwiel liggen, Johnny en Roger hadden er wel zin in.

Roger en Fred zorgden dat we de juiste route "afraggelde" zij gaven tijdig de commando's links en rechts.

Maar het fluitje van Fred doet wonderen, zodra Fred zich op deze manier laat horen staan de benen stil voor in het peloton.

Tijdens de beklimming van de Kievelberg moesten we fors in de remmen, een Duitse dame kwam met de auto vanuit de oprit ons parcours oprijden en niets vermoedend dat wij eraankwamen. Gelukkig weer goed afgelopen.

In galop naar Gracht en op deze beklimming werd goed doorgeschakeld op de grote versnellingen, boven werd collegiaal op ieder gewacht. In Puth zagen we een nieuwe methode om de hond uit te laten, met de Seg Way en dan de hond aan de lijn, hoe gemakkelijk kan je het maken.

In Sittard ging Ramon met zijn sjieke Trek naar huis, richting Nieuwstad kon ik mijn ogen niet geloven ineens hadden we twee professionals in ons midden Johnny en Jo trokken van leer, met alle ricico's reden ze door de kern van Nieuwstad tegen de wegas aan. Tot Susteren hielden ze dit vol, en hier sloegen onze 5 koempels van Susteren af en zo vervolgden we de route met zijn zessen richting de boerenbond.

Bij Nicolle bleven er nog twee over die de route gingen evalueren.

Conclusie, lekker gefietst met een stralend zonnetje.

Groetjes LGP.

Een heerlijk fietsweertje vandaag. Bijna geen wind en niet te warm. Toch waren er maar 20 deelnemers voor deze avondrit. Of het met de vakantie te maken heeft of dat er 's middags al een aantal mensen gefietst hebben, wie weet. Ook het handbal op de T.V. heeft hoogstwaarschijnlijk mensen van het fietsen afgehouden. Vandaag de tweede dame bij Suist aan het vertrek. Paula Laugs kwam het weer eens proberen, en het liep voortreffelijk. De groep werd meteen bij het vertrek in tweeën gesplitst en de "snelle jongens" gingen klokslag

half zeven van start. De “langzameren” vertrokken even later met 6 man voor hun ritje. Paula, Jan, Cor, Frank, Chris en John waren de matadoren. In Waldfeucht wachtte Leon Stals dit groepje op zodat we met 7 mensen de rit hebben gereden. En het liep voortreffelijk. Precies zoals het de bedoeling is bij Suist werd er gereden. De zwakkeren konden mooi uit de wind en het tempo was zodanig dat iedereen het heel goed kon volgen. Op de hellingen, niet al te zwaar vandaag, werd er boven netjes gewacht en kreeg iedereen ruim de kans op eventjes op adem te komen. Zo bereikten we probleemloos Sittard waarna op de weg naar Susteren toch eventjes de kraan openging. Paula hield zich prima en ze kon deze tempoversnelling uitstekend pareren. Prima gedaan, met lof geslaagd voor deze eerste keer dit jaar. Op de Slek namen we afscheid van Paula, Jan en Frank. Op de weg naar de boerenbond werd er nog afgesprint waarbij Cor met twee vingers in de neus met de bloemen ging strijken. Een leuke rit, perfect gereden volgens de Suist-principes, zodat we de gevleugelde woorden met recht weer kunnen gebruiken: “LEKKER GEFIETST”.

Het Fluitend Hert

DINSDAG 16 AUGUSTUS

KERMISRONDE MERUM

Aan de traditionele kermisronde van Merum hebben toch weer verschillende Suisters meegedaan. Hennie v. Dongen, een vaste klant als het om zulke wedstrijdjes gaat, was nu dus ook weer van de partij. In een veld van 17 rijders wist hij zich uitstekend staande te houden. Af en toe sprong hij zelfs weg uit de groep en kwam alleen als kopman door. Maar de meute liet hem niet gaan zodat het uitdraaide op een massasprint. De jonge gasten uit het peloton waren nu te sterk voor Hennie, maar met een prima 7de plaats mag hij toch terugzien op een fantastisch gereden wedstrijd. Grote pechvogel van vandaag was Paul Hannen, de bakker uit Merum, die ook geregeld bij Suist op de startlijst staat. In de derde ronde kwam hij in een bocht ten val waardoor hij op een fikse achterstand kwam. Alleen reed hij een fantastische achtervolging waarbij hij de meute tot op 10 seconden naderde. Maar het laatste gaatje kreeg hij niet meer dicht zodat hij de rit toch alleen moest volbrengen. Evengoed een geweldige prestatie. Verder reed er ook nog een oud-Suister uit Montfort mee. Rick Mehlkop, die vroeger geregeld op het Hingen te zien was, reed een uitstekende wedstrijd en werd in de eindsprint nipt verslagen zodat hij genoeg moest nemen met de tweede plaats.

De plaatselijke reporter

ZATERDAG 13 AUGUSTUS

DRIELANDENPUNT

Heerlijk weertje, dus weer een flinke opkomst voor deze pittige rit. Maar liefst 21 mensen stonden om 9 uur klaar op het Hingen. Het waren weer vooral de snelle kleppers van TWC

Echt die deze rit aangrepen om de conditie nog eens te testen. Ook was er weer een flinke groep “mindere goden”, die wel niet zo hard kunnen maar deze ritten toch geweldig vinden. En zoals gewoonlijk mochten de “minderen” de meute weer aanvoeren. De grote mannen zie je het eerste deel van de rit nooit op de kopplaatsen. Zijn ze misschien bang dat ze hun kruit al verschieten voordat het spel echt op de wagen is? Maar dat moet natuurlijk iedereen zelf weten. In een lekker tempo, wel met wind tegen, ging het richting zuiden. Tot Hoensbroek waren er geen problemen, maar net achter het kasteel ging het goed fout. John Bloemer wilde vanaf de weg het fietspad opdraaien maar zag de richel die de afscheiding vormde over het hoofd. Het gevolg was een fikse valpartij met grote gevolgen. John was zelf behoorlijk beschadigd met overal flinke schaafwonden en een vinger die behoorlijk open lag. Hij bloedde dan ook behoorlijk. Zijn fiets was er ook niet zo best aan toe. Het frame was gebroken en het achterwiel had een flinke klap gehad. Verder rijden was dan ook onmogelijk. Het thuisfront werd gebeld en zijn vrouw zou hem komen ophalen. John zei dat wij door konden rijden en dat hij het verder wel alleen afkon. Zo gebeurde het ook. Later hebben we van John gehoord dat hij goed is thuisgekomen, maar zijn vinger hadden ze met 7 hechtingen moeten oplappen. Na van de schrik bekomen te zijn reden we verder. Probleemloos bereikten we Ubachsberg waar Chris omdraaide omdat hij op tijd thuis wilde zijn. Dat is dus ook een optie, ’s morgens gewoon mee vertrekken en dan eerder afdraaien zodat je toch je kilometers hebt gemaakt. De rest ging verder waarbij de grote mannen natuurlijk op de verschillende klimmetjes de knuppel in het hoenderhok gooiden. Maar boven werd steeds netjes gewacht. Eenmaal in België aangekomen, in Teuven, konden ze zich echter niet meer inhouden. De koers werd opengegooid en de kopmannen stoven weg. Een groepje van een man of 8 bleef netjes bij elkaar en er werd steeds gewacht op de langzameren. In Gemmenich hoorden we dat de kopmannen een alternatieve route hadden gekozen. Of ze niet zo bekend zijn met de route of dat ze de klimmetjes te zwaar vonden, wie weet. De 8 reden de juiste route via de Vaalserberg en de Camerig en zo kwamen we aan in Vijlen. Hier hadden de anderen ook hun rustpauze genomen en net toen we er aankwamen stonden zij op het punt weer te vertrekken. Dus er was nu voldoende plaats en we konden weer genieten van de gebruikelijke koffie en heerlijke vlaai. Peter en Leon besloten om de snelle mannen te laten gaan en ze sloten ook aan bij de B-groep. Na de rustpauze begon het pas echt goed. Eerst lekker omlaag naar Mechelen maar daarna stond de Kruisberg en meteen hierachter de Eysenerbosweg op het menu. Alle twee echte kuitenbijters maar iedereen verteerde deze puisten goed. Het echte leed was nu wel geleden maar het beste was er toch wel van af bij sommigen. Jo nam de kop op zich richting Valkenburg en toen kwam de Kleversberg. Normaal een peulenschilletje, maar nu scheen hij opeens toch veel steiler dan normaal. Toch wist ook dit keer iedereen boven te komen, maar John moest toch eventjes van zijn fiets want de kramp sloeg toe in zijn kuiten. Dus werd de rest van de rit in een aangepast tempo afgelegd want als het op is is het ook echt op. Zodoende kwamen we precies om 4 uur weer terug op het Hingen waar enkelen de rit nog eventjes gingen analyseren op het terras. Later hoorden we dat de snelle mannen rond 3 uur waren aangekomen, dus zoveel hadden ze niet gewonnen omdat ze ook een flink stuk korter hadden gereden. Al met al was het weer een geweldige rit. Jammer van de val van John, maar voor de rest kunnen we toch weer zeggen, ook al was het zwaar: “LEKKER GEFIETST”.

Het Hijgend Hert

Zaterdag 13 aug.

Waterval.

Aan het vertrek een kleine groep rijders van Suist. Met name: Lyon O.- Jo S.- Wil v. M.- Math P.- Cor v/d V.- Ton R.- Henk H.- en Theo Jacobs. Heel lekker gefietst met Lyon op kop en naast hem Math, Jo of Wil en de snelheidsbegrenzer op 30 km/u kon iedereen heel makkelijk volgen.

Verder niet veel te melden aan deze route.

Gr. Ton R.

Donderdag 11 augustus

Wat een weertje. De hele dag regen, dus er zal wel niemand zijn gaan fietsen.

Deelnemers A- groep 6 augustus

Van verschillende mensen hebben we namen doorgekregen van mensen die zaterdag 6 augustus zouden hebben meegefietst in de A-groep.

Dit waren de volgende mensen: Roger Deckers, Wil v. Montfort, Frank Thoolen, Jo Storms, Fred Stoffels, Sef Laugs, Ralf Beunen, Lyon Ohlenforst, Henk Swillens, Bas Scheres, Willy Veugelers, Paul Hannen. Ook is de naam Mat Peeters genoemd, maar dit is niet zeker.

Als er mensen niet zijn genoemd of als er een andere fout in de lijst zou staan horen we dat graag.

Zaterdag 6 augustus

Borgharen.

Verslag B-groep.

Deelnemers: Pieter Stassen, Jan Sevriens, Jan Laugs, Frank Jacobs, Annie van de Venne, Leon Stals, Piet Clout, Geert Creemers, Cor van de Varst, John Bloemer, Ton Raemakers en Har van der Vorst.

Op de vertrekplaats was nog enige discussie over de geplande rit. De snelle groep besloot om een andere route in Duitsland te gaan fietsen. Wij besloten om naar Borgharen te gaan. Op de heenweg hadden we de wind flink van voren. Gelukkig waren er enkele sterke mensen in de groep die zich geroepen voelden om het kopwerk te verrichten. Af en toe werd er toch van achteren geroepen om het tempo iets te minderen, wat dan ook gebeurde. In Borgharen aangekomen werd besloten om een andere terugweg te nemen. Zo gingen we richting Meerssen en hier de Kruisberg omhoog. Hier werd de groep uit elkaar gereten, maar boven werd netjes gewacht. Via het vliegveld reden we de oude Adsteeg omhoog. Vervolgens via het centrum van Sittard naar huis. Tussen Sittard en Susteren moesten nog enkele mannen laten

zien hoe hard ze met de wind mee kunnen fietsen. We hebben hun wijselijk laten fietsen, bij de Fuu was het peloton weer compleet. Met 85 km op de teller kwamen we op het Hingen aan.

We zullen maar zeggen lekker gefietst.

Gr

Har van der Vorst

DONDERDAG 4 AUGUSTUS

SNIJDERSBERG-MAASBERG

De deelnemers van deze donderdagavond.

Roger Deckers, Eric Diereren, Hennie van Dongen, Chris Hannen, Paul Hannen, Harold vd. Heuvel, Wil Hodzelmans, Frank Jacobs, Sef Laugs, Johnnie Mols, Wil v. Montfort, Wil Nissen, Ton Ramakers, Bas Scheres, Leon Stals, Fred Stoffels, Jo Storms, Walter Ten Boske, Frank Thoolen en Willy Veugelers.

Aan het vertrek 20 jonge honden die er vol tegenaan wilden gaan. De splitsing voor twee groepen werd snel genomen. De eerste groep ging er met 13 klasbakken van tussen. En van horen zeggen, dat ze snoeihard Holtum passeerden. De tweede groep had als motto, waar een wil is een weg. Van de zeven sportvrienden hadden ef maar liefst drie de voornaam WIL.

Lekker keuvelend werd er gefietst tot aan de brug over het kanaal in Elsloo, hier was de weg afgesloten richting Geulle. Fred heel ad rem met een alternatief. We gaan over de brug in Elsloo en nemen de Hustenberg en dan via Moorveld omlaag en zo werd alsnog de Sniijdersberg bedwongen. Boven werd gewacht, en via de afzink van de Slingersberg trok ons Wil v. Montfort naar de Maasberg.

Boven op de Maasberg zag Wil Nissen nog net dat Leon Stals rechtdoor ging, maar de luide kreten " deze kantj op " mochten niet baten, hij ging via Elsloo.

Wij vervolgde de route via Stein, Berg en vol gas over de Graatheide, met dank aan Wil M. Rijdende door Holtum werd er van kop gewisseld, en kwam de enige echte Holtummer van Suist op kop.

Richting Dieteren werd Ton afgezwaard en bedankt voor zijn bewezen diensten, en door de Doort hetzelfde scenario Wil M. op kop met een stevig tempo tot aan het Bovenste Eind.

Hier ging ieder zijn eigen richting.

Conclusie:

Stevig doorgefietst, mooi weertje, iets wind op kop, tijdig gewaarschuwd voor incidenten, maar heel collegiaal en lekker gefietst.

Groet,

LGP.

ZATERDAG 30 JULI: BAD-BAD

Zoals onderstaand al te lezen is, waagden negen Suisters de sprong in het diepe en vergezeld door Har Feijen werd koers gezet naar Sibbe waar het feest kon beginnen. Met o.a Walter, Roger en Frank zijn de hoofdrolspelers voor het kopwerk hierbij reeds vermeld. Het was zaak voor de mindere goden om in deze aanvangsfase goed te doseren en te sparen voor het onbekende dat nog komen moest. Fred en Jo hielden ergens bij Schimmert kort overleg met als conclusie dat het gevoelsmatig te snel ging, althans voor hun. Dus besloten ze een tandje minder te rijden; iets dat de anderen snel begrepen hadden en zo was dat alvast gefikst. We kunnen beamen dat naar Spa het zat meeviel met de zwaarte van het parcours maar ondanks het sparen verteerde Jo de beklimmingen zeer matig. De anderen voelden zich kennelijk beter tot veel beter. Tsja, dat was kennelijk het verdict voor vandaag, of om met José de Cauwer te spreken; het zal niet voor vandaag zijn, zeker. Dus was het zaak voor hem, maar ook voor de anderen om goed te doseren en na te denken hoeveel energie te steken in een volgende klim en hoe zo goed mogelijk de tussenliggende stukken te overbruggen. Dit is alleen te leren door het te doen en aangezien deze heren al vaker met dit bijltje hebben gehakt, is het ook weer gelukt. Daarmee is niet gezegd dat het een "walk in the park" was, zeker niet. Na het foerageren in Banneux begon het feest pas echt. Zoals John al schreef, zijn de pakweg 50 kilometers tussen Soumagne en Hagelstein echt zwaar, zeker met onze kilometers in de benen. Bij het klimmetje door het bos dat John beschreef, liepen bij de schrijver van dit epos de benen helemaal vol; poeh, blij dat ie boven was. Aan deze heuvelzone scheen maar geen einde te komen maar eindelijk, daar was hij dan, de verlossing, of eigenlijk de Planck. Nu konden de mannen met de afgeschroefde benen in een zetel achter de matadores plaatsnemen en meeliften naar Valkenburg. Daar wachtte zoals zo vaak het Ravensbos als laatste kwelgeest maar dat stelde in vergelijking tot wat we al voor onze kiezen hadden gehad, niet zo veel meer voor. De lange weg door Schimmert en Spaubeek voelde al als de Via Gladiola; we gingen het halen, we hadden het gewoon geflikt, geweldig weer. Even nog door Sittard en het resterende stuk achter de brommer van Walter en daarna bolden we op het Hingen over de meet en stapten we met een gelukzalige glimlach van onze fietsen en ploften we bij Nicole op het terras. Het avontuur was ten einde en had ondanks de zere benen een happy end. Ondanks dat we volgens mij iets van 205 km hebben gereden voelde het wél als 215 km.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 30 JULI

VAN BAD NAAR BAD

Vandaag was het een dag voor de echte bikkels. Er stond een pittige rit op het programma. Jan Sevriens, onze Ardennenspecialist bij uitstek, had weer een pareltje uitgezocht. De rit "Van Bad naar Bad", een tocht van Valkenburg naar Spa en dan via Banneux terug naar huis. De echte klasbakken, die deze rit vanuit het Hingen hebben gereden, tekenden voor maar liefst 215 km. Voor de kortere versie, toch ook nog 120 km. lang en maar liefst 1700 hoogtemeters, tekenden Annie en Peter, Jan Sevriens en het Hijgend Hert, want het was toch wel pittig soms. 's Morgens om 8 uur stonden maar liefst 14 rijders klaar op het Hingen. De bovengenoemde 4 stapten in de auto en gingen op pad naar Noorbeek waar voor hun de rit begon. De overigen, Jo, Roger, Fred, Michiel, Henk, Frank, Sef, Chris en Walter gingen op pad voor de lange rit. Hierbij was ook nog Har Fijen die tot Valkenburg meereed,

zodat hij 's middags nog tijd had om samen met Toos een rondje te fietsen. De kortere route ging dus van start in Noorbeek. Meteen werden de kuiten losgetrapt op de Wolfsberg, en hierna ging het via Slenaken naar Teuven. Annie had vandaag uitgekozen om eens goed te oefenen met navigeren via de Garmin. Dit deed ze voortreffelijk. Geen enkele keer ging het mis, maar dit had wel tot gevolg dat ze de hele rit op de kopplaats heeft gereden. Chapeau voor deze puike prestatie. De bekende klim naar Henrie-Chapelle zat ook weer in de rit en van hieruit kregen we weer verschillende nieuwe wegen te verwerken. Wat is deze streek toch mooi. Mooie wegen, leuke beklimmingen en geweldige vergezichten, het was dus weer genieten in optima forma. Het stuk tot Spa viel reuze mee. Wel enkele pittige beklimmingen maar nergens extreem, dus allemaal goed te doen. Een nieuwe helling voor de meesten was de klim naar het oude stadscentrum van Limbourg, pittig, maar de beloning mag er zijn. Je waant je in de Middeleeuwen als je boven bent, zo ziet het er hier uit. Het centrum van Spa mag er trouwens ook zijn, mooie oude gebouwen en heel veel mensen op de been. De route richting Banneux van hieruit ging jammer genoeg over grotere, doorgaande wegen, dus veel verkeer. Wel weer enkele mooie hellingen zodat de hoogtemeters constant opliepen. Annie wilde nog eventjes naar de Redoute, maar John was onverbiddelijk, wie wist wat we nog allemaal voor de kiezen zouden krijgen. In Banneux werd natuurlijk weer een kaarsje opgestoken en daarna namen we plaats op het terras. De vlaai en de koffie was uitstekend en we bespraken de afgelegde kilometers. Tot nog toe viel het allemaal reuze mee. Nergens echte steile hellingen, wel heel mooie lange "Lopers", zodat iedereen er nog redelijk fris bij zat. Na een kwartiertje kregen we gezelschap van de grote mannen. Zij hadden de trip vanuit het Hingen tot Banneux er ook al opzitten. Van hen kregen we dezelfde geluiden te horen. Een prachtige route en tot nog toe goed te doen, dus iedereen tevreden. Na de rustpauze stelde Peter voor om vandaag ook eventjes de Col de Hanzes weer te pakken. Waarom willen ze toch steeds dat extreme opzoeken, het is zo toch al pittig genoeg. Maar zoals meestal het geval is, het venijn zit in de staart. De uitdrukking: "Je moet de huid van de beer niet verkopen voordat hij geschoten is", was vandaag weer helemaal waar. Want ondanks dat we nog maar een kilometer of 50 hoefden te rijden was het tweede deel toch andere koek. De aanloop was weer heel goed te doen, maar met nog maar 25 km. voor de wielen begon het pas echt. Nu kregen we verschillende echt pittige klimmen te verwerken waarbij een onbekende klim door een bos in de buurt van Aubel de kroon spande. Slecht wegdek en zo steil dat het allerkleinste verzet toch echt nodig was. Vergelijkbaar met de redoute volgens Jan. Dus maar goed dat we de Redoute en de Hanzes hebben overgeslagen. Even later kwamen de "grote mannen" ons alweer achterop. Sommigen zaten er, ondanks de lange afstand, nog fris bij. Maar bij enkelen was het beste er toch ook wel af, maar dat is helemaal geen schande na zo'n pittige tocht. John bood nog aan om plaats te nemen bij hem in de auto in Noorbeek maar natuurlijk werd dit aanbod afgeslagen. Je begint ergens aan en dan maak je het natuurlijk ook af, ook al valt het zwaar. De kleppers liepen weer langzaam van ons weg en zo bereikten we "De Planck". Annie en Jan wilden nog een extra klim erbij pakken. De afdaling richting 's Gravenvoeren en dan weer omhoog via Ulvend. Maar John vond het wel genoeg en daarom werd de route Schilberg-Schei genomen. Zo kwamen we, met een kleine 120 km. op de teller en dik 1700 hoogtemeters weer terug in Noorbeek. Een geweldige route en Jan is nu alweer plannen aan het smeden om ons in de toekomst alweer te verrassen met zulke prachtige tochten. Doe je best, Jan, want dit bevalt uitstekend. Veel beter dan 's middags wat rondjes rond de kerk te fietsen. Met een welverdiend kopje koffie en een heerlijk stuk vlaai bij "De Pley", veel beter dan de pruimenvlaai van een jaar geleden, sloten we deze prachtige dag af. Hopelijk kan Jan ons nog verschillende keren verrassen met meer van zulke prachtige tochten.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 28 JULI

Route Slingerberg.

Er stonden veel A-kleppers aan het vertrek. Hierop werd besloten om het met een groep te proberen. In heerlijke draf werd de aanloop naar de Slingerberg afgelegd, en voor de aftrap van de Slingerberg werd de ketting gelegd op de favoriete versnelling, eenmaal boven aangekomen werd gewacht, maar Jo V, was nog niet afgevinkt. Fred en Roger gingen op verkenning uit en constateerden dat Jo panne had aan zijn achterderailleur. De mecaniciens van de dag werd opgeroepen om het euvel te klaren, en met enkele minuten tijdverlies kon de route weer vervolgd worden, met als hoogtepunt van de dag, tot Ton R. zijn hoogste snelheid van dit jaar had bereikt op het vlakke. Dit werd bereikt vanaf DSM naar de Graatheide met een snelheid van 48 km/ uur. Op de terugweg werd gewerkt om het gemiddelde tempo aan de bovenzijde op te schroeven.

Resumee.

Hard gefietst, van voren slecht gewaarschuwd voor incidenten en opstakels, lekker weertje.

Vele fietsgroeten.

LGP.

ZATERDAG 23 JULI SCHWEIBERG

Met een leuke groep werd deze "100 plusser" gestart maar gaandeweg bleek dat er toch weer mensen waren met kortere varianten. Annie was samen met Jos Peters van de Gebrooker challenge aanwezig maar zij draaiden ergens in Scheulder af wegens afspraken elders of omdat het nog te ver is kennelijk. Har Feijen is volgens de berichten ook ergens afgedraaid; waar precies is op de redactie niet bekend. Dit doet niets af aan het feit dat het werkelijk een schitterende route is waar Limburg op zijn mooist is te aanschouwen. De resterende kleppers van dienst genoten dan ook met volle teugen. In het begin werd rustig gereden en dit zorgde ervoor dat in de heuvelzone niemand problemen had; Adsteeg, Daalhemmer, Loorberg, Schweiberg, Mingersberg en Beukenberg werden dan ook goed verteerd. Het enige minpuntje was het hoge, eigenlijk het te hoge tempo op het fietspad van Tuddern naar Nieuwstad en Susteren. Door het smalle pad zélf, de tegenliggers, de kuilen in de weg en de kruisingen kwam het dat achterin heel hard gereden moest worden om de aansluiting niet te missen terwijl hun zicht beperkt is tot een paar meter. Volgende keer hier graag een paar tandjes minder. Uiteindelijk waren we nog op tijd om de middagploeg even gedag te zeggen en uit te zwaaien. Volgens Jo Storms stonden 's middags de "echte" kleppers aan het vertrek maar daar dachten de Sshweiberg-gangers uiteraard toch heel anders over. John stond tot verrassing van eenieder ook aan het vertrek terwijl hij 's morgens had aangegeven dat hij verhinderd was; linkeballen in optima forma want niet eens op de fiets en toch iedereen een rad voor de ogen gedraaid. Officieel 's morgens niet gestart vanwege regendreiging maar op welke site hij dat heeft gezien is ons nog steeds een raadsel. In elk geval leverde dat weer genoeg gesprekstof op om even op het terras na te kaarten na weer een hele mooie rit.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 23 JULI

PANNESHOP-GANGELT

Nadat er 's morgens al een grote groep van 19 rijders aanwezig was voor de rit naar Schweiberg, stonden er 's middags toch nog 13 rijders klaar voor deze kortere rit. Precies om half twee kwamen de mensen van de rit naar Schweiberg aan, zodat ze ons nog netjes konden uitzwaaien voordat ze op het terras konden plaatsnemen. Het waren wel bijna allemaal de grote kanonnen die normaal in de A-groep voor vuurwerk zorgen, die vanmiddag aan de start stonden. Van de B-groep waren er vandaag maar 4 rijders, Cor, Piet en Geert uit Montfort en John, die 's morgens bang was dat hij nat werd. Maar omdat het grote probleem zich weer eens voordeed dat bijna niemand de route kende, alleen enkele van de B-rijders, werd er besloten om als een groep te rijden. Dat betekende dus dat de kanonnen zich moesten beheersen, en wonderwel, dit gebeurde ook. Met een tempo van rond de 30 ging het lekker. John voelde zich net Chris Froome. Constant werd hij uit de wind gehouden en als er al eens een gaatje viel waren zijn knechten er als de kippen bij om hem netjes in het wiel terug te brengen. Alleen de SKY-truitjes ontbraken, anders was het net echt geweest. De route, een tijdje geleden opgesteld door Hub, voerde natuurlijk weer over allerlei onbekende wegen. Van verschillende rijders kregen we dan ook de opmerking, van deze plaatsen heb ik nog nooit gehoord, en zeker heb ik er nog nooit gefietst. Maar toch was het een prachtige route, rustige wegen en geweldig natuurschoon. Vooral het stuk door de Schinveldse bossen was prachtig. Wel goed uitkijken voor de loslopende Hooglanders en de koeienvlaaien zo goed mogelijk proberen te ontwijken. Het liep perfect en de hele groep bleef netjes bij elkaar. Dus deze grote mannen kunnen dat best, als ze maar willen. Maar het totaal ontbreken van parcourskennis zal ook wel een rol hebben gespeeld. Zo kwamen we mooi als een grote groep weer terug op het Hingen waar verschillende mensen het terras opzochten. Dat mocht ook wel na deze 80 km. in een flinke hitte, want het was behoorlijk warm geworden. Omdat enkele rijders vroegen voor de GPX-file van de route volgt hier een link naar GPSies waar de route gedownload kan worden: [**Panneshop-Gangelt 80 km**](#)

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 21 JULI

SLINGERBERG-ADSTEEG-STAMMENHOF

Aan het vertrek 19 kleppers. Er werd vertrokken in twee pelotons. Het eerste peloton vertrok op aandringen van John, klokslag half zeven. Het tweede peloton liet een paar minuten lopen en gingen ook de uitdaging van de dag aan.

Met de wind in het gat ging het in lekker tempo richting Meers. Op de kanaalbrug in Elsloo werd gekozen voor de route richting Geul, volgens het routeboek zouden we de Maasberg afzinken en van deze zijde de Slingerberg bedwingen. Ieder ging op zijn eigen tempo omhoog en boven werd keurig gewacht, en hier nam Cor het commando over en zette ons compleet uit de wind richting de Adsteeg, deze werd in galop genomen en boven in Genhout werd op iedereen gewacht, richting Hobbeltrede kwamen we Roger Dohmen tegen in tegengestelde richting. Stammenhof volle bak omhoog en boven in Puth de zure benen losschudden, en op de terugweg kwam iedere klepper op kop en in het bijzonder met Frank en zo werd het gemiddelde nog wat opgeschroefd, voor Susteren liet Ton zijn

benen spreken, en op de Heij werd hij netjes afgezet en zo naar de eindsprint naar de boerenbond. De bloemen werden netjes verdeeld en op het Hingen bij Lilian konden we aanschuiven bij de elite groep.

Heel verstandig, en lekker gefietst.

Groetjes LGP.

TLL TOUR BELGIË

Op deze nationale feestdag in België staat de jaarlijkse toertocht TLL steevast op het programma. Een prachtige, vlakke rit door Belgisch Limburg over heel mooie wegen en bijna geen verkeer. 's Morgens stonden dan ook maar liefst 10 mensen gereed voor deze klassieker. John stuurde het peloton over alweer enkele nieuwe wegen naar de uitgepijlde route. Van hieruit was de route uitstekend uitgepijld en in een lekker tempo, heel goed rekening houdend met de zwakkeren, ging het door het prachtige Limburgse land. Zo waren we in een vloek en een zucht aangekomen in Opoeteren waar John de groep verliet. Hij moest wegens andere verplichtingen eerder thuis zijn en daarom reed hij van hieruit alleen naar huis. Mooi op tijd kwam hij rond 11 uur weer op het Hingen. Hoe het de anderen is vergaan zullen we nog wel horen maar als ze zijn doorgedaan zoals op het eerste stuk dan zal het wel goed gekomen zijn.

Rit is vlekkeloos verlopen in een tempo aangepast aan de warmte zodat iedereen goed kon volgen. Positieve bijkomstigheid, veel schaduw door de bosrijke omgeving. Rustige landelijke binnenwegen werkelijk een schitterende tocht om te doen.

Groetjes Henk

Fluitend Hert

DONDERDAG 21 JULI

SLINGERBERG-ADSTEEG-STAMMENHOF

Ondanks het feit dat er 's morgens al 10 deelnemers waren aan de TLL tour, kwamen er toch nog 19 mensen opdagen voor de avondetappe. Dit betekent dat we de 1000ste deelnemer van dit seizoen nu al, pas in juli, kunnen optekenen. Wie dit is zal later bekend worden gemaakt maar John was er vanavond dus niet voor niets. De groep werd netjes in tweeën gesplitst en hoe het de groepen is vergaan zullen we nog wel horen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 JULI MERKELBEEK ENZ.

Een van de vaste routemenen had bedacht dat richting 7 heuvelenweg een slecht plan zou zijn gezien de werkzaamheden aldaar. Deze gedachte werd niet ontzenuwd aan het vertrek. Er werd weliswaar driftig met elkaar gesproken maar men gaat er als vanzelfsprekend van uit dat de route bekend is bij deze of gene en dat het enige dat zij nog moeten doen hard fietsen is. Zo simpel is het

echter niet. Om half twee begint men plots te vragen hoe en wat en dan is het onduidelijkheid alom. Uiteindelijk de meute in tweeën gedeeld want er waren ongeveer 30 deelnemers. Namen zijn niet genoteerd, geen pen en papier bij de hand en het is toch wel veel werk om dat iedere keer weer voor elkaar te krijgen. De nieuwe te rijden route naar Bemelen kwam uit de koker van Jo V. Aangezien dat er geen ander voorstel kwam, vond men dat blijkbaar goed en zo konden we op weg. In groep twee stuurde Har Feijen ons meanderend langs de Maas over leuke weggetjes naar Obbicht waar we weer op de grote weg kwamen. Iedereen kon goed volgen want het ging hoegenaamd niet hard. Leon en Bart reden 30 met de wind in de rug; ook eens lekker. De Bemelerberg fungeerde als scherprechter maar bij Gasthuis lieten we alles bij elkaar komen. Plots doemde uit de achtergrond groep 1 op; waar die geweest waren, was niet duidelijk maar ze reden ook gelijk door waardoor een antwoord op die vraag niet werd gegeven. John Bloemer meende dat de groep hem achterliet en reed volle bak achter hen aan. Wij zagen het daarachter glimlachend aan. Toen we hem inhaalden was de verbazing van zijn gezicht te lezen. Via de Kleversberg reden we naar Schimmert. Groep 1 had ondertussen afscheid genomen bij de rotonde richting Vilt. Via de Vuilnisberg ging het toen naar Nuth waar Jo Storms afdraaide nadat hij de oversteek naar ons had gemaakt. Daarna via de Beukenberg naar Doenrade waar Har Feijen afdraaide. De rest vervolgde zijn weg naar Wehrhagen en Waldfeucht. Bijna thuis op weg naar Sevriens kreeg de rit nog een onplezierig einde. Bij het opdraaien van het fietspad lette Jo V niet op en knalde tegen een paaltje, smakte tegen de grond en nam Geert Creemers in zijn val mee. Met een geschaafd onderbeen, kapot shirt en op schouder en heup beurse plekken stond hij even later weer recht. De achterband helemaal kapot, zowel binnen - als buitenband en een slag in het wiel. Daar viel niet meer mee te fietsen. Gelukkig mankeerde Geert niets. Michel heeft toen de bus gehaald en Jo met de bus naar huis en de fiets naar Jan Sevriens gebracht. Michel, hartelijk bedankt daarvoor. Uiteindelijk schijnt het mee te vallen, op een kapot shirt en een gebutst ego na. Jan heeft de fiets inmiddels al weer gerepareerd, waarvoor natuurlijk ook bedankt Jan. Bovendien bleef een groot aantal collega's bij Jo totdat Michel arriveerde, dus valt over behulpzaamheid bij Suist niet te klagen. En met deze positieve overpeinzing komt aan een vervelende valpartij toch nog een goed einde.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

VERTREKTIJD PENSIONADO'S

Met ingang van **maandag 18 juli** zullen de Pensionado's weer om **9:00 uur** gaan vertrekken. Het vertrek op maandag is steeds bij John op de Kasteelweg, nr. 36. Dit zal minstens gelden t/m de rit op 12 september naar Kevelaer, en als het weer dan nog steeds goed is zullen we het dan verder bekijken.

Het is de bedoeling dat we weer ritten van boven de 100 km. zullen gaan rijden met halverwege een koffiestop.

DONDERDAG 14 JULI

HILLENBERG-HOBBELRADE

Een lekker weertje en toch maar 19 deelnemers voor deze rit. Enkele jaren geleden zouden we dit fantastisch vinden maar de laatste tijd zijn we toch wel verwend met grote aantallen rijders. Natuurlijk werd er weer een A- en een B-groep gemaakt. Het valt wel op dat de laatste tijd steeds meer mensen voor de B-groep kiezen. De Razende Reporter gaf dit al aan in zijn verslag van de rit naar Baraque Michèl en nu was dit weer zo. Blijkbaar zijn er verschillende mensen toch wel wat bang voor de hoge snelheden van de A-groep en kiezen ze daarom voor de "langzameren". Maar het moet wel zo zijn dat ze zich hier aanpassen aan de rijders die normaal altijd met de B-groep meerijden en niet proberen om hier het tempo toch op te schroeven. Mar met John erbij zal dit niet zo gauw gebeuren want als een echte koerskapitein houdt hij de teugels strak. Daarom werden de snelle mannen geregeld gewaarschuwd dat het te hard ging en zo kon de groep toch netjes bij elkaar blijven. Met de wind in de rug ging het in een lekker tempo richting Hillensberg. Hier spatte de groep natuurlijk uit elkaar maar boven werd er netjes gewacht. Toen op weg naar Hobbeldrade waar dit zich herhaalde. Boven bij de kruising werd er netjes gewacht en zo konden we samen op zoek naar de weg langs het kanaal. Hier kwamen weer enkele grote kanjers op kop en het tempo werd stiekem opgevoerd. Achter Roosteren vond John het welletjes en hij ging naar voren om zich op kop te nestelen. De klasbakken begrepen dit signaal prima en ze lieten John mooi tegen de wind in uitzazen. Tot aan de kanaaldijk hield hij dit vol en zo konden we als een groep de helling beklimmen. Met 65 km. op de klok en ondanks de fikse wind toch een mooi gemiddelde kwamen we als een groep aan in Echt.

Het Fluitend Hert

MIDDAGRIT 9 JULI

BEMELEN

Van de middagrit van 9 juli hebben we geen verslag binnengekregen. Navraag bij verschillende mensen leverde het volgende op: De waarschijnlijke deelnemers waren: Ralf Beunen, Hennie v. Dongen, Johnnie Mols, Bas Scheres, Michèl v. Smoorenburg, Pieter Stassen, Jo Storms, Berrie Thoolen, Cor v.d. Varst en Guus Wagemans. Als dit niet klopt of als er nog meer mensen hebben meegereden, horen we het wel.

Wel gaf een van de deelnemers aan dat er alweer heel hard werd gereden zodat de groep niet bij elkaar kon blijven. Jammer, maar het is nu eenmaal niet anders. Er schijnen toch nog steeds mensen te zijn die zich weinig aantrekken van anderen en er alleen maar op uit zijn om te laten zien hoe hard ze wel niet kunnen rijden. Waarom ze niet de baan op durven te gaan is mij nog steeds een raadsel want daar kunnen ze echt laten zien wat ze in hun mars hebben. Maar blijkbaar hebben ze hier de moed toch niet voor, bang dat ze dan afgaan. Zelig, hoor.

ZATERDAG 9 JULI BARAQUE MICHEL

Inderdaad na de schifting met acht eenheden overgebleven. Niemand die van tevoren aangaf wat zijn of haar plannen waren; dat is altijd weer een verrassing. Als daar wat opener over wordt gecommuniceerd, waren wellicht wat meer mensen meegegaan naar de Baraque, wat volgens mij toch eigenlijk de bedoeling is. Zoals ik dat inschat waren er nog genoeg die dit gemakkelijk in de benen hebben en het gevaar voor wegrijden is op niks gebaseerd want ik mag wel zeggen dat er heel

collegiaal gereden is. Kijk, dat het af en toe kraakt op zo'n lange rit is logisch maar dat is toch ook de sportieve uitdaging. Samengevat is hoe meer zielen hoe meer vreugd ook hier van toepassing. Je komt nog eens op plaatsen waar je niet zo vaak in een jaar rijdt of waar je wellicht überhaupt nog niet geweest bent, toch één van de charmes van het fietsen nietwaar. Zo kwam het in elk geval dat ouderwets genavigeerd moest worden want de (korte) route draaide samen met John in Henri Chapelle af naar school en kantoor. De GPX file was niet voorhanden in de navigatietoestellen maar Roger had de plaatsnamen om het frame gewikkeld en Jo had nog ergens een uitgeschreven papieren versie van eigen makelij gevonden. Maar het bleek dat het fotografisch geheugen ons niet in de steek liet. Vanaf Henry Chapelle is het eigenlijk één grote afzink naar de grote weg naar Eupen. Daar nog een stukje linksaf en Eupen werd bereikt. Een weggetje gelijk vooraan naar rechts in Eupen werd niet gevonden maar omdat Jo rustig bleef, raakten de anderen niet in paniek. Verderop moest logischerwijs toch rechtsaf geslagen worden richting Monschau en met slechts één hulplijn werd de Baraque gevonden waarbij uit de hulplijn ook nog bleek dat we gewoon op de goede weg zaten. Onderaan werden nog even enkele beleefdheidsvormen uitgewisseld waarna het veld uit elkaar spatte. Doordat het een lange rechte weg is, bleef men lang in het zicht maar uiteindelijk waren de verschillen op de top toch navenant. Jo schoof als laatste aan op het zonovergoten terras waar de rest de versnaperingen al voor zich hadden staan. Jo plaatste ook zijn bestelling (soep natuurlijk) maar dat was nog niet zo eenvoudig. Men bracht hem aan het verstand dat het verboden was om naar binnen te gaan (lekker gastvrij...) en dat op het terras de bestelling zou worden opgenomen. Het personeel had deze instructies kennelijk gemist want uiteindelijk heeft Jo drie keer soep besteld bij drie verschillende personen maar de verwarring was kennelijk zijn schuld. Hij deelde mee dat hij het allemaal prima vond maar dat hij toch echt maar één keer zou betalen. Uiteindelijk kwam de soep en nadat alles was verorberd, ging het linksaf een heerlijke afzink in twee delen in tot uiteindelijk voorbij La Gileppe. Zonder ons te vergissen kwamen we uiteindelijk via Clermont op de weg naar Aubel waar Michiel ons nog langs Val Dieu loodste: ik moet zeggen een mooie variant, zij het dat de benen daar een heel andere mening over hadden. Walter zette Jo nog even mooi uit de wind en zo bereikten we via de Plank weer het Hollands. Het loopt daar een beetje naar beneden en de grote meneren gaven hier duchtig gas. Achteraan werd daardoor hier en daar om hun moeder geroepen. Vanaf de Rijksweg reden we weer als complete groep naar t Rooth toen we Sef misten. Even werd gewacht en daar kwam hij uit de achtergrond opgedoken met een flinke jaap in zijn rechter enkel maar vreemd genoeg aan de binnenkant. Hij bleek uit de toeclip te zijn geschoten en daarna met zijn been in de tandwielen terecht te zijn gekomen, vandaar. Gelukkig had hij er zo op het oog niet veel last van maar die wond moest goed worden ontsmet; zoveel was wel duidelijk. In Amby bij het tankstation werd nog wat drank gekocht en zo waren we klaar voor het slotakkoord. Gelukkig hadden we de wind mee waardoor het niet zoveel kracht kostte om toch een flinke snelheid te ontwikkelen. Op wat pijntjes na en met af en toe een tandje minder werd de meet bereikt. Frank, Roger, Leon en Jo evalueerden nog even bij Nicole en de vermoeidheid kwam nu pas goed naar de oppervlakte. Maar na 192 km is dat ook geen schande dunkt me. Als bonus is de route door de diverse Garmins gespeichert dus voor een volgende keer is dat ook geregeld. Nadat de vochtbalans enigszins hersteld was, werden de douches opgezocht, ook altijd lekker.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 9 JULI

HENRIE-CHAPELLE

Een geweldige opkomst vandaag. Ze hadden er zin in, onze Suisters. Voor vandaag stond er weer een langere route van 180 km. op het programma, de rit naar Baraque Michèl. De kortere versie reed mee tot Henrie-Chapelle en dat was 135 km. Met 24 rijders werd er om 8 uur vertrokken. Wie er voor de langere route ging kiezen was nog niet bekend. De benen moesten eerst eventjes getest worden voordat er een beslissing genomen werd. John en John, twee oudjes, mochten de spits afbijten en zoals we van deze heren gewend zijn werd het tempo op een rustige stand gezet. Rond de 28 vonden ze hard genoeg want de weg was nog lang. Achter in de groep bleef het opvallend rustig, hoogst waarschijnlijk spaarden de grote kanonnen zich om te kunnen vlammen in de finale. Leon kon het niet meer aanzien en nam de kop over. Met John V. in zijn wiel hield hij zich echter ook netjes aan de snelheid. Walter kwam hem gezelschap houden op de eerste rij en zo ging het zuidwaarts. Zonder ook maar een centje pijn werd Valkenburg doorkruist en zo ging het richting Epen. Hier moest John eventjes bijsturen want de parcourskennis van sommigen is toch niet zo geweldig. Nu kregen we enkele leuke klimmetjes waarbij boven steeds netjes werd gewacht op de langzamere goden. Achter Teuven werd de weg richting Hombourg genomen en zo door naar Henrie-Chapelle. Een klim van een kleine 7 kilometer, maar wel heel goed te doen. Het kleinste blad hoefde nergens gestoken te worden en iedereen peddelde lekker in zijn eigen tempo omhoog. Boven kwam dan toch de schifting. 8 rijders kozen voor de langste afstand. Hoe het hen vergaan is zullen we nog wel horen. De rest, 15 man sterk, draaide af richting Aubel voor de terugweg. 8 plus 15 is echter maar 23. Waar was die andere rijder gebleven? Het bleek dat Bas eerder thuis moest zijn en hij was al vroeger afgedraaid. De weg liep nu hoofdzakelijk naar beneden wat het tempo zeer ten goede kwam. De grote kleppers, Wil en Henk, kwamen nu op kop en ze hielden het tempo lekker strak, maar wel zodanig dat iedereen goed kon volgen. Kort voor de grens werd er halt gehouden bij "Het Rode Bos", een prachtige pauzeplaats met een groot terras met uitzicht op een geweldige vallei. We zaten lekker in het zonnetje en de koffie en vlaai was prima, en ook nog een schappelijke prijs, wat wil een mens nog meer. Annie nam eventjes het woord en herinnerde de aanwezigen aan de oproep voor een bijdrage om de kosten van Suist te kunnen betalen. Meteen werden de beurzen getrokken en iedereen sponsorde de pot. Bedankt, gulle gevers, als de overige Suisters ook zo bereidwillig zijn zullen we zeer zeker uit de kosten komen. Dus mensen die er vandaag niet bij waren, doneer ook 1 euro en dan komen we er wel. Na de fantastische pauze werd de reis hervat. Steeds dalend, dus probleemloos werden de overige kilometers afgelegd. Alleen hadden we in Rothem wat oponthoud want Paul reed voor de twaalfde keer lek dit jaar. Ze moeten hem wel hebben dit seizoen. Maar onze twee mecaniekers Piet en John hadden dit klusje ook nu weer zo gefikst. Wel waren we hierdoor net te laat om het vertrek van de middaggroep te halen want deze mensen, toch ook een behoorlijke groep, kwam ons op de kanaalbrug in Echt tegen. Enkele dorstigen besloten om eventjes op het terras de vochtbalans weer op peil te brengen en na enkele drankjes ging het huiswaarts waar we konden genieten van een huzarenstukje, opgevoerd door Chris Froome.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 7 JULI

SELFKANTRROUTE

Aan het vertrek ongeveer 17 liefhebbers.

De namen Harry Cuijpers, Roger Deckers, Roger Dohmen, Bob Dujs denk ik, Johnnie Mols, Ton Ramakers, Bart Rams, Fred Stoffels, Eric Stokbroeks, Jo Storms, Frank Thoolen, Cor vd, Varst, Annie vd. Venne, Jaack Waaijen, Bovenseind, Chris Hannen, helaas de kanjers die niet genoemd zijn kunnen zich alsnog melden via een mail naar John: johnvergoossen@ziggo.nl Met vertrek al onduidelijkheid, een of twee groepen, het werden er twee.

In de tweede groep werd Cor benoemd tot wegkapitein, gelukkig met de wegomleggingen in Montfort geen centje pijn. Bij camping 't Hitje fietste ons de eerste groep tegemoet, helaas voor Jaack, deze was de dupe geworden van de slechte afspraak bij het vertrek, hij had groep een verlaten. (oorzaak niet bekend ??) Zo gingen we bij Voorst de grens over richting Duitsland, hier ging het over prachtig geasfalteerde wegen totdat we in Breberen van de route waren afgeweken, hier moest Fred ons via een B- weggetje terugbrengen op het juiste pad. Gelukkig konden we de route vervolgen maar niet meer zoals ze op papier stond gepland. Cor moest ons hier en daar iets bijsturen, maar in Gangelt hadden we te weinig kilometers op de teller. Hier werd besloten om op het Hollands een klein ommetje te maken en we kwamen warempel nog uit in mooiste dorp van Nederland " Holtum is de naam". Via Holtum, Baakhoven, hier werd Ton nog uitgezwaaid, en door De Doort waar Frank kranig op kop bleef tot over de denkbeeldige finish, zo arriveerden we weer in Echt.

Lekker gefietst met zes mannen en de enige dame in het peloton. Mooi gemiddelde, weinig wind en een aangename temperatuur.

Groet.

LGP.

ZATERDAG 2 JULI

SCHIEFERSBERG-GRIJZEGRUBBEN

Volgens de buienradar was er kans op regen, toen ik op het Hingen aankwam stond hier alleen John Vergoossen in burgerkleding om de deelnemers te noteren. Na even gewacht te hebben vertrok ik alleen voor de tocht. Op de Echterstraat kwam ik Chris tegen en met z'n tweeën richting Roosteren. Hier kwam Ton Ramakers ons tegen. Het peloton was compleet.

We besloten een andere route te fietsen dan aangegeven, Chris wist een mooie route. Deze ging richting Dennenberg die we gezamenlijk beklommen, van hieruit de afdaling van de Schiefersberg en vervolgens de beklimming van de Snijdersberg. Vervolgens naar de oude Adsteeg. Als kers op de taart Stammenhof en daarna richting Schinveld. Op de neutrale weg richting Koningsbosch werd de lucht zwart, maar door de harde wind waaide de bui over, we kregen maar enkele druppels te verwerken. Via Ilbrink, Sleik naar huis.

Op het Hingen aangekomen hadden we 80 km gefietst en we waren nog kurkdroog. Jammer voor de thuisblijvers.

Met vriendelijke groet,

DONDERDAG 30 JUNI

ILLBRINK-MEINWEG

Aan het vertrek 6 pedaleurs. Onze koersdirecteur John was er ook om de intekenlijst nauwlettend op te tekenen. Het waren weer dezelfde vraagtekens, houden we het droog.

Vol goede moed vertrokken we richting het Kranenbroek waar Roger Dohmen, Ton Ramakers en later nog Sef Laugs aansloten. In Koningsbosch moest Sef met zijn Bianchi de pitsstraat bij hem thuis inrijden, hij had een lekke voorband. Voor zijn deur werd met de groep netjes gewacht, en verscheen hij met zijn De Rosa ten tonele. Tijdens het wachten kwamen de eerste regendruppels al uit de lucht vallen, maar dat kon de pret niet drukken voor deze kanjers van de donderdagavond. Onze Cor was bang dat we te weinig kilometers zouden maken volgens het routeschema, omdat we langs Sef hadden gereden en plakte er een ommetje aan, via Sevriens naar Mariahoop. Posterholt, Vlodrop, en zo de Meinweg op, hier hield Johnny het niet, alla Karyenka van Sky stoïcijns op kop en wel tot boven aan de top, wat een geweldige prestatie was.

De afdaling van de Meinweg werd ingezet, met alle hens aan dek, goed uitkijken dat je niet de man met de hamer tegenkomt, onder werd weer verstandig op ieder gewacht. In Montfort waar Wiel afsloeg begon ons het zonnetje toe te lachen en dat heeft ze de resterende route warempel volgehouden.

In St.Joost hielp onze wegkapitein Sef ons eraan herinneren dat we via het Kranenbroek richting thuishaven moesten rijden, dit commando werd netjes opgevolgd en aan de Fuu in Pey namen we afscheid van de drie matadores van Susteren.

Moe en voldaan met 20 km. op droog asfalt gereden te hebben zijn we huiswaarts gekeerd.

Groet.

LGP.

Zaterdag 25 juni

Omloop Math Salden – route 120 km

Het weer is ons de laatste weken niet gunstig gestemd. Dan zijn de regenkanssen te ramen op 100% en zoals Jo eerder schreef zelfs op 150%. En een enkele keer hebben we weer hoogzomerse temperaturen zoals de afgelopen donderdag. Hoe het weer nu op deze zaterdag zou zijn, tsja dat is altijd weer afwachten geblazen.

Toch stonden er op 't Hingen 6 renners die de Omloop van Math Salden, met zijn vele beklimmingen, wel aandurfd. John W, John B, Piet, Geert, Michiel gingen niet meteen naar Sittard maar eerst, onder aanvoering van Annie, naar Gebrook. Want daar stonden een tweetal mannen van de Gebrooker Fietschallenge op ons te wachten, nl. Michel en Ad Theuwis. Gezamenlijk vertrokken we, via Susteren om Silvio Deledda op de halen, naar Fitland waar de Omloop Math Salden zou starten. Enkele van ons hadden zich al ingeschreven voor de 120 km route, op Michiel na. Hij zou nl.

de 180 km! gaan fietsen. Om 9.00 uur vertrokken we met z'n allen naar de eerste beklimming van de dag, de Slingerberg. En zoals het altijd gaat neemt bergop ieder zijn/haar eigen tempo. Om boven op elkaar te wachten om au block verder te gaan.

Na de Slingerberg kregen we Waterval voor onze kiezen. En gezien de vele regen van de laatste tijd deed deze heuvel zijn naam eer aan. Wat een water kwam er naar beneden. De zwemvliezen hadden we best kunnen gebruiken. En we kregen zelfs de modder er gratis bij. Met de moraal van de groep zat het echter wel goed want ondanks dat we verder gingen als 'mountainbikers' stond de volgende beklimming op ons te wachten: De Cauberg. Boven gekomen, de een met wat meer moeite dan de ander, gingen we in een lekker tempo naar Bemelen. Onder aan de Bemelerberg was er een verzorgingsplek ingericht en we namen ons de tijd om wat versnaperingen tot ons te nemen.

Michiel besloot vanaf hier alleen door te gaan, want anders zou hij wel heel laat terug zijn. Hoe het hem is gegaan, zullen we zeker van hem vernemen. We namen afscheid van hem en met ons achten gingen we verder, richting St. Geertruid. Aldaar gingen we omhoog naar Moerslag om vervolgens richting de Fromberg te fietsen. Bovenop de Fromberg stond de tweede verzorgingsplaats. En ook hier namen we de tijd om onze innerlijke mens te versterken. Inmiddels begonnen de weergoden zich weer te roeren, dus besloten we op te stappen en via Hoensbroek, Thull, Puth en Geleen linea recta naar huis te gaan. Want volgens een inwoner van Geleen zou wel heel zwaar weer op komst zijn.

Op de Susterse Hei namen we afscheid van Silvio. Op de Sleik namen we afscheid van John W, Geert en Piet. Op Gebrook van Michel en Ad.

En als laatste nam Annie afscheid van John B.

We kunnen terugkijken op een geslaagde dag. De combinatie SUIST en GEBROOK is namelijk prima bevallen.

De enige vrouw in dit gezelschap, Annie

DONDERDAG 23 JUNI

TUNGELROY STRAMPROY MAASEIK

Ondanks de hoogzomerse temperaturen slechts een man of tien, heel apart. Nou werd er werkelijk heeeeeeeel slecht weer voorspeld maar het zwerk zag er nog goed uit en de verwachtingen waren voorlopig nog goed. Dus vol goede moed vertrokken. Op de fiets was het door de rijwind redelijk aangenaam maar het was natuurlijk bloedheet en ongemerkt zweet je natuurlijk als een otter. Dus was het goed drinken geblazen. Aangezien de echte suisters ook volbloed kroegtijgers zijn, zat het met dat drinken wel goed. Het drukkende weer had ook zijn weerslag op de zuurstofinname en dus werd er vooraan op tijd gewisseld en Wil van M zorgde er voor dat het tempo niet al te zeer uit de klauwen liep. Het rondje Tungelroy-Altweerderheide werd toch goed gevonden, slechts 200 m omgereden, dus dat is gewoon goed. In Stramproy aan de molen werd het rustige weggetje naar Maaseik gekozen en zo zijn we heelhuids weer op het Hingen aangekomen. Alleen jammer dat Jack Waayen is afgedraaid. Hij heeftkennelijk besloten om zelf de rit te volbrengen maar het zij nogmaals benadrukt dat we niet de bedoeling hebben om mensen achter te laten. Als er langzamer gereden moet worden, wel even iets zeggen en dan wordt dat geregeld.. Op het Hingen namen de Stelvio gangers en Frank als Marmotte deelnemer er alvast eentje op de goede afloop; en ook natuurlijk omdat ze dorst als een paard hadden en toch ook omdat het eindelijk eens een keer zomer was. Om het naderend onweer voor te blijven werd bijtijds weer vertrokken en het bleek dat we nog net op tijd terug waren voordat

het noodweer losbarstte; ik hoop dat nergens schade is opgetreden want het ging flink te keer. In elk geval:

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

ZATERDAG 18 JUNI: DE 7 BEKLIMMINGEN

Net als afgelopen donderdag was de regenkans te ramen op 150 %. Desondanks dertien waaghalzen. Jo Storms, Jan Sevriens, Chris, Fred, Roger, Ton, Annie, Frank, Leon, Michiel, Jo V, John Bloemer en Sef. Eenmaal onderweg draaide Jo S al af bij de Valk. Dus helaas geen deelnamekruisje voor hem dit keer. Het waarom was voor ons volstrekt onduidelijk. Als hij bang was voor een nat pak, had hij beter thuis kunnen blijven want dat was vandaag een zekerheidje als je een beetje naar de lucht had gekeken of een blik had geworpen op Buienradar. Hij dus weg, de rest dus gewoon door maar bij Roosteren begon het al te regenen. Daar ging Jan ergens schuilen maar waar was volstrekt onduidelijk. Jan hebben we in elk geval niet meer gezien; hij zal ook wel linea recta zijn omgekeerd naar Echt Zuid. In IJlkhoven stonden de plassen al op de weg en werd er gestopt om de jasjes aan te trekken voor zover aanwezig. Chris hield het daar ook voor gezien. De wedstrijdleiding moet maar een beslissing nemen omtrent de deelnamekruisjes van Jan en Chris. Sef wilde daar onder de bomen schuilen maar Jo stuurde de manschappen door. Maar goed ook want anders hadden we daar nu nog gestaan. De redenering was om door het buiencomplex heen te rijden naar droge oorden. Dat plannetje was goed gedacht maar lukte niet echt. In Obbicht was het weliswaar even droog maar verderop stonden de straten zowat blank. Bij Elsloo complete wolkbreuken en in Geulle vond Fred het toch te gortig worden en draaide af naar school en kantoor. De rest fietste onverstoort door naar de heuvelzone in en rond Bunde en Geulle. We hebben alle klimmetjes daar volgens plan in stromende regen gereden waarbij het water werkelijk in beken over de weg stroomde met soms complete modderstromen; niet normaal hoeveel water er naar beneden kwam. Op een enkele onweersklap na bleven we van dergelijk vuurwerk gelukkig verschoond en na over het fietspad de Kruisberg omlaag te zijn geglibberd werd de Kruisberg als zuidelijkste punt weer beklommen waarna we weer richting huis gingen. We kregen de wind mee en dus ging het vlotjes vooruit. John Bloemer weerde zich kranig en kon het tempo prima bijbenen. Ook de Adsteeg en Sweikhuizen werden daarna als laatste beklimmingen bijgeschreven en we besloten zelfs om Sittard heen te rijden via Hillensberg, Höngen en Havert. We hebben Sef nog naar huis gebracht en via aan Reijans naar de Sleek gereden en zo via de Boerenbond en de Isabellastraat terug omdat we niet door de Kalverwei wilden omdat anders de fietsen smerig zouden worden! Het was op het laatst zowaar droog geworden en we besloten om toch even een kopje koffie te doen ondanks dat het water nog uit onze kledij drupte. Dat smaakte prima maar na rondje twee werd afgerekend en ging het na zo'n 95 km huiswaarts naar een weldadige douche of bad.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

ZATERDAG 4 JUNI 2016 NOG EEN KEER

Nadat wat kritiek op de redactie was binnengekomen op het uitblijven van het heldenepos van de deelnemers die de Fete de Velo per fiets zijn aangevangen op het Hingen volgt hier dan alsnog het welverdiende verslag. 185 km; that is different cook zou Louis van Gaal zeggen. Enigszins gedoseerd werden de 52 km tot Eijsden afgelegd waar bleek dat de delegatie die met de auto naar Eijsden zou komen er nog niet was. Na enkele minuten kwamen ze dan toch aangescheurd. Wij zagen al uit als varkens, helemaal besmeurd door de nattigheid en de mist die maar niet wilde verdwijnen. Paul sloot nog aan bij ons en wij vervolgden alvast onze weg want we moesten ook nog met de fiets terug en dus was tijd kostbaar. Jo hield zijn Garmin angstvallig in de gaten en gelukkig verscheen de route op het scherm. Via 's Gravenvoeren meanderden we zuidwaarts richting Pepinster en Banneux. Zonder voortekenen kwam Jo V op de klimmetjes op een of andere manier slecht vooruit; kreeg maar geen ritme en schudde meermaals het moede hoofd. Maar hij verdapperde, aanvaardde het verdict manmoedig en navigeerde ondertussen de kleppers naar Pepinster. Daar snapte hij de aanwijzingen van de Garmin niet en zo kwam het dat we op een achterafweggetje bij een voetgangersbrug over een riviertje met de fietsen boven het hoofd de oversteek waagden.... en vervolgens ook weer terug moesten want aan de overkant was geen fietsweg meer. De route lag evenwel toch aan die kant van het water. We besloten dan ook om via de grote weg de klim naar Banneux te doen. Daar snelden de kleppers er vantussen maar halverwege de klim kwam gelukkig s de route weer in beeld, dus dat was een meevaller. Dat gebeurde via een weggetje van rechts dat ik nog nooit heb gereden maar Banneux werd in elk geval bereikt en de koffie en vlaai werd met smaak weggewerkt. Na nog even met de autoboy's te hebben verteld die ondertussen ook gearriveerd waren, ging het via de zeer slechte weg omlaag naar Soumagne. Daar kraamde de Garmin weer onzin uit (lees: Jo snapte het ding niet), waarna we na de derde lekke band voor Harald meen ik, besloten om maar via de grote weg naar Herve te rijden en zo via de grote weg naar Eijsden. Nu hebben we daardoor de tweede steile klim ook niet gereden maar daar maalde niemand om. Met deftige snelheden bereikten we Eijsden en Paul zwaaide weer af naar de auto. De rest mocht nog 52 km naar huis rijden en Harald nam de gelegenheid te baat om alvast te trainen voor een tijdrit waaraan hij gaat deelnemen. Heel hard ging het dan ook terug maar toch moesten we nog twee keer langdurig van de fiets vanwege een wielervedstrijd tussen Geulle en Elsloo. Uiteindelijk bereikten we dus na 185 km weer de meet waar sommigen compleet uitgewoond in een stoel ploften. Lekker gefietst zullen we maar zeggen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 11 JUNI

EIFELRIT FRITS VERHEESEN

Met 12 rijders stonden we om 8 uur klaar op het Hingen om de traditionele Eifelrit bij Frits te gaan rijden. De weersvoorspellingen waren goed dus de stemming was opperbest. Na een kort oponthoud i.v.m. een file kwamen we rond kwart voor 10 aan bij Frits. De ontvangst was, zoals gewoonlijk, weer voortreffelijk en onder het genot van een kopje koffie op het terras werden de plannen besproken. Frits beloofde ons een pittige rit met de nodige hoogtemeters maar de aanwezige rijders hadden hier helemaal geen moeite mee. De groepsfoto werd gemaakt, ondertussen al de 15de, geloof ik, en toen togen we op pad. Een rustige aanloop van een kleine 30 km. en toen begon het feest. Prachtige hellingen en geweldige afdalingen, prima wegen en een geweldige natuur. Natuurlijk werd er steeds

boven netjes gewacht maar de “minderen” waren vandaag ook prima in orde zodat dit oponthoud vandaag niet zo lang hoefde te duren. Het genieten duurde een km. of 50 en toen kregen we een lekkere rustige uitloop terug naar huis. Alweer mooie wegen, licht aflopend en geen wind, dus werd er nog eventjes aan het gemiddelde gewerkt. Roger, Fred, Michèl, Jo en Leon namen de taak op zich om het tempo strak te houden en in gesloten formatie werd de terugreis gemaakt. Rond drie uur waren we weer terug in Sechtem, ruim 115 km. op de teller en een kleine 1100 hoogtemeters. Evengoed een prachtig gemiddelde wat aangeeft dat iedereen een perfecte conditie heeft. Niemand in de problemen gekomen en geen materiaalpech, dus een perfecte trip. De route was zoals gewoonlijk bij Frits weer fantastisch en iedereen heeft volop genoten van deze mooie tocht. Aangekomen bij Frits stond het pastabuffet weer snel op tafel en kon iedereen de verbruikte calorieën weer aanvullen. Het was allemaal weer uitstekend verzorgd. Frits en Suzanne, nogmaals heel hartelijk bedankt voor deze geweldige dag en hopelijk mogen we nog vaak van jullie gastvrijheid genieten.

Het Fluitend Hert

Verslag van de middagrit naar Rosenthal

Aan het vertrek 17 flyers. Te weten: Geert Cremers, Roger Dohmen, Hub van Eck, Chris Hannen, Frank en Theo Jacobs, Frits Knoops, Wil v. Montfort, Ton Ramakers, Bart Rams, Paul Sevriens, Jo Storms, Walter Ten Boske, Berrie en Frank Thoolen, Cor vd. Varst en Jaack Wijers.

Afgelopen donderdag had Cor zijn huiswerk prima uitgevoerd, en hij heeft alles in het werk gesteld om onze navigator, Hub van Eck voor vandaag te strikken. Hub kent deze route op zijn duimpje en heeft er zelf een extra lus aan geplakt van 5 km. en dat is niemand opgevallen. Onze Hub heeft deze geweldige route voortreffelijk genavigeerd.

Bij het vertrek was het Hub en Bart die het tempo bepaalden, goed rekening houdend met de pas geasfalteerde wegen reden we via Paarlo naar Vlodrop. In Rothenthal hebben we moeten parkeren naast de fiets, voor een gesloten overweg. Hier werd dankbaar gebruik van genomen voor een drank en eet pauze, Theo Jacobs verorberde nog snel onder zijn neus een Snelle Jelle, en hier en daar werd een banaan naar binnengewerkt. De route werd volgens het route schema afgedraaid, tot Hochheid ging het prima met de gemiddelde snelheid, toen gingen de mensen met de goede benen de duivels ontbinden, helaas kregen we in de buik van het peloton te maken met coureurs met afgesneden benen. Na een vermanend woordje, werd er weer in blok gefietst. Het moet gezegd worden de automobilisten met een Duits kenteken hebben veel respect voor de Nederlandse pedaalridders, deze staan gelukkig tijdig op de rem en bieden ons dan de vrije doorgang zonder veel problemen. Het tempo werd goed gecontroleerd door een ieder en voordat we er erg in hadden zaten we al in Susteren. De inwoners van Susteren verlieten ons net voordat we de Hei opdraaiden. In de eindsprint voor café Leo werd er een geweldig ploegenspel ten toon gespreid, de winnaar werd formidabel door een klepper met een handje in de rug voortgeduwd.

Conclusie voor vandaag, prima fietsweer, mooie groep, mooi gemiddelde, prachtige route met een formidabele navigator, en lekker gefietst.

Groetjes.

LGP.

DONDERDAG 9 JUNI

ST. LUDWIG-SCHWAAM

Na de slechte dagen van het begin van de week was het eindelijk weer eens droog, dus weer een flinke opkomst. Maar liefst 23 rijders tekenden de presentielijst en om half zeven kon dan ook een flinke A-groep vertrekken. Even later was het de beurt aan de rustigere deelnemers, de zg. B-groep. Er werd weer eventjes rondgekeken en iedereen werd "Gewogen", zodat het tempo hieraan kon worden aangepast. Dus met een gangetje van even boven de 30 ging het richting Montfort. Vandaag waren er weer enkele oud A-groep rijders die de voorkeur gaven aan het rustigere tempo van deze groep. John hield natuurlijk als een havik zijn klokje in de gaten en als er al eens iemand was die meende dat hij het tempo mocht opdrijven werd hij onmiddellijk tot de orde geroepen. Het is en blijft de bedoeling dat er in deze langzamere groep zodanig wordt gereden dat iedereen zich op zijn gemak voelt en dat niemand tot het uiterste moet gaan om het tempo te volgen. En gelukkig houdt iedereen zich hier prima aan. Op het Reutje was opeens de weg opnieuw gesplit, dus eventjes voorzichtig rijden en goed sturen. Maar deze moeilijkheid werd ook probleemloos overwonnen en zo konden we verder. Het liep zo voortreffelijk dat Jo voorstelde om er een lusje over Schwaam aan vast te plakken. Een prachtig mooi stukje natuur en prima wegen, dus geen bezwaar. Maar tot onze grote verbazing kwam ons hier opeens de A-groep tegemoet gereden. Ze hadden in de smiezen gekregen dat ze niet meer op de oorspronkelijke route zaten en waren omgedraaid. Om te kijken waar wij naar toe reden keerden ze weer en sloten netjes aan achter de groep zodat we nu met 23 man waren. Het prachtige stuk door de bossen van Lüttelforst en Lousberg werd gezamenlijk gereden, wat goed uitkijken was met zo'n grote groep. Maar het lukte probleemloos en zo bereikten we Oberkrüchten. Nu wisten de mannen weer waar ze waren en ze begonnen aan hun finale. Ze zetten een tandje bij en verdwenen al snel weer uit het zicht. De B-groep, met achteraan Johnnie en zijn Artroseboys, want verschillende mensen van deze groep hebben toch geregeld last van hun knieën, begonnen ook aan de afdaling van de Meinweg. Natuurlijk werd hier ook eventjes doorgetrokken maar onderaan bij de camping was opeens weer de weg gesplit. Dit zorgde eventjes voor paniek want een enkeling trok aan de remmen wat een gevaarlijke situatie opleverde. Maar gelukkig liep alles goed af en konden we bij de grote weg weer hergroeperen. John nam nu de leiding en in een rustig tempo werd de thuisreis gemaakt. Mooi als een groep bereikten we Montfort waar Hub en Cor afdraaiden. Eenmaal weer terug op het Hingen hadden we weer 70 km. op de teller en ook nog een mooi gemiddelde, al is dat absoluut niet de hoofdzaak. Het allerbelangrijkste is dat iedereen alweer de gevleugelde woorden kon zeggen: "LEKKER GEFIETST" Een enkeling wipte nog eventjes binnen bij Café 't Hingen om te kijken of er nog "snelle" mannen waren die ook zin hadden in een afzakkertje maar het gros vond het goed zo en reed netjes naar huis.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 4 JUNI

FÈTE DE VELO

En inderdaad, het was een geweldig feest. De route die Jan ons vandaag weer voorschotelde was werkelijk prachtig. Alweer allerlei nieuwe wegen en onbekende beklimmingen, en zowaar voor België

prima wegen op een enkel stukje na, wat wil een mens nog meer. Alleen het weer werkte niet mee. De hele dag bleef het mistig en de zon liet zich niet zien. Om 9 uur waren er 6 mensen present om met de auto naar Mariadorp te vertrekken. Jan, Piet, Geert, Paul, Peter en John hadden er zin in. Via Peter hoorden we dat er 's morgens om 8 uur ook al een flinke delegatie naar Banneux was vertrokken. De autoreis verliep niet zo soepel want in Maastricht stond het helemaal vast. We kwamen dan ook pas om 10 uur aan in Mariadorp waar de fietsers al op ons stonden te wachten. Volgens het Fluitend Hert waren deze mannetjesputters de volgende: Jo, Fred, Roger, Michiel, Roy, Ralf, Harold, Sef en Har Fijen. Er werd besloten om in twee groepen te rijden. De mannen van de lange afstand vertrokken dan ook meteen en Paul besloot om hierbij aan te sluiten. Later hebben we nog gehoord dat Har even achter Mariadorp weer afboog naar huis. De 5 overblijvers, Jan, Piet, Geert, Peter en John maakten hun karretjes klaar en even later vertrokken ook zij voor hun trip richting Banneux. En inderdaad, de route was weer fantastisch. Lekker lopende klimmen afgewisseld met mooie afdalingen. Alleen in Dalhem was de weg opgebroken en moesten we door een dikke laag modder. Dus de fietsen zagen er uit als varkens. Voor de rest van de dag bleef ons dit bespaard. Wel af en toe wat water op de weg maar het was prima te doen. Zonder problemen wisten we Cornesse te bereiken. Voor de mensen die vroeger Klimmen-Banneux hebben gefietst een beruchte naam. Hier kregen we inderdaad weer een pittige helling. Gelukkig niet de "beruchte" klim, maar deze mocht er ook zijn. In Peppinster wilde John rechtdoor over de grote weg maar Jan sprak hier zijn Fatwa over uit. Onverbiddelijk stuurde hij ons een klein dwarsweggetje in. Dat hebben we geweten, een klim van dik 2 km., en nergens onder de 15%. Dus dat was flink afzien. Maar iedereen kwam boven en rustig vervolgden we onze weg richting Banneux. Hier troffen we nog de "grote" mannen die net opstapten na hun welverdiende pauze. Ook wij namen, nadat we natuurlijk eerst een kaarsje hadden opgestoken, plaats op het terras. Na de welverdiende pauze werd de rit voortgezet. Eerst een flinke afdaling en toen de uitsmijter van de dag, de klim naar Hansez. Wat een pokkeding. Ruim 3 km. lang en alweer percentages die er mochten zijn. Sommigen vonden het nog zwaarder dan de Redoute. Maar ook hier kwam iedereen weer netjes boven waar we toch eventjes op adem moesten komen. De rest van de route was een peulenschilletje. Mooie lange beklimmingen en prachtige afdalingen. Een keer liep het eventjes fout. In een lange klim gingen Peter, Piet en Jan rechtdoor i.p.v. de juiste route naar rechts. John en Geert volgden wel de juiste weg maar hierdoor waren ze wel de anderen kwijt. Boven bij een rotonde stond ineens Jan te wachten, maar Piet was kwijt. Hij was boven bij de rotonde gekomen en zag niemand meer. Hij ging terug om John en Geert te treffen maar deze waren weg. Hierdoor reed hij de hele klim, een kleine 5 km. naar beneden en hierna weer terug. Gelukkig trof hij nu boven Jan en Peter en samen reden ze terug naar Geert en John zodat de groep weer compleet was. Via Visé ging het nu terug en na ruim 90 km. kwamen we weer bij de auto's. Nog eventjes een kopje koffie als afsluiting en om de rit na te bespreken. Iedereen was het er over eens dat het een geweldige rit was, alleen jammer van het weer. Daarom werd het plan geopperd om deze rit dit jaar nog eens een keertje door de week te rijden. Eventjes kijken wanneer we dat kunnen doen en hopelijk hebben we dan wel goed weer want nu konden we niet genieten van het geweldige landschap.

Het Fluitend Hert

VAN DE MIDDAGRIT KREGEN WE VANDAAG ZELFS TWEE VERSLAGEN.

VERSLAG ZATERDAGMIDDAGRIT 4 JUNI GRIJZEGRUBBEN

Tien rijders meldden zich op deze zaterdagmiddag op 't Hinge. Hoewel de zon zich deze dag nog niet had laten zien, was het broeierig warm. Hoewel niemand de route precies kende, werd om half twee toch vertrokken. Bij terugkeer in Echt en na het raadplegen van het routeboek, bleek echter dat we slechts een klein deel van de geplande route gereden hadden. Toch stonden er bij thuiskomst 80 km op de teller!

Met enkele tempobeulen op kop werd het tempo al snel behoorlijk opgevoerd. Via Slek en Heide werd richting Duitsland gefietst. In Isenbruch haakte Henry al af, hij vond het blijkbaar welletjes. De beklimming in Hillensberg, over een mooi nieuw wegdek, was de eerste kuitenbijter van de dag. Boven werd netjes gewacht en vervolgens via Doenrade, Bingelrade naar Amstenrade. Daar dook Henry plots weer op. Met een "goede middag dames" werden we door hem begroet. Vlak voor de beklimming in Thull verdween hij weer van de radar. De overige negen rijders gingen verder op weg naar Grijzegrubben. Daar werd van de route afgeweken. Via, via, kwamen we toch weer op de voor iedereen bekende route terecht (er blijken toch meerdere wegen naar Rome te leiden.....). Na Spaubeek is het klaarblijkelijk wat het volgen van de route betreft, helemaal fout gegaan, want waar we eigenlijk richting Oudekerk-Heisterbrug-Schinnen hadden moeten gaan, werd er richting Geleen – Sittard gereden. Hoewel de lucht langzaam maar zeker steeds dreigender begon uit te zien, bleef het op een paar druppels na toch droog. Echter bij het binnenrijden van Sittard leken de hemelpoorten dan eindelijk open te gaan. Amper een minuutje later kwam en enkele honderden meters verder was het al weer droog en kort daarna kwam zelfs de zon tevoorschijn!

Via Nieuwstadt, Heide en Slek werd om 16.10 uur de thuishaven weer bereikt!

Paul

Aan het vertrek 10 liefhebbers te weten, Jo Storms, Ton Rademakers, Paul Gulikers, Wil leurs, John Mols, Henrie Janssen, Cor. vd. Varst, John Wolters, Michel Smolenberg en Chris Hannen. Afspraak bij het vertrek, we gaan met een groep. Zo gezegd zo gedaan, met een prima temperatuur werd vertrokken naar Isenbruch, maar waar de reporter verstoeld van stond, de twee oudsten Cor en Wil deden de jonge hinds tot aan Hillesberg uit de wind houden, dit is wel een eervolle vermelding waard en een prima prestatie. Maar eenmaal aan het begin van deze puist brak het geweld los, de grote plaat werd geschakeld en zo bliezen de kopmannen naar boven. In Doenrade werd gewacht tot de groep compleet was, maar hier kregen we te maken dat de regie overgedragen moest worden aan Jo Storms, niemand kende de route verder en Jo heeft wel altijd een alternatief in petto. In Vaesrade zagen we onze Henry weer aansluiten nadat hij in Havert de wijze woorden zei " reien jullie maar ik ga alleen verder" Met Jo als wegkapitein hebben we Grijzegrubben nog aangedaan, maar boven gekomen begon het te miezeren, en zo door naar Hulsberg en hier kregen we te maken met een flinke regen bui. Vanuit Hulsberg werd besloten om de kortste route richting het Hingen te nemen. Voor Sittard ging Wil richting huiswaarts, hopelijk droog gebleven, en in Susteren namen Jo en Ton de kortste weg huiswaarts. Of er nog een paar liefhebbers een afdronk hebben genomen is bij de reporter niet bekend. Opvallend detail voor vandaag, de gemiddelde leeftijd van de groep dik boven de zestig jaren, en het gemiddelde tempo net 30 km, en dat 80 km. lang. Prima verhoudingen en ook nog lekker gefietst, met hier en daar een buitje als afkoeling.

Chapeau.

Le Grand Plateau.

NOG EEN KEER ZATERDAG 28 MEI

Wij waren dus blijkbaar met 11 man, ik heb niet geteld maar het zal wel kloppen. Voor Dieteren was bij Roger de houder van de Garmin losgeraakt en met de inbussleutels van Wil Leurs werd dit euvel verholpen. Daarna zijn we een stuk met groep 2 gereden, vervolgens voorbijgestoken tot ergens bij Havert waar we weer ridder te voet werden. Daar hadden we namelijk wél lek, Berry Thoolen was de sjaak. Mooi op het gazonnetje in een voortuintje klaarde hij de klus. Daarna inderdaad bij Hillensberg groep 2 weer voorbijgestoken en het nieuwe asfalt in Hillensberg eens geprobeerd. Dat beviel prima zij het dat Jo V achter in de groep al flink op zijn adem trapte door het constante optrekken en dichtrijden van de gaatjes die ontstonden. Hij besloot even een rustig stukje in te lassen en warempel, vooraan hadden ze kompassie en zo kwam het dat hij zijn benen weer terugvond en besloot om daarna mooi vooraan te gaan koersen. Dat is echt een aanrader als je die tussensprintjes achterin niet goed verteert. Het zigzaggen door Viel, Raath en hoe het allemaal heet daar ging prima en zo kwamen we conform de route in Oirsbeek waar we eens de klim naar de molen aldaar namen. Daarna zijn we de Beukenberg afgereden en via de bekende weg naar Schinnen en de Stammenhof gereden. Groep 2 is onder aan de Beukenberg rechts gereden en dan via Puth naar Schinnen, maar dat scheelt niet veel. Stammenhof valt altijd tegen maar iedereen kwam vlotjes boven waarna Berry het voortouw nam en ons vakkundig door Sittard loodste. Omdat we nog wat krap in de kilometers zaten stuurde hij ons nog naar Urmond en van daaruit langs het water terug. Vooraan wilden ze het nog eens weten en dus gingen we er nog maar eens voor zitten en in de wielen was het wel te doen. In Echt lieten we de brug spreekwoordelijk links maar feitelijk rechts liggen want we reden onderlangs tot in Maasbracht en Maasbracht-Beek. De Rijksweg werd nog overgestoken en via Reigelsbroek zijn we terug naar het Hingen gereden. We, dat waren Berry, Roger en Jo omdat her en der mannen waren afgedraaid naar rustiger oorden. Roger en Jo besloten nog even te "evalueren". Na een tijdje kwam groep 2 ook langs en alleen Fred en Leon Stals knepen in de remmen om even verslag uit te brengen. via social media hoorden we dat Kruiswijk helaas 4e staat en dat Max was gecrasht en helemaal achteraan moet starten, balen dus. Maar wij hadden gelukkig een leuke sportmiddag gehad.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 28 MEI

HILLENBERG-OIRSBEEK

Voor vandaag stond er een route op het programma die toch wel enige voorbereiding vroeg. Het was namelijk een heel gepuzzel rond Merkelbeek, maar de routekapiteins hadden hun huiswerk natuurlijk goed gedaan. Maar liefst 25 man sterk was het deelnemersveld op deze zaterdagmiddag. Er was regen en onweer voorspeld, dus de regenjasjes waren paraat. De mensen van de A-groep wisten Jo nog vlug een contract aan te bieden. Hij werd ingehuurd om voor deze groep wegkapitein te worden. Hoe het hem is vergaan zullen we nog wel horen. Vol goede moed werd even na half twee met 11 man vertrokken. Even later zette de grote B-groep zich in beweging, maar liefst 14 man sterk. En op de Wilhelminalaan sloten nog twee mensen van TWC-Echt aan zodat we nu met 16 waren. Hierbij weer een nieuw gezicht, Steven Bonestroo uit Susteren. Welkom in de gelederen van Suist. De route via de Bellekensweg werd genomen en net voor Dieteren zagen we de A-groep al stilstaan. Waarschijnlijk lek. Rustig werd er voorbijgestoken want ze zouden dit klusje best zelf kunnen klaren. Even later, net voor Havert, kwamen ze dan ook weer mooi voorbij gestoken en langzaam verdwenen

ze weer uit het zicht. In deze B-groep hield John de teugels strak en hij liet niet toe dat het tempo te hoog werd opgevoerd. Lekker net boven de 30 werd er gereden. Even later, in Höngen, stond de A-groep weer stil. Nu was Wil Leurs de pechvogel en alweer stak de B-groep rustig voorbij. Maar net voor de klim van Hillensberg sloeg de pechduivel toe bij de tweede groep. Een harde knal en John Bloemer stond plat. Gelukkig waren de bekende mecaniekers John, Piet en Jan meteen present en werd het varkentje gewassen. Zijn buitenband bleek een lelijke scheur te hebben maar met een hulpstukje van Jan Sevriens werd dit euvel opgelost. Ondertussen had de A-groep ons weer ingehaald en we hebben ze verder niet meer gezien. Dus waarschijnlijk zijn zij van verdere pech verstoken gebleven of ze hebben een andere weg genomen, wie weet. Wij gingen na de depannage lekker verder maar net voor Bingelrade was het weer prijs. Nu was Piet Clout de pechvogel. Dit werd ook weer vakkundig opgelost en voor de verdere route bleven we van pech verschoond. De weg werd redelijk goed gevonden en op een omweggetje in Merkelbeek na ging het voortreffelijk. Wel werd de Stammenhof niet gereden maar de helling net ervoor werd genomen. We moeten toch ook rekening houden met de wat oudere deelnemers die bij de B-groep actief zijn. In Einighausen nam Cor de kop over en hij stuurde ons richting Graetheide. Dus niet via Nieuwstadt naar huis maar de weg via Born en baakhoven werd genomen. Zo kregen we toch onze 85 km. vol en in een lekker tempo werd de rit afgelegd. Iedereen tevreden en niemand echt "KAPOT", zo hoort het ook.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 26 MEI

SCHIEFERSBERG-SLINGERBERG

Een heerlijk fietsweertje. Een lekker zonnetje en bijna geen wind. Toch waren er maar 18 rijders aanwezig op het Hingen. Natuurlijk werd er, zoals gewoonlijk, in twee groepen gereden. Nadat de grote kleppers om half zeven vertrokken was het even later de beurt aan de B-groep, 8 man sterk. Maar na 50 meter was het al prijs. LEK. Vlug werd dit varkentje gewassen en met enige vertraging konden we op weg. Er werd eventjes rondgekeken wie er allemaal aanwezig was en het tempo werd daarop afgestemd. Dit betekende dat er toch wel stevig werd doorgereden, maar iedereen kon dit goed volgen. Jo en Ton waren de kopmannen van het eerste uur en het tempo was lekker. Probleemloos werd Meers bereikt en toen nam Cor de kop over. Zoals gebruikelijk is bij Cor gaf hij er een flinke snok aan. Maar iedereen kon alweer goed in het wiel blijven en met liet hem begaan. Aangekomen bij de Schiefersberg werd de groep natuurlijk uit elkaar getrokken. Cor betaalde de tol voor zijn hoge tempo en hij moest behoorlijk passen. Het Fluitend Hert had zich steeds lekker uit de wind gehouden en hierdoor had hij genoeg power om lekker naar boven te gaan. Nu de afdaling van de Snijdersberg en op de Slingerberg hetzelfde liedje. Boven werd natuurlijk netjes gewacht en de terugweg begon. Omdat er bijna geen wind stond bleef het tempo lekker constant. Nu waren het de mannen van St. Joost, Fred en Jo, die het tempo aangaven. De groep bleef perfect bij elkaar en het schoot lekker op. Dieteren werd dan ook snel bereikt en zelfs John deed zijn werk aan kop. Hij voelde dat bij sommigen de jus er wel van af was en hij had snode plannen. Eenmaal de Doort gepasseerd plaatste hij een verschroeiende demarrage. De rest moest vandaag passen en met alles wat hij in huis had stoempte het Hijgend Hert richting Echt. Of ze hem dit pleziertje gunden of dat ze niet beter konden, wie weet, maar niemand kwam nog in zijn wiel en zodoende ging John dit keer met de bloemen aan de haal. Iedereen was heel tevreden over het verloop van de rit en met recht kunnen we zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert (In de finale het Hijgend Hert)

DINSDAG 24 MEI

KERMISRONDE MONTFORT

Op de donderdagavond en de zaterdagmiddag horen we steeds sterkere verhalen hoe hard sommigen wel niet kunnen rijden. De gemiddelden van tegen de 40 km. per uur zijn geen uitzondering. Daarom gingen we vol verwachting naar de Kermisronde in Montfort. Deze geweldige kleppers zouden hier toch wel eventjes laten zien hoe hard ze wel niet kunnen rijden. Maar tot onze grote teleurstelling waren ze vandaag niet present. Slechts 2 bekenden durfden de strijd met anderen aan. Hennie v. Dongen uit Susteren en Chris Timmermans uit Maria Hoop waren de bekenden in het startveld. En laat dit nou net 2 mensen zijn die niet steeds opscheppen hoe hard ze wel niet kunnen rijden. Dus "Hardrijders", in het vervolg graag ook aan de start als er een kermiskoers wordt verreden en niet alleen maar sterke verhalen vertellen op het Hingen.!!! De twee Suisters deden het voortreffelijk. Hennie wist een mooie vierde plaats uit het vuur te slepen en Chris Timmermans, die helemaal niet gewend is om in een groep te rijden, werd mooi vijfde. Voor beiden een prima prestatie.

Een teleurgesteld Fluitend Hert

ZATERDAG 21 MEI, MIDDAGRIT

Het was te merken dat er toertochten waren want het was een stuk rustiger dan normaal bij zo'n mooi weer. Er waren zo'n 16 deelnemers dacht ik; Fred heeft de administratie gedaan dus dat komt wel goed. We wilden ons niet vastrijden in Limburgs Mooiste en daarom ging letterlijk het roer resoluut om. We besloten een rit door Duitsland te doen die Jo nog op de Garmin had staan, namelijk de rit over Oberbruch en Unterbruch. Tevens werd besloten als één groep te rijden. Het werd ook gelijk duidelijk dat enkele mannen een beetje zouden moeten temperen want hun cruisesnelheid ligt normaal gesproken een stuk hoger. We zouden wel zien hoe dat ging uitpakken. Roger en Jo in het begin voorop maar toen we wind op de neus kregen lieten beiden zich aflossen. Roger heeft nog last van gekneusde ribben en Jo had nog wat last van een erg gezellige receptie van VVS uit Sint Joost wegens het 75-jarig bestaan. Het tempo ging fors de hoogte in totdat Fred de meute tot de orde floot. Achteraan moesten enkelen een gaatje laten en dat is niet de bedoeling. In Honsdorff konden we trouwens goed uitrusten want Roger reed lek; het is duidelijk niet zijn week. Hij had een scheur in de fonkelnieuwe buitenband. Een stukje canvas van Jo bood uitkomst en zo konden we na een tijdje weer verder. Via Süggerath ging naar Hatterath en zo richting Breberen. In Harzelt was de weg echter versperd wegens plaatselijke folklore; der Schützenverein had een of andere parade waardoor we rechtsaf moesten. Via een aantal ruilverkavelingswegen loodste Cor ons weer naar de bewoonde wereld. Via Bocket ging het richting Waldfeucht en omdat het zo goed bolde met de wind in de rug ging het nog verder naar Haaren. Via Waldeslust kwamen we in Postert waar Wil Leurs afdraaide. Frits Knoops heeft daar ergens ook koers gezet naar de Heimat oppe Boesj. Via het Hitje dan nog naar Montfort en daarna over de Groense Bos naar de meet op het Hingen. Hier werd de stoet ontbonden waarna een viertal onder wie Roger, Jan van Wegberg en Jo V en ook een deelnemer

wiens naam ik niet weet nog enkele versnaperingen nuttigden. Nog prima geprofitteerd van de mooie dag en toch nog 90 km gereden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DRIELUIK EIFELWEEKEND GONDORF

Na lang wachten was het eindelijk zover; we mochten op vakantie naar Gondorf of all places. Vol goede moed en met prachtig weer ging het naar genoemd oord. Met traditiegetrouw alleen in Maastricht file waren we na dik twee uur gearriveerd. We konden gelijk op onze kamers en na de pongelege in de kasten te hebben ingeruimd, konden we op het terras aan tafel voor een lichte lunch. De tosti-Hawai smaakte prima en was als voeding ideaal voor de middagrit. Een uurtje later bliezen we de aftocht in zomers tenue want we wilden zo veel mogelijk profiteren van het zomers zonnetje dat helaas zou verdwijnen om plaats te maken voor bittere kou later in het weekend. De diverse navigatiesystemen waren geprogrammeerd en zo gingen we dus van start. Grappig was dat de diverse schermen onbegrijpelijke commando's gaven. Als de route oorspronkelijk andersom is opgeslagen, was het voor de Garmin gelijk al "uit koers"; MIO en Brighton hadden weer heel andere lezingen. Maar we begonnen al heel snel te snappen wat werd bedoeld en dus bleven we toch "in koers". Maar na 30 minuten begon het al te onweten en werd even geschild bij een plaatselijke FC omdat enkele weiche Eier jasjes aan wilden doen. Vervolgens ging het licht rillend verder over natte wegen maar gelukkig zonder verdere regen. De hoogtemeters liepen gestaag op en we begonnen het donkerbruine vermoeden te krijgen dat de geplande meters ruimschoots overschreden zouden worden. Vanwege de rode kleur van de grond in die contreien raakten we compleet besmeurd met rode modder. Ondertussen raakten we omsingeld met onheilspellende buiencomplexen en je hoefde geen expert te zijn om te voorspellen dat er heel veel water naar beneden ging komen. Maar toen de hemelsluizen open gingen, reed John Wolters lek in een dorpje waar we net overdekt konden staan onder een paar balkons en een heuse fietsenstalling. Het water stroomde werkelijk in beken over de weg en we wachtten wijselijk tot de regen was gestopt. Daarna zijn we op hoop van zegen doorgereden en wonder boven wonder van verdere regen en ander onheil bespaard gebleven. Aan de meet hadden we geloof ik 105 of 110 km en iets van 1200 of 1300 HM, allebei dik boven de door koersdirectie (John V) aangegeven cijfers, maar dat is inmiddels traditie. In het hotel werden snel de vieze kleren verruild voor zwemkledij want in het souterrain was het te doen: Ze hebben daar een weldadig bubbelbad (38 graden), een sauna met een temperatuur van 80 graden en mooi groot binnenzwembad (28 graden). Dat deed de verkleumde knoken pas goed kan ik je zeggen, gewoon heerlijk. Daarna soigneren en aan tafel voor een werkelijk heerlijk driegangenu met zelfs de keuze voor "wildplatte aus eigener Jagdrevier". Dat dit klopt kun je zien bij de foto's onder dit verslag. Annie en Leon natuurlijk vegetarisch respectievelijk "nacktes Huhn mit pommes". Daarbij werd natuurlijk een kloeke Bitburger geschonken. Naarmate het aantal Bitburgers vorderde, werden de verhalen steeds sterker totdat wij de leugens zélf niet meer konden aanhoren en we naar onze bedjes gingen voor het volgende avontuur op zaterdag.

Zaterdagmorgen was het weer compleet omgeslagen. Het was koud, bewolkt maar gelukkig wel droog. Om 8.00 uur werd ontbeten en de dis was heel goed. Allerlei soorten brood, broodjes, beleg, muesli 's, cake, Speck und Ei enz. Tijdens het ontbijt belde Frits die inmiddels in Hüttingen a/d Kyll

met de trein was gearriveerd. Nadat Jo hem had opgehaald en hij nog even had ontbeten, konden we vertrekken. In volledig winterse kledij ging het naar het noorden langs de Kyll omhoog. Van vorig jaar weten we nog dat dit een zeer zwaar traject is met een aantal Redoute-achtige klimmetjes. We wisten ons echter naar boven te zeulen, inclusief het fluitend hert, chapeau. Na een dertigtal kilometers werd de koers gemakkelijker. We reden een heel stuk langs de spoorlijn en nog steeds langs de Kyll over redelijk vlakke fietspaden. Dit is een heel mooi traject maar het was jammer dat het zo koud was want anders is het echt genieten daar. John Wolters had daar de pech dat een bij in zijn mond vloog en hem in zijn tong stak. In een mum van tijd was zijn tong enorm opgezwollen. Maar wat moet je anders dan maar doorfietsen. Gelukkig nam de zwelling ook weer snel af waarna hij zijn geliefde hobby van mooie verhalen vertellen weer kon uitoefenen. In Gerolstein was het noordelijkste punt bereikt en draaiden we naar het oosten waardoor we ook wegdraaiden van de tegenwind waarmee we hadden moeten dealen. Het weer verbeterde naarmate onze benen verslechterden zodat we, ik geloof in Manderscheid, zelfs even een terrasje hebben opgezocht in een aarzelend zonnetje. De koffie smaakte prima en de moraal keerde daarmee ook terug. Het laatste stuk van de route bleef pittig want constant heuvel op, heuvel af, grote plaat, kleine plaat. Uiteindelijk bereikten we het eindpunt van de route maar daarmee nog niet het einde van de rit. Het was nog even ouderwets navigeren naar Gondorf met gelukkig alleen de lichte klim vanuit Philipshheim naar Gondorf als slotakkoord. Het waren wederom een kleine 120 km met bijna 1600 Hm. Het vervolg van de namiddag en avond voltrok zich volgens hetzelfde scenario als vrijdag dus weldadig en een weldaad voor de smaakpapillen.

Zondagmorgen was het nog een graadje kouder dan zaterdag dus was de kledingkeuze snel gemaakt. Het zou wel droog blijven dus dat viel weer mee. Na wederom een overvloedig ochtendmaal gingen we op weg voor een rit in zuidelijke richting en helemaal tot aan de Moezel. Het eerste stuk met wat klimmetjes zorgde ervoor dat we goed opgewarmd raakten. John V wist voor enige animositeit te zorgen door af te wijken van een mooie asfaltweg en pontificaal een zandweg in te sturen. Annie riep uit het achterland dat we fout zaten maar John ging onverstoort door en zo bereikten we weer asfaltwegen en zaten we wél gewoon op de route. Na wat zigzaggen door een paar dorpjes begonnen we aan de heerlijke afdaling naar de Moezel zeg maar. Ik weet niet hoeveel kilometers we over een brede asfaltweg naar beneden zeilden met goed zicht en zonder scherpe bochten. Ik kan me niet voorstellen dat iemand van ons dat niet leuk vond. Beneden ging het verder over een fietspad maar niet nadat sommigen de regenjasjes hadden aangetrokken want het begon toch te spetteren. Dit was tevens het sein voor een sanitaire stop en nadat dat gespetter achter de rug was, stopte het ook weer met regenen. Aanvankelijk vroegen we ons af waar dat fietspad ons heen zou brengen. We doorkruisten een paar industriegebieden maar daar was dan op een gegeven moment toch de Moezel. Vanwege de kou was het er niet druk waardoor we goed konden doorrijden, zij het dat we opvallend genoeg nog een paar keer een sanitaire stop moesten inlassen. Uiteindelijk draaiden we weg van de Moezel en bereikten we Luxemburg waar het lang over een mooi fietspad ging. Op een gegeven moment lag links van ons een steile klim die niet op de route stond. Maar we hielden halt om Leon even de gelegenheid te geven zich eens helemaal uit te leven. Dus stooft onze klimgeit omhoog terwijl Annie vanaf haar plek verslag deed van zijn vorderingen. Uiteraard kwam hij boven en nadat hij zich met een klaterend applaus weer bij ons voegde ging het verder. In de buurt van Irrel ging de route verder over de autosnelweg. Dit is met de fiets vrij moeilijk dus was het wederom even ouderwets navigeren met het kaartje erbij. Via Menningen kwamen we weer op de route. Daar begon de voor ons onbekende Helenenberg. Een mooie brede asfaltweg slingerde zich omhoog met bescheiden percentages, niet hoger dan 7%. Leon kwam al terug gereden, iets wat hij

vaker doet nadat hij al boven is gearriveerd. Frits en Jo reden door want de top was volgens hen nog niet bereikt, want dat had Leon waarschijnlijk verkeerd ingeschat. Onderweg werden Frits en Jo, en naar later bleek ook Annie nog rakelings gepasseerd door een grijze personenauto terwijl hij of zij alle plek van de wereld had om te passeren; je begrijpt niet wat zulke lui bezielt, trouwens ook heel ongebruikelijk in Duitsland waar de automobilisten over het algemeen zeer hoffelijk zijn. De zon liet zich daar gelukkig zien wat het leven aanmerkelijk veraangenaamde en de bijna -aanrijding weer naar de achtergrond verdrong. De twee keken regelmatig om of ze Leon zagen. Ze hadden zich al rijk gerekend en op het laatst wat weinig omgekeken met als gevolg dat ze net voor de top alsnog werden ingerekend door een ontketende Leon. Na de hergroepering was de route een tijdje relatief vlak maar in Auw a/d Kyll lag nog een steile klim op ons te wachten. Daar was geen woord aan gelogen want dat ding had uitschieters tot 14 % en loopt ook lang door. Op het einde van de derde achtereenvolgende koersdag hakt zo'n klim er wel in. Maar eenmaal boven was het eind in zicht en was de laatste klim vanuit Philipsheim een eitje. We drukten de knopjes op de navigatiesystemen in waardoor bleek dat we 120 km en iets van 1600 HM hadden gereden. Daarna weer snel naar de kamer waar Har v/d Vorst het ongeloofelijke bericht had dat Max Verstappen de GP van Spanje had gewonnen. Snel RTL plus opgezet voor wat herhalingen en interview met Niki Lauda. Want waar waren de Mercedesen gebleven en hoe zat het met de Ferrari's. In het zwembad en sauna werd daarover nog druk gesproken, net zoals bij het eten. We hebben er nog maar eentje extra genomen op deze mijlpaal in de Nederlandse sportgeschiedenis waarna we moe maar voldaan naar onze bedjes gingen.

Maandagmorgen bij het ontbijt regende het nog maar volgens Annie en Jo zou het een mooie dag worden. Ze konden de rest echter niet overtuigen waardoor werd besloten de spullen in te pakken en naar huis te gaan. Helaas kregen Annie en Jo gelijk en daarom hebben we jammer genoeg een mooie laatste rit laten schieten. Maar desondanks kunnen we terugkijken op een mooi fietsweekend.

A Vous Hilversoom

De Razende reporter

ZATERDAG 21 MEI

TOERTOCHT TONGEREN

Voor deze prachtige rit waren er 's morgens om 8 uur maar liefst 11 deelnemers. 4 rijders gingen voor de 160 km., Roy, Michiel, Michèl en Walter waren de klasbakken die dit aandurfd. Voor de 100 km. tekenden Annie, John, Piet, Geert, Wil, Paul en John. Na eerst even de overblijfselen van de Romeinen bewonderd te hebben in het centrum van Tongeren ging het naar de nieuwe vertrekplaats. Voor € 7,- waren we koopman. Een heel verschil met de prijzen die in Nederland gevraagd worden voor zo'n rit. De grote mannen vertrokken meteen en de mensen van de 100 km. deden het zoals gewoonlijk wat rustiger aan. De route was weer echt Belgisch, lange betonbanen, flinke gaten in het wegdek, af en toe kasseien, we kregen het allemaal voor de kiezen. Dus het was weer goed opletten geblazen. Maar de route was fantastisch, heel afwisselend met geregeld een leuke klim. Niet al te zwaar vandaag want we hebben nergens het kleinste voorblad van de tripel hoeven te gebruiken. Zo kregen we vandaag in totaal 960 hoogtemeters te verwerken op de rit van de 100 km. Paul moest op tijd weer thuis zijn dus hij reed alleen door. De rest van de groep bleef mooi bij elkaar en boven op de hellingen werd netjes gewacht. De verzorging onderweg was weer prima, sportdrank, bananen, repen, energiekoecken en noem maar op. Het was er allemaal en je kon pakken wat je wilde. En dat voor die 7 euro. Het weer was prima en het groepje genoot met volle teugen. Lekker koersend werden de kilometers weggedraaid en na 4 uur waren we weer terug in Tongeren. Hier kregen we nog een gratis stuk vlaai, wat wil een mens nog meer. Deze trip was weer uitstekend verzorgd en zal zeker het volgend jaar weer op de kalender komen.

Het Fluitend Hert

VERSLAG VAN DE 160 KM

Met z'n vieren (Walter, Michiel, Michel en Roy) hebben we de 160 km-variant van de Frans Schoubben memorial gereden. Een mooie tocht door het Ardense landschap met als startpunt het sportpark van Tongeren en als verste punt Remouchamps. Het weer was prachtig en de uitzichten waren mooi en wijds. We keken in dit fantastische landschap steeds tegen de achterkant van Walter aan, die ondanks zijn piepende knaloranje Cannondale precies deed wat er op zijn shirt stond, nl. 'Gaas gaeve!' Bovenaan de klimmetjes werd telkens netjes op elkaar gewacht. Met o.a. de Redoute, diverse 'lopers' en de vele naamloze klimmetjes erbij werd net niet de 2.000 hoogtemeters aangetikt. Onderweg kwamen we nog 3 man van de wielclub van Linne tegen, die zich aan de 200 km hadden gewaagd. Op het einde van de tocht een ongekend tafereel: Michel kwam de spreekwoordelijke 'man met de hamer' tegen. Waarschijnlijk door de monstertocht Tilff-Bastogne-Tilff-tocht van 250 km van de week ervoor, liepen de benen van onze normaal niet kapot te krijgen 'Tarzan van de Boesj' vol. Het begin en eind van de tocht was inderdaad was (met een prima bewaakte fietsenstalling en heerlijke Belgische vlaai) inderdaad prima geregeld zoals het Fluitend Hert al vermeldde. Onderweg waren de ervaringen iets minder: de route was vaak onduidelijk uitgeduid op kruispunten en soms kwam er kilometers lang geen pijltje, waardoor er twijfel ontstond of gekeerd moest worden. De vaak belabberde kwaliteit van het wegdek van onze Zuiderburen is inmiddels bekend. Bij de pauzeplaatsen was de inkoop iets aan de magere kant geweest of hadden de deelnemers voor ons een beetje 'overgeconsumeerd': op 3 pauzeplaatsen alleen nog maar sinaasappels, bananen en drinken. Onze conclusie was dan ook dat we eerder hadden moeten vertrekken voor deze afstand.

Ik sluit het verslag van deze prachtige dag af met een mooi raadsel dat bij de laatste pauzeplaats door één van de leden van de organiserende vereniging in smaakvol Belgisch dialect werd verteld: "Weet

ge waarom dat unnen Hollander kreunt bij het klaarkomen?"”Omdat het uit zijnen eigen zak komt!”

Ohne Moos nieks Loos

DONDERDAG 19 MEI

STRAMPROY

De aantrekkingskracht van de formule van Suist blijft goed werken. Vandaag alweer 21 deelnemers voor onze donderdagavondrit. Het gegeven dat er een groep is die flink doorkachelt zorgt ervoor dat van heinde en verre de deelnemers komen toestromen. In deze groep zien we dan ook vele “vreemde” gezichten, maar zoals het bij Suist gebruikelijk is, iedereen kan meefietsen, als men zich maar aan de afspraken van Suist houdt. En dit wordt gelukkig ook steeds in praktijk gebracht. In de B-groep, de “langzamere” groep, zien we toch vooral de “oude” suisters, voor wie het allemaal niet meer zo hard hoeft. Bij het vertrek had Ton Ramakers wat problemen met zijn fiets en dit zou bij Chris thuis opgelost worden. Daarom de vraag of we bij de rotonde in Echt eventjes wilden wachten. Natuurlijk werd hieraan gevolg gegeven. Nadat het euvel was verholpen gingen we dus vanuit Echt van start. Op de Berkelaarsweg splitste de A-groep zich zoals gewoonlijk af en met 8 rijders vervolgde de B-groep zijn weg. In een lekker tempo, er stond bijna geen wind en er scheen een lekker zonnetje, (wat wil een mens nog meer?), ging het richting Wesseme. Probleemloos gleden de kilometers onder de wieltjes door en lekker keuvelend werd er in een mooi tempo gereden. Net voor Stramproy kregen we opeens weer gezelschap van de A-rijders. Hoe deze mannen de weg naar Stramproy hebben gemaakt zullen we nog wel horen, maar dat ze ergens om hebben gereden is hoogstwaarschijnlijk. Natuurlijk staken ze ons meteen weer voorbij en sommigen probeerden aan te pikken. Een rijder van de eerste A-groep vond het welletjes en sloot netjes aan bij de langzameren. Ook de mannen die wilden aanpikken lieten zich even later weer terugzakken zodat de B-groep nu uit 9 rijders bestond. Alle rijders uit de groep kregen de kans om ook hun deel van het kopwerk te doen, een teken dat het voor iedereen goed te verhapstukken was. En zo hoort het ook, dus zodanig rijden dat alle mensen ook eens een keer op kop kunnen komen. Door de uitstekende samenwerking ging het toch behoorlijk snel. We hadden dan ook voor de 70 km. die de rit tenslotte telde maar iets meer dan 2 uur nodig. Ondanks het prima gemiddelde was iedereen volledig tevreden en zo dient er ook gefietst te worden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 16 MEI

NOORBEEK-BANHOLT

Even voor 9.00 uur stonden nog pas vijf rijders klaar voor de tocht Noorbeek-Banholt. Met Henk als dienstdoende administrateur voor de presentielijst. Hij had weinig te doen maar gelukkig voegden zich nog een aantal rijders bij dit groepje zodat we toch alweer met een grote groep op pad konden. Roger stond daar met een gewone fiets paraat. Toch wel vreemd, want normaliter staat hij met zijn racekarretje paraat. Wat bleek, hij was zondagochtend in Valkenburg onfortuinlijk in aanraking gekomen met een snorfietser. Resultaat, fiets in puin en gelukkig voor hem viel de lichamelijke schade mee. Nu is eerste zorg voor hem om aan een passende nieuwe fiets te komen. Want de Italië trip ligt

in het verschiep en de levertijden van sommige fietsmerken laten lang op zich wachten. Roger kennende vindt hij daar wel een passende oplossing voor.

Zo was het toch 9.00 uur en vertrok het gezelschap als één groep. In een prettig, voor iedereen goed te volgen tempo werden de kilometers langs het bekende parcours richting Gronsveld, Eijsden, Mesch afgelegd. Met Henk en Fred als kopmannen, die zich deze eerste vijftig kilometer uitstekend van hun taak kweten. Chris draaide in Gronsveld af naar huis. De rest maakte zich op voor de eerste beklimming van de dag, de Mescherberg.

Daar werd dan toch gas gegeven en stoven Bart en verrassend genoeg onze NederBelg Stan Draut samen weg. Met niet ver daarachter Henk, Paul, Peter en Fred. De rest volgde prima in eigen tempo. Zo werden de klimmetjes richting St. Geertruid, Noorbeek en Banholt door iedereen goed verteerd. Wel kregen we een 'vijftig meter stop en go penalty' van de Jonkheid in Banholt. Daar was gisteren Kermis en de weg die wij wilden inslaan was kennelijk verboden gebied. Druk gebarend maanden ze ons de volgende afslag te nemen. Maar goed, we lieten ons goed humeur hierdoor niet verknoeien en bleven koel en nuchter net als Max een dag eerder fortuinlijk onze weg volgen.

Dit maal geen 'koffie met vlaai stop' onderweg maar alras werd de richting huiswaarts genomen. In Sibbe moesten enkelen hard in de remmen knijpen omdat een boze Veolia chauffeur (hij kwam van rechts en had voorrang) zijn bus gewoon de weg op duwde. Onder aan de Daalhemmerberg nog heel even getwijfeld of het tijd was voor de Cauberg. Maar deze werd opnieuw overgeslagen. Via het Ravensbosch werd de bekende afdaling Schimmert – Geleen genomen. Henk, die zich wederom op kop had genesteld loodste ons ditmaal niet via Sittard maar via Einighausen, Guttecoven naar Holtum en zo via Dieteren naar huis.

Daar gingen de meesten van ons naar huis. Maar het zou me niet verbazen dat een kleine delegatie onder aanvoering van Michiel nog een versnapering heeft genuttigd op het Hingen of bij Paula.

In ieder geval: heerlijk gefietst!

Reporter van de dag

Sir ISAAC (hem valt op dat er meer en meer Isaac fietsen te bewonderen zijn bij Suist)'

Groetjes,

Peter

ZATERDAG 14 MEI

ULESTRATEN

Aan het vertrek een kluwen aan sportievelingen. Onvoorstelbaar, John (met een groep naar Gondorf in de Eifel) had zelfs twee administrateurs in dienst die de lijst van vertrekkers up-to-date moesten houden. Er werd in een groep vertrokken, voor we de kanaaldijk opdraaiden sloten nog Paul Gulikers en Hen Renet

(Hingen) aan. Met de wind in het gat en de tempobeulen op de kop zaten we al snel in Berg aan de Maas bij de wegomlegging. Roger Deckers als wegkapitein maakte hier met de groep een professioneel ommetje en zo kwamen we in Meers uit. Helaas zijn we onderweg vier prijsrijders van groep twee, weliswaar met afmelding verloren. Hopelijk gaan en kunnen zij zich verzamelen om dan als groep op het Depart te vertrekken. De route werd goed nagelopen volgens het routeboek, maar op de afzink van de Vuilnisberg was het onze zadelridder Jo Storms met een lekke. De mannen van Susteren hielpen hem weer snel in het "sjeive" zadel. Na de afzink kwamen de kilometervreters op kop, Jan de wind werkte de gehele terugweg tegen, nu kregen de zweetdieven het nog moeilijk. In

Schinveld werd op aanraden vd. wegkapitein over het Duits grondgebied een ommetje gemaakt. Net voor Saeffelen weer panne, nu Roger Dohmen, ook uit Susteren en weer werd het eitje snel geklaard door de mecaniekers uit Susteren. Waar halen ze die kwaliteit bandjes? Tot op het Hingen werden de pedaassen op spanning gehouden. Enkelen van ons gingen nog bij Nicole onder het genot van een glaasje de zaak evalueren. Goed gefietst met een paar druppeltjes regen en een strak tempo 90 km. weggedraaid.

Groet.

Le Grand Plateau.

DONDERDAG 12 MEI

REUTJE-KIEVELBERG

Aan het vertrek een tros liefhebbers, ook John Vergoossen in burgerkleding (rustdag) die de opkomstlijst wel heel trouw komt invullen op het depart. De een kon nog beter dan de ander de buienradar raadplegen, we zouden niet nat worden was het oordeel bij vertrek. John loste het startschot, en bij het verlaten van het Hingen zagen we Cor vd. Varst nog komen aanstormen, we knepen nog in de remmen maar of Cor de groep nog heeft willen bijhalen is ons helaas niet bekend. Aankomend bij het Reutje zagen we een regenboog staan, en niet veel later stonden de hemelpoorten open voor een afkoelende douche. Drie mensen vertrouwde het weer niet, Ralf, Fred en Eric draaide richting huiswaarts. Door de groep met routekenner Roger werd geprobeerd om de regenbuien te ontwijken en in een draf richting Vlodrop, bij het passeren van de grens waren de Duitsers ons goed gezind en hier viel geen druppeltje regen meer. Voor Rothenbach een platte voor Henny. En enkele kilometers verder een leegloper voor Bas, dit akkefietje was ook zo geklaard. Onze tomtommer Roger had een alternatieve route op zijn harde schijf staan en met een strak tempo werden de Duitse grenswegen over voor deze verslaggever onbekend terrein afgekletst. Het bordje Haren en Waldfeucht heb ik nog zien staan.

Voor een ieder geldt: "lekker gefietst", beetje regen en zonneschijn en 70 km afgelegd met een prima gemiddelde.

Le Grand Plateau.

ZONDAG 8 MEI GROTE PEEL

De laatste rit van dit vierluik met op deze Moederdag begrijpelijk minder deelnemers. Alleen de mannen en vrouw met een iets lossere teugel thuis mochten afreizen naar het Hingen. Het waren er uiteindelijk zeven. Wederom de route in de Garmin gespeichert en onderweg. Het stuk tot achter Baexem was al 1000 keer gereden en daar ging het linksaf de knooppuntenroute op. Prachtige verkeersluwe wegen en vooral wind mee, dat gaf al gelijk te denken voor de terugweg. Leon en Roger aanvankelijk voorop en doordat Roger een verkeerd weggetje instuurde kwam Jo op kop naast Leon. Hij besloot zich van zijn beste kant te laten zien en wat kopwerk te doen. Via Heibloem via een moeilijk te navigeren passage ging het richting Meijel maar na slechts één U-bochtje hadden we de route weer te pakken. Het bleef maar naar het Noorden gaan met de wind nog steeds in de rug. Dat duurde helemaal tot in Heusden Noord Brabant. Daarna was het uit met de pret want nu kregen we windtegen. Michiel was het nu die Leon en Roger assisteerde bij het zware kopwerk. Uiteindelijk kwamen we met een diepe zucht in Ospel waarna we al wisten hoe laat het was. De route ging

namelijk via Nederweert Eind naar Schoor en over de lange weg langs het kanaal naar Wesseem. Het was weer alle hens aan dek met die tegenwind. Jo sprak nog eens zijn reserves aan, Leon Stals deed nog een duit in het zakje maar het slotakkoord was weer voor Roger en Leon R. Eindelijk bereikten we Wesseem en was het leed geleden. Met een aangepast tempo werden de laatste kilometers afgelegd tot aan Sint Joost. Daar ploften Peter, Annie, Michiel, Jo en Leon in het pluche voor een paar welverdiende versnaperingen. Mission accomplished.

A Vous Hilversoem

De Uitgeraasde reporter (voor even)

ZATERDAG 7 MEI GLIMBACH KOFFEREN

Vlgn John had Hub van Eck verteld dat Wil Nissen mee zou gaan en dat de route daardoor geen problemen zou opleveren. Welnu , John, Hub en Wil waren er dus allemaal niet waardoor scenario al in de prullenbak kon nog voordat er één meter gefietst was. Jo had de Garmin echter geprogrammeerd zodat we toch met plan B onderweg konden. In één groep werd vertrokken en ook weer teruggekeerd dus dat is alvast goed nieuws. Al bij de boerenbond maande Jo de groep tot enige kalmte, inschattend dat dit tot problemen verderop in de koers zou leiden. Hieraan werd prompt gevolg gegeven, dus wederom goed nieuws. In K' bosch had John B alle geluk van de wereld dat de tegemoetkomende auto zeer ver uitweek in de berm om een aanrijding te voorkomen, dus alweer goed nieuws..gelukkig. Het spoor in Süggerath lag vervolgens dicht, minder goed nieuws derhalve. Jo V beklom het heuveltje aldaar uiteindelijk als allerlaatste; heerlijk om dat op het dooie akkertje te doen. Verder had laatstgenoemde het maar druk om de aanwijzingen op het scherm te ontcijferen maar dat lukte steeds beter. In Boslar aan de kerk miste hij echter een aanwijzing, waarschijnlijk vanwege de vaart bergop. De route lag plots rechts van ons maar dat kon niet want er was geen weggetje naar rechts geweest. Het zou wel goed komen dacht Jo. Niet dus. Omdat we ergens de heenweg zouden kruisen, zo had Jo eerder gezien, reden we terug naar de plaatsen waar we zojuist al geweest waren. Maar de route bleef desondanks maar niet terugkomen. Daar begon de grote improvisatieweek. Ergens links, en terwijl Roger de plaatsen opsomde, slalomden we naar, of beter richting Wassenberg. Daar nog door een paar dorpen en daar stond Haaren plots weer aangegeven waarna we via bekend terrein naar huis zijn gereden. Nauwelijks kilometers laten liggen, super weer en door het niet stoppen onderweg ook vroeg terug. Bij Nicole nam nog een grote delegatie plaats om de dorstige kelen te smeren. Eind goed, al goed want na het uitlezen van de Garmin op de PC bleek in Boslar aan de kerk wel degelijk een weggetje naar rechts te liggen. Dus voor de volgende keer zitten we geramd voor wat de route betreft.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ROUTEVERSLAG ZATERDAGMIDDAGGROEP 07 MEI

Het feit dat er zaterdagmorgen maar liefst 21 rijders aan het vertrek stonden, was er waarschijnlijk de

oorzaak van dat er 's middags slechts 5 fietsers op het Hingen verschenen. Aan het heerlijke zomerweer kan het in ieder geval niet gelegen hebben. John stond met pen en papier klaar om de namen van de aanwezigen te noteren. Zelf kon hij niet meefietsen vanwege het verjaardagsfeest van zijn echtgenote Bets (John nog van harte gefeliciteerd!). Omdat niemand de geplande route kende, werd besloten om richting Meinweg te fietsen en van daar een tocht over Duits grondgebied te rijden. Zo gezegd, zo gedaan. Chris H. en Chris R. zetten zich op kop en hebben dit het overgrote deel van de route ook volgehouden. Via Montfort, St. Odiliënberg en de Melicker Ohé werd al snel Herkenbosch bereikt en kon begonnen worden aan de enige klim van betekenis van hedenmiddag. Boven aangekomen werd netjes gewacht en konden we via het Duitse land onze weg voortzetten. Zo passeerden we dorpen als Oberkrüchten, Unterkrüchten, Arsbeck, Wildenrath enz. Het vinden van de juiste route was af en toe moeilijk. Na een lange afdaling door een bosgebied kwamen we in Wassenberg terecht. Dit betekende bekend terrein voor iedereen. Er werd besloten om richting Rothenbach te rijden. In Rothenbach namen we afscheid van de rijder uit Haelen. De overige vier rijders reden verder richting Vlodrop en vervolgens naar St. Odiliënberg. Hier verliet Chris R. de groep. Met z'n drieën werd via Montfort terug naar het Hingen gereden. Hier arriveerden we nog vóór de klok van vier uur. De computer toonde aan dat we in minder dan twee en een half uur meer dan 70 km afgelegd hadden!

Paul

VRIJDAG 6 MEI

BRÜGGEN-VENLO-WITTE STEIN

Vandaag was de tweede rit in het vierluik van Hemelvaart. De rit Brüggen-Venlo-Witte Stein stond op het programma. Het was wel niet zo druk als gisteren maar toch waren er 13 deelnemers voor deze rit. 6 rijders die ook gisteren aan het vertrek stonden, Jo V., Annie, John W., Wil H., Hub en John V. Tevens waren er vandaag 7 rijders die voor het eerst de presentielijst tekenden van dit vierluik. Leon R., Jan L., Chris R., Paul S., Leon S., Tom M. en Frits K. De route was op de verschillende GPS-toestellen ingeladen en met Hub als grote Duitslandkenner kon het dus niet mis gaan. Alweer een heerlijk weertje, zelfs nog wat warmer dan gisteren, dus heerlijk fietsweer. Vol goede moed werd om klokslag 10 uur het startsein gegeven. In een lekker tempo ging het richting Meinweg. Hier werden de messen natuurlijk eventjes geslepen. Leon Renet gooide hem zelfs voor op de grote plaat en zo stootte hij weg. Achter in de bus nam Hub het heft in handen en met in zijn wiel Wil Hodzelmans, John het Hijgend Hert en Frits Knoops ging het ook hier gezwind omhoog. Boven werd netjes gewacht en zo ging het verder in een mooie groep. De route gaf geen problemen en het schoot lekker op. Het prachtige natuurgebied rond de Kirbecker See werd dit keer goed bekeken en zo kwamen we aan in Venlo. Nu kregen we wind tegen maar de afdaling richting Witte Stein maakte veel goed. Zo kwamen we na twee en een half uur aan bij de Witte Stein, dus tijd voor een bakkie koffie. Jan, Tom en Chris wilden op tijd thuis zijn en ze reden dus meteen door. De rest nam plaats op het terras en in een heerlijk zonnetje deed men zich tegoed aan de heerlijke vlaai. Het echte Pensionado'sgevoel kwam bovendien en iedereen had het naar zijn zin. Na deze welverdiende rustpauze werden de karretjes weer opgepakt en ging het richting veer. John gaf aan dat het wel een kilometertje minder kon nu maar hoogstwaarschijnlijk hadden de kopmannen, Jo en Leon, dit niet goed begrepen wat ze reden stoïcijns door in het voor hun bekende tempo. Gelukkig kon iedereen dit goed volgen dus werd probleemloos St. Odiliënberg bereikt. John herinnerde hier de twee kopmannen nog maar eens aan

het verzoek maar dit was weer aan dovemansoren. Ze zetten zelfs nog een tandje bij. Ze zullen wel gedacht hebben, "Niet Lullen maar Fietsen", en ze hebben nog gelijk ook. Binnen de 4 uur waren we weer terug in St. Joost waar een grote delegatie alweer neerstreek op het terras bij Paula. Deze tweede dag is dus ook weer prima verlopen. Morgen de rit naar de bakker in Lövenich en hoogstwaarschijnlijk zullen ook hier weer vele Suisters voor intekenen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 5 MEI

BEDEVAART WITTEM

Voor vandaag, Hemelvaartsdag, stond de klassieker, de Bedevaartsrit naar Wittem, weer op het programma. Het weer werkte dit keer volledig mee wat resulteerde in maar liefst 23 deelnemers. Wel mag gezegd worden dat het aandeel van de Pensionado's zeer hoog was. Deze oude knarren hadden er dus duidelijk zin in. Omdat deze rit zo'n bijzondere intentie heeft werd er in een groep gereden. Onder leiding van de initiatiefnemer, Piet Clout, werd er precies om kwart voor negen gestart. Het tempo was goed te doen en met de wind in de rug schoot het lekker op. Wel kregen we in Grevenbicht alweer de eerste lekke band, nu was Har v.d. Vorst de pechvogel. Maar onze mecaniciens zijn intussen zo bedreven dat dit klusje in een vloek en een zucht geklaard werd. Jan Sevriens benutte de tijd om eventjes het versnellingsapparaat van John opnieuw af te stellen, maar volgens Jan lag het niet aan de afstelling maar had John wat zuinig gesmeerd. De rest van de trip verliep voorspoedig. De klimmetjes die we voor de kiezen kregen, Slingerberg, Schiefersberg, en Zonneberg, werden door iedereen in eigen tempo beklommen. Boven werd netjes gewacht zodat de groep mooi compleet bleef. In Bunde namen we afscheid van Har, Wil, Chris en Paul. Ze hadden 's middags andere verplichtingen en reden dus alleen het eerste stuk mee. Net voor Sibbe ging het eventjes mis. John had de pech dat hij, bij de rotonde, kennis maakte met het asfalt. Het ging hier zo langzaam dat hij, toen hij in een gootje terecht kwam, pardoes omviel. Alleen wat schaafwonden, dus hij kon gewoon verder. Hierna liep het verder perfect en zo werd probleemloos Wittem bereikt. Geert had geen zin in de Gulpenerberg en besloot meteen te stoppen en alvast de stoelen klaar te zetten op het terras. De rest pakte de Gulpenerberg er toch maar bij, wat iedereen goed lukte in eigen tempo. Nu ging het terug naar Wittem waar we eerst een bezoekje brachten aan de kerk om een kaarsje op te steken. Iedereen had zijn eigen intenties en na dit stemmige gebeuren was het tijd voor de vlaai. Lekker in het zonnetje, Geert had het uitstekend voor elkaar, werd en genoten van heerlijke koffie en lekkere vlaai. Na deze welverdiende pauze ging het verder. Meteen weer twee klimmen, eerst naar Eys en daarna de klim naar Trintelen. John verschakelde zich nog een keer en werd zodoende weer ridder te voet. Maar gelukkig was het niets ernstigs en kon hij toch weer opstappen. Verder waren er geen mankementen meer en konden we de rest van de rit lekker uitrijden. Alleen kon je achterin goed merken dat er bij sommigen toch wel wat veel gegeven was. Tegen de wind in was het zoeken naar een goed plaatsje. Maar we kunnen nu eenmaal niet allemaal op de tweede rij gaan fietsen dus vielen er af en toe kleine gaatjes. Maar vooraan werd netjes gewacht en zo kwamen we als een complete groep aan in Montfort waar we afscheid namen van Piet, Geert, Hub, Cor en Wil. Wil v. Montfort draaide bij de camping af en in St. Joost waren het Jo, John, John, Fred, Lex, Frits, Annie en Peter die afdraaiden. Of ze nog bij Paula zijn aangeland zullen we morgen wel horen. De rest: Henk, Ton, Jan, Michèl en John, reed rustig door tot op het Hingen en zo kwam er een goed eind aan deze eerste rit

van het vierluik. Hopelijk hebben we morgen, vrijdag, als de rit naar de Witte Stein op het programma staat, weer net zo'n leuke trip.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 30 APRIL

Het was droog en dat was al heel wat na de afgelopen dagen / weken met werkelijk heel slecht weer voor de tijd van het jaar. Dit gegeven had wederom veel schoon volk naar het Hingen gelokt. Het besluit om in twee groepen te rijden is inmiddels een automatisme en dus een goede ontwikkeling. De eerste groep vertrok richting Montfort met een beetje scepsis of het niet al te hard zou gaan. Er worden in de regel vooraf allerlei afspraken gemaakt maar eenmaal op het zadel verdwijnen die als de spreekwoordelijke sneeuw voor de zon. Maar er werd echt heel netjes gereden, zodanig zelfs dat in Neer groep 2 in de achtergrond verscheen; die hadden dus ongeveer hetzelfde tempo onderhouden. Via Kessel-Eik naar Helden maar dat ging een beetje fout. We staken te veel naar het Noorden de Napoleonsbaan over en Helden bevond zich nu links van ons. Het weggetje slingerde maar door en uiteindelijk bleek dit weggetje een lus te zijn die ons weer naar de Napoleonsbaan bracht. Het richtingsgevoel haperde, we gingen linksaf over het fietspad langs de Napoleonsbaan tot aan het stoplicht. We bevonden ons vreemd genoeg in Baarlo en dachten in eerste instantie rechtsaf te moeten door natuurgebied de Weerden naar Helden. Maar het bleek in plaats daarvan bij dat stoplicht naar links te moeten om naar Helden te rijden. Eenmaal op de weg door de Weerden naar Helden was de weg weer bekend. Deze omtrekkende beweging heeft er wél voor gezorgd dat we om een actief buiencomplex heen gereden zijn want groep 2 is daar goed nat in geworden. We hadden een gastrijder op een Cipollini maar het leek er af en toe op dat Mario zélf op die fiets zat. Op weg naar Roggel trok hij de hele groep op een lint en zo denderden we groep 2 voorbij die kennelijk een stop moesten maken. De bekende weg werd gevolgd totdat we in Wesseem voor de tweede keer lek hadden. Roger had een voorband plat maar in de Weerden eerder tijdens de rit had Ralf ook al een bandje moeten wisselen, vandaar. Dit oponthoud zorgde er ook voor dat groep 2 ons weer passeerde en met de bloemen aan de haal zou gaan. Uiteindelijk werd met een complete groep de Maasbrug over gereden waarna enkelen het voor gezien hielden wegens andere afspraken. De rest besloot nog een rondje over Stevensweert en Ohé en Laak te rijden alvorens hun rijwielen ergens definitief te parkeren. Iedereen zal tevreden zijn met de manier van rijden, zowel in groep 1 als in groep 2 denk ik zo.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

Kessel Eik –Haalen. 30 april.

Verslag B-groep

Nadat de grote A-groep was verdwenen blijven er nog 10 mensen over voor de B-groep. We zetten koers richting Montfort en Sint-Odilienberg. Vervolgens via het fietspad naar de fietsbrug in Linne. Er werd met een behoorlijk tempo gereden maar niemand klaagde. Nu reden we richting Buggenum-Neer. Bij de Napoleonsbaan richting Kessel-Eik tot café de Pleisterplaats. Hier sloeg het noodlot toe, lek. Het slachtoffer was Wil van Montfort. Met hulp van Jan Sevriens en de pomp van John Wolters

was het euvel snel verholpen. Om de verloren tijd in de halen besloten we om de route iets anders te rijden. Bij de Pleisterplaats reden we linksaf , via de Lanterdweg en Keizersbaan naar de Heldenseweg, hier kwamen we weer op de oorspronkelijke route. Nog te vermelden dat het halverwege de Keizersbaan verschrikkelijk begon te plenzen, gelukkig was hier een loods waar we konden schuilen tot de bui over was. Daarna vervolgden we vol goede moed onze route, de temperatuur was inmiddels wel flink gedaald. In Helden aangekomen gingen we via de Gruise Epper , Ophoven naar Roggel. Van hieruit de gebruikelijke weg Haelen, Heythuysen, Baexem , Panheel Maasbracht, Montfort Sint-Joost. Het laatste stuk werd afgelegd zonder incidenten. In Wesseem reden we de A-groep nog voorbij, zij stonden met panne langs de weg. De afgelegde afstand bedroeg 83 km.

Har van der Vorst.

DONDERDAG 28 APRIL

LINNERHEIDE-SUSTEREN

Voor de rit van vandaag waren er maar 4 deelnemers. Chris, Ton, Roger en Hennie hadden de buienradar goed bestudeerd want er is geen spatje regen gevallen. Hoe het deze mannen is vergaan zullen we nog wel horen.

Aan de start bovengenoemde racebinken. Bij de start was Chris al de van de route afgeweken, gelukkig was John er nog om Chris de juiste richting op te sturen. Eenmaal aangesloten ter hoogte van St. Joost werd er tempo gemaakt door Roger en Ton. Roger vroeg niet om een aflossing, maar aan zijn zijde kwam Hennie op kop, deze bleven dit volhouden tot aan de achterzijde van de Claus centrale.

Als bekend patroon bleef Roger alleen het beulswerk verrichten tot Roosteren met de wind op de neus, hier kreeg Hennie een langzame leegloper. Maar met Ton samen, zijn ze gezamenlijk naar de Bosstraat gefietst in Susteren. Roger wilde geen averij oplopen op de B-weg naar het Hingen vanaf de Fu, zo werd er nog gereden langs de manege en op het Hingen stand de teller op 45 KM. Mooi gemiddelde, goeie communicatie met veel frisse tegenwind, en wat opspattende druppels van de voorganger maar vooral lekker gefietst!

Groetjes.

LGP.

WOENSDAG 27 APRIL: SMOKKELAARSROUTE

Koning winter had weer zijn intrede gedaan met kou, regen, gure wind, hagel, onweer en sneeuw; alles uit de kast gehaald dus. En dat hadden wij ook weer. In vol winterornaat stonden we te wachten op de dingen en rijders die komen zouden. Wij, dat waren Leon, Michel en Jo V. Bij het verlaten van de teambussen in het village départ druppelde het al en dat vertaalde zich in de magere opkomst. Een gemiste kans want als oud-douane weet ik als de beste wanneer je moet smokkelen; juist ja, als het

slecht weer is want dan zitten de "commieze" binnen achter de kachel. Fred Scheres verklaarde ons nog voor gek vanuit de auto en met die zegen moesten we het doen en zijn we vertrokken richting het ongewisse. Roger zwaaide ons ook nog even uit tijdens zijn wandeling met zijn hond. Michel wist de route en zo togen we richting Spaanshuysken en zo langzaam naar het Zuiden naar de grens met Ooster en Zuiderburen want zonder grens valt er niet veel te smokkelen nietwaar. Jo mocht schuilen achter de kleppers van dienst maar hij had het druk om uit het sproeiwater van zijn voorgangers te blijven. Ik schat dat het na een 20 km begon te regenen waardoor de nattigheid zo langzaam begon door te dringen naar voeten, handen en lijf. Na de ontberingen van de Alternatieve van vorige week konden we dat betreft vandaag op herhaling. Foei wat een voorjaar. Jabeek, Bingelrade, Hoensbroek, uiteindelijk Ten Eschen. Wij maalden maar door en het bleef maar regenen. "waar zijn we mee bezig en hoe koud krijg ik het, kan ik zo meteen nog wel schakelen, wordt ik niet ziek, moeten we niet teruggaan waren zo de gedachten. Maar die werden met een volgende rilling resoluut afgeschud; tanden op elkaar en weer door. Via de achterkant Vrakelberg kwamen we na de afzink op de weg naar de Fromberg. Maar we moesten links omhoog naar Eyserheide. Wat is het lang geleden dat we daar nog eens omhoog zijn gereden. Jo heeft inmiddels een triple tijdelijk tot zijn beschikking en dat is wel lekker op dit soort stukjes kan ik je melden. Via Trintelen naar Eys waar Michel lek reed. Hij probeerde het met een vulpatroon, maar dat lukte niet. Jo heeft vervolgens met zijn veelvuldig geroemd pompje de klus geklaard. Het regende overigens nog steeds maar we moesten verder ondanks dat de moraal ondertussen op min 20 stond. In stromende regen werd de achterkant van de Kruisberg beklommen; handschoenen doorweekt en zo naar Wahlwiller waar we zowaar nog twee fietsers tegenkwamen. Zeker een weddenschap verloren want wie gaat er met zo'n weer nou fietsen. We stoken door naar Mechelen naar de Kleeberg; voor mij nieuw. Mooi stukje Limburg overigens dat ons naar de voet van de Camerig voerde. Die niet omhoog maar via Epen naar Terziet en zo naar de Beusdaelseweg in BELGIE om de klim aldaar aan te vangen. Aan de andere kant voorzichtig afgedaald en via Sinnich naar Teuven om daar te klimmen naar Heyenrath. Voor Jo Ground Zero na zijn zware val tijdens de AGR van 2009 of 2010. Maar nu ligt daar een supergoede asfaltweg dus bolt dat een stuk beter en is de afdaling ook veel veiliger. We bleven bovenlangs rijden, nog steeds in de regen naar de Koning van Spanje. Na deze afzink via Gulpen naar de Ingbergrub waar we ons weer een beetje warm konden klimmen. Het besef groeide dat we het zowaar gingen halen en de moraal ging met sprongen omhoog. Scheulder, Ijzeren en Sibbe werden achtergelaten en na de Daalhemmer was het Ravensbos de volgende afspraak. Het was even droog en in volle galop vlogen we omhoog. We lieten de Vuilnisberg voor wat hij was en vonden het welletjes. Daarom reden we rechtdoor naar Spaubeek en door Sittard uiteindelijk weer deze kant op. Even voor Susteren reed Leon nog lek en omdat we eerst weer een beetje gevoel in onze vingers moesten krijgen, duurde dat langer dan normaal. Maar de vingers hadden weer gevoel uiteindelijk en zo was het laatste stuk een makkie. De zon scheen af en toe en dat voelde weldadig op de gekwelde ruggen. Michel draaide op de Sleek af en Leon en Jo werden op het Hingen afgevlagd. Snel naar huis voor een warm bad of douche en daarna nog een hoop werk om de fiets weer schoon te boenen. Lang leve de Koning, Hoera Hoera Hoera.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 23 APRIL: AMSTEL GOLD RACE

Hierbij dan nog een verslag van deze rit. Ondanks allerlei aankondigingen op de site over hoe laat vertrekken et cetera was het toch niet druk. Geen enkele echte Pensionado, dat kan toch geen toeval zijn. Er was achter de schermen waarschijnlijk driftig getelefoneerd waardoor Roger, Frank op een fonkelnieuwe GIANT, Harrie, Henk, Jo V, Leon en Michiel helemaal alleen klaarstonden. Frank zou maar 30 km meegaan en met dit verdicht werd vertrokken. Iedereen was weer in meer winterse kledij zodat de kou geen vat op ons zou krijgen. Jo had gelukkig de route ingeladen en aan alle randvoorwaarden was voldaan. In Dieteren sloot Paul nog aan en zo kwam in Born op het schermpje bij Jo de route in beeld. In Holtum reed Michiel lek en daarna was het even slompen door Elsloo alvorens we via de achterkant de Slingerberg "bedwongen". Daarna was eerst de Adsteeg aan de beurt maar daar werd de Adsteeg niet warm of koud van. Daarna de Lange Raarberg die met windtegen beklommen moest worden en daardoor een tikkie zwaarder dan anders werd. De voorposten wachtten heel sportief boven op Raar waardoor we al schuilend tegen de wind het lange stuk naar Schimmert konden afleggen; dat scheelde aanzienlijk kan ik je melden. Bij Aalbeek gaf het schermpje zodanig verwarrende aanwijzingen dat we besloten om de route opnieuw te laden. Het bleef echter onduidelijk maar geheel op ervaring en ingebouwde tomtoms werden een paar wegen ingeslagen, waardoor bij Vink de Garmin de route weer terugvond. Via de golfbaan in Voerendaal ging het naar Kunrade (Kunder) waar het rechtsaf ging en even later linksaf de lange "klim" naar de Vrakelberg. Op de Ruilverkavelingsweg rechtsaf en dan was wel bekend wat er nog zou komen. Inderdaad, eerst de Fromberg, dan onder het tunneltje in Ransdaal omhoog, vervolgens de Sibbergrubbe, Cauberg, Brakkeberg af en Geulhemmer weer omhoog. Dat hakte er wel in maar ondanks dat de heuveltjes nu achter de rug waren, mochten we met windtegen en zere benen nog terug. Gelukkig hadden we deftig volk aan boord die deze klus dan ook vakkundig klaarden. In Geulle reed Paul nog lek maar dat was dan ook het laatste oponthoud. Uiteindelijk liet Paul in Vissersweert lopen omdat hij het helemaal had gehad maar niet nadat dit in overleg was gegaan. In Echt reden we als slotakkoord gezamenlijk de kanaalbrug op waarna we de virtuele finish passeerden. We waren uiteindelijk net te laat terug om de middagploegen uit te zwaaien. Henk nam afscheid en de rest snelde naar een kop koffie; in eerste instantie naar Nicole maar omdat daar de deur dicht was togen we naar Sint Joost. Zonder Roger overigens want die ging naar huis wegens droeve familieomstandigheden bij een oom van hem. Na de al genoemde koppen koffie werden een paar kloeke Affigems besteld en onder het genot van dergelijk gerstenat was het evalueren van de rit bepaald geen straf.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 23 APRIL

KLEVERSBERG

Nadat er 's morgens al een delegatie was vertrokken om de route van de Amstel Gold Race te rijden waren er 's middags toch nog 22 rijders present voor deze kortere middagrit. Hierbij ook enkele mensen die het 's morgens niet aandurfd en omdat ze bang waren dat ze nat zouden worden. Dus John en Annie, niet zulke watjes zijn de volgende keer. Ook waren er weer enkele nieuwelingen. Zo heeft Peter van Annie zijn ISAAC weer van stal gehaald en begint hij weer aan het nieuwe seizoen. Verder waren er ook nog 3 "helemaal nieuwe" rijders. Jan v. Wegberg uit St. Joost en uit Maasbracht

Roel Tinne en Roger Moors. Het gesprek voor aanvang was het rijden van de A-groep op donderdagavond. Sommigen vonden dit toch wel wat erg hard, en dus ook wat aan de gevaarlijke kant. Of het daardoor kwam dat vandaag het merendeel koos voor de B-groep, wie zal het zeggen. Om half twee was er weinig animo om te vertrekken. Chris probeerde het wel eens maar hij kreeg niemand mee. Toen hij voor de tweede keer aanstalten maakte vertrokken er toch een tiental mensen samen met hem. Even later vertrok de B-groep. Omdat deze langs de Kalverwei (voor de mensen uit de buurt bekend terrein) reed en de A-groep langs het Kranenbroek, kwamen we bij de FUU weer bij elkaar. Bij de boerenbond ging de A-groep weer alleen verder maar wonderwel sloten er nu nog maar 6 mensen in totaal aan. De rest vond het welletjes en zo bestond de B-groep vandaag uit maar liefst 17 rijders. Met de wind in de rug werd er toch een lekker tempo gedraaid en zo kwamen we probleemloos aan bij de afdaling van Ravenbosch. Maar de lucht in het westen begon toch wel flink te betrekken en we zagen zelfs regensluiers onder de wolken uitkomen. Zouden we toch nog nat worden? Gelukkig waaide het over en toen we draaiden om de Kleversberg op te gaan was de lucht weer prachtig blauw. Het tempo bleef lekker en iedereen kon goed volgen. Maar vlak achter Oensel liep er toch iets fout. Bas Scheres stopte om een plasje te plegen en dit werd vooraan niet goed begrepen. Daardoor werd er te snel doorgereden en toen we in Beek aankwamen was Bas weg. Waarschijnlijk in Genhout rechtsaf gegaan. Jammer, de volgende keer wat beter communiceren. De terugweg langs het kanaal was tegen de wind dus er werden weer mooi in waaiers gereden. De snelle mannen die normaal bij de A-groep rijden namen nu het heft in handen en hielden het tempo strak. Maar wel zodanig dat het toch goed te volgen was. Slechts eenmaal moest John ze vooraan tot de orde roepen omdat achterin enkele mensen toch in de problemen kwamen. Het tempo werd meteen aangepast en mooi in formatie bereikten we de "Col du Canal". Toch een lekker gemiddelde voor deze rit en iedereen, op Bas na, was tevreden. Hoe het de mannen van de A-groep is vergaan zullen we nog wel horen, evenals het verslag van de rijders die de Amstel Gold hebben gereden.

Het Fluitend Hert

De A-groep was vandaag wat uitgedund. Alhoewel er bij het vertrekpunt op het Hingen toch de nodige kleppers aanwezig waren, bleven we uiteindelijk met 6 man over: Michel, Johnny, Chris 'grand plateau', Ralph, Sef en Roy. Dat mocht de pret niet drukken. Omdat we op de heenweg richting het zuiden de wind in de rug hadden, werd er met relatief weinig inspanning toch flink vaart gemaakt. In Puth draaide Ralph af omdat hij naast fietsen nog iets anders op het middagprogramma had. Dus bleven we nog met z'n vijven over. De Kleversberg werd netjes genomen en daarna was het serieus wind in. Michel was volledig in zomertenuue dus de enige manier voor hem om het een beetje warm te blijven, was hard fietsen met tegenwind. Dat deed hij dus ook! Gelukkig kreeg de rest ook nog af en toe de gelegenheid om hun steentje bij te dragen in het kopwerk! Toen we via Holtum terugkwamen richting Baakhoven ging het in de linkerbocht na het viaduct over de A2 helaas mis. Michel reed voorop en kwam er dus ook als eerste achter dat er grind in de bocht lag. Een schuiver was het gevolg. De overige rijders konden met kunst- en vliegwerk op de fiets blijven. Gelukkig viel de schade mee en waren we niet meer ver van huis. Met de schrik in de benen werd in een iets rustiger tempo de weg hervat en de laatste kilometers afgelegd. Ondanks de valpartij hadden we toch nog een gemiddelde dat ruim boven de 30 lag.

Onze 75 km's verbleken natuurlijk bij de prestatie die Bob, Willy en Walter vandaag hebben geleverd; de volledige toerversie van 273 km met een dikke 4.000 hm's! Chapeau heren!

DONDERDAG 21 APRIL

PUTBROEK-PAARLO

Eindelijk zomers weer. 's Middags was het zelfs 20 graden en ook 's avonds was het nog lekker. Dus het kon, korte broek en korte trui. Toch waren er nog verschillende mensen die het nog niet vertrouwden en we zagen dan ook nog verschillende truien met lange mouwen en zelfs lange broeken. Maar gelukkig moet iedereen dat zelf weten. Maar liefst 21 rijders waren afgekomen op het ritje van vanavond. Hierbij weer een nieuweling, Hub Sijben uit Herten, een bekende van Wil Hodzelmans. De groep uit Herten begint steeds meer uit te breiden, maar zoals ons motto is, hoe meer zielen hoe meer vreugd, als men zich maar aan de regels van Suist houdt. Natuurlijk werd er weer gekozen voor twee groepen. De A-groep, maar liefst 15 man sterk, nam om klokslag half zeven het voortouw en men toog op pad. Even later vertrok de B-groep, vandaag 6 man sterk. Cor, Stefan, Annie, Jac Waayen, Hub Sijben en natuurlijk het fluitend hert. Annie had 's middags ook al met de Pensionado's meegereden en hierbij al 90 kilometer afgelegd. Nu ook nog de avondkilometers, een puike prestatie voor deze dame. Cor, Stefan en John waren vandaag de mensen die het tempo aangaven. Natuurlijk werd er zo hard gereden dat iedereen goed kon volgen. Af en toe moesten de kopmensen eventjes tot de orde worden geroepen maar dit werd meteen uitgevoerd zodat we netjes als een groep de kilometers konden afleggen. Net voor Paarlo kwam ineens Fred Stoffels ons tegen. Hoe die hier verzeild was geraakt is voor ons een raadsel en hoe de rest van de A-groep heeft gereden is ook niet duidelijk. Want net achter St. Odiliënberg kwamen ze ineens langszij. In een lang lint passeerden ze de B-groep en hoe ze nu verder gereden hebben hopen we nog eens te horen. De B-groep hield zich netjes aan de geplande route en met evengoed een prettig gemiddelde werd Echt weer bereikt, 40 kilometer op de klok en mooi als een groep gereden. Hopelijk komen er in het vervolg wat meer mensen die met de B-groep mee willen rijden want met 6 mensen is het toch voor de kopmensen hard werken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 APRIL

DE ALTERNATIEVE

Nadat Fred en Roger dit leuk rondje vorig jaar al hadden gereden, was het vandaag tijd om op herhaling te gaan. Fred, Roger, Leon, Henk, Jo, Frank Thoolen, Bob en Roy waren de deelnemers vandaag. We konden gewoon parkeren bij de voetbalclub aldaar en nadat we alles gereed hadden ging het naar de inschrijving want Fred en Roger moesten een startnummer halen. Dat duurde even en ondertussen waren nog twee mensen aangeschoven. Een zekere Patrick die 's winters met de mountainbikers meerijdt, heb ik althans gehoord, en de kleine man van Gaef Gaas die al een paar keer is mee geweest met Suist en die erg goed bergop kan. We konden dan toch eindelijk vertrekken en we hadden al gemerkt dat het behoorlijk fris was en dat er een stevig windje stond. Dus niet echt het weer waarvoor je het publiek op de banken krijgt zeg maar. Bob en Gaef gaas gaven inderdaad

flink gas en de vaste suisters lieten het verstandig lopen. Na een paar keer gewacht te hebben, kozen deze twee het ruime sop. Het parcours was echt ampetant; constant schakelen en in een ritme kwam je nooit. Het weer verbeterde een beetje met af en toe een flets zonnetje en ondertussen regen we de klimmetjes aan elkaar, Leon, Roger en Henk op de voorste posten; Fred, Patrick, Frank en Jo daar meestal achter. Het gemiddelde daalde steeds een beetje omdat er steeds meer stukken weg bergop gingen. Na 71 lange kilometers gaf Frank aan dat hij zodanig vermoeid was geraakt en dat hij op de navigatie van de Garmin terug ging. Hij probeerde het op ons advies nog even want we waren bijkans op het verste punt in de route maar in Aywaille draaide hij toch om. In Aywaille kregen we een smerig steile helling te verhapstukken die zich kan meten met de Redoute die we daarna ook nog moesten zien te bedwingen. Eerst echter nog een ravitaillering. Fred en Roger haalden voor ons ook proviand en drinken, ook bij de andere bevoorradingsposten overigens, nog bedankt daarvoor jongens, dat was erg welkom en met het koude weer moeten er constant kolen op de kachel. Op de Redoute begon het te regenen; we werden in een mum van tijd kletsnat en het werd ook tijdens die bui een stuk kouder; kortom het was een aanslag op de moraal. Glibberend en behoedzaam manoeuvrerend over zeer slechte wegen ging het verder. Het is een mooie streek maar de wegen waarover ze ons vandaag stuurden waren echt heel slecht. Het waren meer geitenpaden dan wegen en het is een wonder dat niemand lek heeft gereden. Na de Redoute bleef de route zwaar en de benen begonnen toch aardig vol te lopen maar we "mochten" nog 50 km. Het regende nog steeds en we raakten compleet doorweekt en de regenjasjes hielpen nauwelijks. Ergens bij Trooz verschakelde Henk zich bergop. Hij werd ridder te voet maar de rest had er alle vertrouwen in dat hij spoedig weer onderweg zou zijn; een afgelopen ketting leek het wel. Maar terwijl we rillend en verkleumd op Henk stonden te wachtten, verscheen laatstgenoemde maar niet. Leon ging kijken en het bleek dat de ketting voor muurvast zat tussen het grote en het kleine tandwiel. We konden hem slechts duwen en dat gebeurde ook. Maar met nog klimwerk voor de boeg was dat niet te doen. Uiteindelijk ergens aangebeld waarna Henk met hamer en schroevendraaier tekeer ging. Wij stonden ondertussen te trillen als espenbladeren van de kou maar we schikten ons in ons lot. Eindelijk kwam de ketting los maar eenmaal onderweg zat de ketting weer vast, dus weer terug naar die meneer met zijn hamer. Dit hadden enkel Roy en Patrick meegekregen die dan ook weer met Henk terug gingen; de rest stond verderop weer vol in de wind te vernikkelen en te wachten. Henk verscheen weer maar nu waren Roy en Patrick weg, dus weer wachten op mensen die niet meer kwamen. Gebeld, geen gehoor en uiteindelijk maar doorgereden. Even later belde Frank Thoolen die inmiddels terug was bij de auto en die meedeelde dat beide vermisten ook al terug waren. Fraai is dat, staan we te blauwbekken terwijl zij al lang en breed onderweg zijn. Communicatie is o zo belangrijk, zo blijkt maar weer. Enfin, wij waren er ook bijna en pinkten bijkans een traantje weg toen we weer de auto's zagen want dat betekende warmte, zitten, warme kleren en einde oefening. Wat een dag zeg, die zal ik niet snel vergeten. Maar we hebben verdapperd waar het moest, afgezien als echte Flandriens, de uitdaging aangegaan en volbracht en samen uit en gelukkig ook weer samen thuis. En zo is het dan toch eind goed, al goed.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

Lerop-Luttelforst-Waldfeucht

Deze bovengenoemde rit is het niet geworden. Omdat er geen mensen bij waren die de weg kenden, werd er voor een alternatieve route gekozen. We waren met zeven rijders: Jo Storms-Sef Laugs-Johnnie Mols-Raymond Heythuysen-Erik Stokbroeks- Wil Leurs en Ton Ramakers. Goed en wel op de fiets begon het te regenen en bij de voormalige videotheek op de Jorisstraat werd er geschild tot de bui over was getrokken. Maar toen waren we nog maar met zijn vieren. Jo, Erik en Wil heb ik onder het afdak niet meer gezien met nog geen 2 km. gefietst. Ik denk dat ze er geen zin in hadden om kletsnat te worden. De buienradar werd geraadpleegd bij de overige vier en het klopte ook nog dat het bij deze bui zou blijven.

We zijn begonnen tegen de wind in richting Geulle met 34 op de teller en via via weer naar huis. Gelukkig door Susteren, want ik zei nog: Jullie hebben me kapot gereden, dus breng me ook maar naar huis.

De afstand vandaag was afgerond 70 km.

Ton

VERSLAG ROUTE HASPENGOUW

Zal het droog blijven vandaag? Wat als het flink gaat regenen? De weersvoorspellingen voor vandaag waren nogal tegenstrijdig. Ondanks dat gegeven waren 12 Suisters op deze zaterdagmorgen naar het Hingen gekomen om in de Haspengouw te gaan fietsen. Iets na de klok van half tien werden bij de kerk in Mariadorp de auto's geparkeerd, de fietsen klaargemaakt en de navigatie-apparatuur in orde gemaakt. Een klein kwartier later werd het vertreksein gegeven. Via Eysden reden we al snel het Belgische land binnen. Vooraf was verteld dat het vandaag een mooie tocht door een prachtige streek vol met in bloei staande fruitbomen zou worden. En het werd inderdaad een mooie tocht! Het was draaien en keren over smalle landweggetjes, langs minieme dorpjes, in een heuvelachtig landschap. Tussendoor moest menig heuveltje en helling beklommen worden. Maar ook de matige wind liet zich niet onbetuigd: het ene moment wind tegen, het andere moment wind mee. Het was alleen jammer dat de natuur nog niet helemaal in haar mooiste pracht te bewonderen was. De tocht verliep zonder noemenswaardige problemen. Het tempo was voor iedereen goed te doen. Boven op elke helling werd steeds keurig gewacht, zodat er als groep weer verder gereden kon worden. Halverwege de tocht kregen we te maken met bandenpech. Het was Har die met een leuke achterband aan de kant moest. Gelukkig hadden we onze vaste mecaniciens Piet bij ons, zodat dit probleem binnen de kortste keren was opgelost. Hoewel we grote delen van de route in een lekker zonnetje gefietst hadden, kwam Pluvius ons tijdens het laatste half uur van de rit nog snel even trakteren op een regenbui. Maar ook die natte traktatie kon de pret niet drukken. Iedereen was het er over eens dat het niet alleen een prachtige tocht was geweest, maar dat we vooral ook ruim 100 km heerlijk gefietst hadden! Vermeldenswaardig is zeker nog het feit dat Michiel bij terugkomst in Mariadorp nog voldoende energie over had om de terugweg van ca. 50 km niet per auto maar per fiets af te leggen!!

Paul

DONDERDAG 14 APRIL

MARIA HOOP

Om kwart over zes was er nog steeds een lekker zonnetje, dus durfden 13 rijders het aan om voor deze donderdagavondrit hun (Carbon, Aluminium, Titanium, Stalen of wat voor materiaal er ook gebruikt wordt) ros van stal te halen. Alweer twee nieuwe deelnemers voor het jaar 2016, de twee oudgedienden Fer Naus en Jack Waayen. Fer met een mooie Focus met schijfrem. Jack heeft pas een meniscusoperatie achter de rug. Het fietsen gaat goed dus hij wilde het weer eens proberen. Volgens de geleerden waren de voorspellingen niet zo best. We zouden een fikse regenbui op ons dak krijgen onderweg. Maar toch koos iedereen ervoor om van start te gaan. Wel werd er gekozen voor twee groepen. De snelle mannen, 7 in getal, verdwenen bij het Kranenbroek al langzaam uit het gezichtsveld. De B-groep hield het lekker rustig en er werd een tempo aangehouden van rond de 30. Dus dit was voor iedereen goed te doen, ook voor Jack die geen problemen kende. Hij draaide zelfs mee in de molen en deed ook zijn kopwerk. In Maria Hoop gaf Cor v.d. Varst opeens aan dat hij omdraaide. Hij durfde het niet meer aan en wilde droog thuiskomen. De rest reed stoïcijns verder want er was nog geen vuiltje aan de lucht. Richting Koningsbosch kregen we een fikse wind van voren. Bart Rams bood spontaan aan om het kopwerk alleen voor zijn rekening te nemen. In een lekker tempo nam hij de groep op sleeptouw. Netjes uit de wind kon iedereen dit volgen zodat we mooi bij elkaar bleven. Even later kregen we wind mee zodat we ook nog iets aan het gemiddelde konden doen. Maar in Susteren was het toch gedaan met de pret. De weg was er kletsnat en het begon te druppelen. Maar we hoefden niet meer zover dus werd er gewoon doorgereden. Via Dieteren en de Doort kwamen we weer aan in Echt waar we Jack netjes thuis afleverden. Annie en Bart spraken nog af voor komende zaterdag. Ze wilden samen de rit door de Haspengouw mee gaan fietsen. En het Fluitend Hert reed rustig naar huis, een kleine 35 km. op de teller en evengoed een lekker gemiddelde. Dus voor de donderdagavond zal er steeds een groepje zijn dat in een aangepast tempo de kilometers gaat maken zodat ook de mindere goden deze ritten kunnen rijden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 9 APRIL

MAASEIK-HORN

Het voorjaar begint steeds meer te kriebelen. Vandaag weer een lekker zonnetje en een temperatuur van rond de 15 graden. Dus weer gezellig druk op het Hingen. Alweer enkele nieuwe gezichten, Leon Stals uit Haelen die enkele jaren geleden ook al eens heeft meegereden en Walter Tenboske uit Sittard, een lid van Geaf Gaas uit Koningsbosch. De verdeling in een A- en B-groep ging vandaag probleemloos. Van de 36 deelnemers kozen er 18 voor de A-groep en dus ook 18 voor de B-groep. Klokslag half twee vertrokken de snelle mannen en even later was het de beurt aan de B-groep. De macht der gewoonte zorgde ervoor dat er eventjes afgeweken werd van de geplande route want gewoontegetroouw werd de kanaaldijk beklommen. Maar geen probleem, in Roosteren zaten we weer op de oorspronkelijke route. Op de eerste rij werd er mooi afgewisseld, maar vooral het Fluitend Hert had het op zijn heupen vandaag. Met de wind in de rug, hoe anders!!, zette hij het tellertje op de lange, rechte wegen achter Maaseik op ruim boven de 30. Natuurlijk kreeg hij royaal commentaar maar hier trok hij zich niets van aan. Dat ze maar fietsen zal hij wel gedacht hebben. En inderdaad, iedereen kon goed volgen en zo vlogen de kilometers onder de smalle wielmpjes door. Stramproy was in een vloek en een zucht bereikt en toen via Tungalroy en Castert richting Ell. Steeds nieuwe kopmannen en iedereen had het naar zijn zin. Maar nu was het gedaan met de hulp van de wind en moesten we met tegenwind koersen. Het waaierrijden werd weer mooi in praktijk gebracht en de snelheid bleef er goed in. Wel moesten we na de bochten wat langzamer optrekken want met zo'n grote groep moet je achteraan toch flink aan de bak. Probleemloos werd de stuw in Linne bereikt en zo naar het fietspad richting Berg. De mensen van Montfort werden netjes thuis afgeleverd en toen naar St. Joost, want vandaag zou het eindpunt bij Paula zijn. Toen de B-groep afdraaide richting Paula sloot opeens de snelle groep aan. Ze hadden enkele kilometers meer gereden en zo kwamen we precies gelijk aan. Enkele harde bikkels gingen op het terras zitten, natuurlijk lekker uit de wind maar het overgrote deel koos voor binnen. Enkele lekkere pinten voor de liefhebbers en toen weer naar huis. Alweer een heerlijke fietsdag, een mooie route en geweldig weer, wat wil een mens nog meer. Komende maandag zijn de voorspellingen nog beter. De thermometer zou oplopen tot rond de 20 graden, dus is het de bedoeling om er weer een mooie rit richting het Mergelland van te gaan maken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 7 APRIL

Vandaag de eerste donderdagavondrit maar de weergoden wisten dit blijkbaar nog niet. Op weg naar huis pikzwarte luchten met SNEEUW op de voorruit. Maar eenmaal thuis bleek het daar nog droog te zijn. Maar zo richting Koningsbosch hing me toch een buiencomplex: laat het me zo zeggen: je hoefde geen meteoroloog te zijn om te kunnen voorspellen dat daar veel, ja heel veel regen uit zou gaan vallen. Maar op het Hingen waren toch een viertal dapperen die deze ouverture op de donderdag niet wilden missen. Lex, Fred, Jo V en Chris waren zo naïef om te denken dat ze het droog zouden houden. John loste het startschot en zo waren we onderweg. Via Reigelsbroek naar Maasbracht en daar doorgestoken waardoor we van de andere kant onder de snelweg door weer bij het landbouwbelang kwamen. Langs de haven begon het licht te spetteren terwijl we als volleerde weermannen het zwerk monsterden met gemengde gevoelens. Inktzwarte luchten, stillletjes aan meer spetters en een aantrekkende wind. Bij het uitrijden van Stevensweert vluchtten ze in een openstaande koeienstal om te schuilen. Maar nadat de koeien ons een paar minuten hadden

aangehaapt, bleek het complex uit elkaar gewaaid waardoor we het erop waagden. Het bleef zowaar droog tot bij Peusen zeg maar. Fred dirigeerde ons niet gelijk door Ophoven maar even verder links naar Dieteren. Daar gingen de hemelsluizen dan toch open en was er geen ontkomen meer aan. Chris en Lex draaiden linksaf richting de Doort. Jo en Fred gingen rechtdoor want aan de wolken te oordelen werd het daar weer droog. Dit klopte want bij Susteren was het weer droog. De weg stond evenwel zowat blank zodat het links en rechts toch wat door begon te lekken. Hemelwater hebben we niet meer gezien maar eenmaal terug was het toch weer poetsen geblazen en de natte kleren konden gelijk in de wasmaschien. Maar de kop is er weer af en hopelijk zullen er nog vele leuke donderdagritten volgen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZONDAG 3 APRIL

VOLTA CLASSIC

Het was niet al te druk op deze prachtige zondagmorgen. Maar 3 rijders waren present om de Volta Classic te gaan rijden. Annie, Jan Sevriens en John Vergoossen durfden het aan om deze pittige tocht te gaan rijden. Wel hebben we van verschillende andere mensen gehoord dat ze mee gingen rijden met TWC Echt die voor de 150 km. zouden gaan. Maar de drie echte Suisters kozen voor de 85 km., voor deze mensen ruim voldoende. Het weer werkte voortreffelijk mee. Wel was het bij het vertrek nog wat frisjes maar met arm- en beenstukken was het best te doen. Jan begon meteen met een lekke band bij het uit de auto halen van de fiets, dus eerst eventjes sleutelen. Na dit oponthoud konden we op weg. Het was behoorlijk druk op de route zodat we nergens alleen hoefden te rijden. Meteen bij het vertrek kregen we al de eerste klim, de Mescherberg naar Libbeek. En zo volgden de hellingen elkaar op, nergens was het vlak en enkele klimmetjes kwamen ruim aan de 14 %. We konden dus vandaag eens alle versnellingen gebruiken. Met wind in de rug de grote molen en op de hellingen het kleinste mes. Dus alle 30 tandwielen kregen vandaag een beurt. Goed voor een gelijkmatige slijtage. Het was een fantastische route, de ene klim nog mooier dan de andere en de vergezichten waren geweldig. Het was dan ook, ondanks het pittige werk, toch genieten geblazen. Natuurlijk bleven de 3 netjes bij elkaar en het liep voorspoedig. Halverwege werd de grens gepasseerd en kregen we de Belgische Voerstreek voor de wielen. Hier was het nog mooier dan aan de Nederlandse kant. Lekkere lange beklimmingen en geweldige afdalingen. Wel waren er enkele heel pittige klimmen in de route maar de 3 musketiers maalden hier niet om. Met beleid werden alle obstakels bedwongen en probleemloos kwamen we dan ook, na een dikke 90 km. en ruim 1300 hoogtemeters, weer terug in Eisden. Een kopje koffie hadden we wel verdiend dus lekker op het terras en genieten van de koffie en de Limburgse vlaai. Wat zijn deze heuvelritten toch een genot. Wel zwaar maar achteraf is het steeds weer een hele voldoening. Gelukkig staan er dit seizoen nog verschillende van deze ritten op het programma zodat we nog verschillende keren kunnen genieten van ons prachtige Zuid-Limburg en de Belgische Voerstreek.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 2 APRIL

ROUTEVERSLAG B-GROEP

Hoewel de weersvoorspelling een hogere temperatuur en een mooie zonnige dag had voorzien, stonden vandaag toch weer een groot aantal rijders aan het vertrek. Desondanks verschenen de eerste blote benen en een enkeling durfde het zelfs aan om mouwloos aan de tocht van 80 km te beginnen. Een aantal A-rijders opperde om niet te kiezen voor de vlakke tocht, maar om richting het zuiden van onze provincie te rijden. Anders dan anders vertrok de B-groep derhalve als eerste, doch de mensen van de A-groep sloten netjes aan. Dus ging het met een grote groep richting Maaseik. Jo Vergoossen en Henk Schwillens verlieten ter hoogte van Roosteren de groep en koersten zuidwaarts. Na ongeveer 20 km moest een eerste plaspauze worden ingelast. Voor de A-rijders was dit het moment om zich af te scheiden. Veertien B-rijders bleven over en onder aanvoering van Leon werd de route over grotendeels rustige binnenwegen vervolgd. Het was, net als in de Ronde van Vlaanderen morgen, keren en draaien op smalle binnenwegen door landelijk gebied. Halverwege de route kwamen we opeens Henry tegen. Henry had eerder bij de A-groep aangesloten. Waarom hij nu in tegengestelde richting alleen fietste zullen we misschien een volgende keer horen.... Het rijden via het knooppuntennetwerk was overigens niet altijd even gemakkelijk. Dit lag niet aan de vooraf aangegeven nummers, maar meer aan de snelheid waarmee de knooppunten benaderd werden. Enkele keren moesten we dan ook rechtsomkeer maken omdat de nummers te laat herkend werden. Toch bleef de vaart er goed in zitten en was er ook nog ruimte om gezellig met elkaar te kletsen. Zonder problemen werd zo de gehele route afgelegd en met bijna 80 km op de teller werd rond de klok van half vijf thuishaven Hingen weer bereikt waar een aantal mensen nog even bij Nicole naar binnenwipte om over deze mooie route nog even na te praten.

Paul

ZATERDAG 2 APRIL

Het was niet zo druk als de laatste weken. Naar oorzaken laat zich raden maar de toertocht van morgen zal meegespeeld hebben. Met twee groepen rijden is inmiddels de standaard maar de knooppuntenroute is niet altijd een succes, zeker niet met een grote groep in combinatie met een hoop volk op gewone fietsen die ook van het mooie weer willen profiteren. Er was daarom een alternatieve route bedacht naar het zuiden met enkele klimmetjes. Dit werd aangegeven maar van enige organisatie was geen sprake. Zo kwam het dat iedereen samen op weg ging. In Roosteren gingen de mensen die toch de knooppuntenroute wilden rijden rechtsaf en de anderen splitsen zich daar zo als wel vaker af. Maar het bleek dat alleen Henk en Jo V rechtdoor hadden gestuurd. De mannen die normaal vooral aandringen om met twee groepen te rijden, stuurden om onduidelijke redenen dus richting knooppunten. Allemaal prima maar enig initiatief om dat even aan te geven was wel op zijn plaats geweest. Vanuit mijn perspectief had ik gedacht de kleppers een plezier te doen met een uitdagende rit, gaan ze vervolgens niet mee. Volgende week dan maar weer met één groep rijden, dan hoeft ook niemand tijd te steken in het bestuderen van (alternatieve) routes; wel zo makkelijk. Zo, nu ik dat van me af heb geschreven wijd ik me aan het verdere routeverslag. Piet had een heleboel glas zien liggen op weg naar Roosteren. Dat klopte want achter Illikhoven stond Jo lek met een stukje van dat glas in zijn voorband. Het wisselen ging crescendo en via de gebruikelijke weg

werd de achterkant van de Slingerberg bedwongen. Via Moorveld ging het daarna de Kruisberg af. We stuurden naar de oude Molenweg, eenieder wel bekend maar daar gelijk links, de weg langs de Nachtegaal. Daar kwamen we niemand minder dan Tom Dumoulin tegen maar lang konden we daar niet bij stilstaan want er moest weer geklommen worden. De Geulhemmer lag voor ons klaar en voor het eerst dit seizoen werden de kleinere versnellingen gestoken. Boven rechtsaf de Rasberg weer af voor onze volgende afspraak: de Bemelerberg. Eenmaal boven staken we het plateau over naar Sibbe om aldaar de Sibbergrub af te dalen. Van de Volta Classic was niets te bespeuren en dus konden we zonder dergelijk oponthoud beneden rechtsaf slaan naar Etenaken voor de beklimming van de Fromberg. De benen begonnen zowaar gewend te raken aan het bergop fietsen maar het is wel te merken dat de beentjes qua bergop fietsen winterslaap hebben gehad. Het uitzicht op de Fromberg is onveranderd mooi maar omdat het toch niet zo warm was als verwacht, was er helaas ook niet zoveel bloesem te bewonderen. Via o.a Ransdaal en Klimmen reden we, inmiddels met de wind tegen langs het altijd mooie kasteel Hoensbroek en daarna het heuvelachtige en dus lastige stukje langs Naanhof door Vaesrade en Schinnen naar onze laatste afspraak zijnde de Beukenberg. Via Hillensberg reden we vervolgens stoicijns verder naar Susterseel om via het fietspad langs Tuddern richting Susteren te koersen. Henk mocht vrijwel het hele kopwerk voor zijn rekening nemen, duidelijk de beste man in koers. En zo kwam het dat we in het zicht van de haven de kaap van de 100 km passeerden met bijna 700 hm en om 17.20 uur bij Nicole arriveerden voor een paar welverdiende versnaperingen. We hoorden dat de A groep helaas al naar huis was maar het smaakte er niet minder om. Vanaf deze plaats veel succes gewenst voor morgen, en als mijn benen als graadmeter dienen denk ik dat het met minimaal 1100 hm geen makkelijk ritje zal worden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 28 MAART

MAAS-PEEL

Wat een verschil met zaterdag. Toen 44 deelnemers, nu maar 5. Maar wat voor een bikkels waren dit. Henk, Leon, Jo, John en John waren de mannen van staal die zich niet lieten afschrikken door allerlei voorspellingen. Een enkeling reed vanmorgen nog mee met TWC Echt, maar het merendeel had er vandaag geen zin in. WATJES!!! Klokslag 8 uur werd er vertrokken. Het eerste deel van de rit hadden we de wind mee. Henk en Leon gingen voorop en ze hielden een lekker tempo aan. Zodanig dat niemand op zijn adem behoefde te trappen want de terugweg zou andere koek zijn. Hier en daar werd de route enigszins aangepast want we wilden toch wel op tijd thuis zijn. De voorspellingen waren dat het 's middags bar en boos zou worden, en dat hebben we geweten. Lekker peddelend werden de bekende plaatsen aangedaan, de markt in Panningen, die later i.v.m. de wind zou worden afgelast, Grashoek, Helenaveen en Grientsveen. Natuurlijk kwam Jan v.d. Griendt nog even ter sprake, de man die zo belangrijk is geweest voor deze streek. In Grientsveen draaiden we naar het Oosten dus nu was het uit met de pret. De wind zat nu behoorlijk tegen en de windvlagen zorgden ervoor dat we akelig goed moesten opletten. Maar met de twee mannen van Edelstaal (Henk en Leon) op kop konden we toch lekker doorfietsen. In Horst is normaal de splitsing. Maar ook de 3 A-rijders draaiden mee af richting Sevenum. Nu stond de wind pal tegen zodat het tempo drastisch moest worden

aangepast. In Sevenum werd er gestopt voor de koffie en appeltaart. Het smaakte voortreffelijk, maar hierdoor verspeelden we wel ruim een half uur. Later zou blijken dat we hierdoor de volle laag zouden krijgen. De rit verliep voorspoedig en ondanks de wind liep het lekker. Soms zakte de snelheid tot dik onder de 20, zo hard waaide het. Maar met verstand kom je een heel eind. Jo nam de taak op zich om de twee Johnnen steeds terug te brengen als ze een gaatje moesten laten vallen. Ook deze klepper kun je gerust een man van Edelstaal noemen. Wat hadden we een geluk vandaag dat we 3 zulke kleppers erbij hadden. In Baexem was het gedaan met het goede weer. De lucht werd grijs en het begon te regenen. Meteen werd er gestopt om de regenjasjes aan te trekken, maar het begon zo hard te hozen dat hiertegen niets bestand was. Harde wind tegen, regen en hagel was ons deel. We werden zeiknat en het water sopte in onze schoenen. Hier hielpen overschoentjes ook niet meer tegen. Toch bleef de stemming goed en we bereikten St. Joost mooi als een groep. Voor een afzakkertje bij Paula was het te vies dus iedereen ging netjes naar huis. Hier vlug onder de douche en de fiets poetsen. Ondanks het slechte weer toch "LEKKER GEFIETST". Hopelijk hebben we het komende weekend waar alweer twee ritten staan gepland, beter weer. Vooral voor zondag als de Volta-Classic gepland staat zijn de voorspellingen prima. Dus deze eerste echte klimrit zou wel eens heel anders kunnen uitpakken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 26 MAART DENNEBERG, LANGE RAARBERG

Blij dat we de drukte konden ontvluchten op het Hingen ging het met een deftige stoet zuidwaarts. Met dit soort opkomsten blijven de groepen, ondanks het splitsen, eigenlijk nog aan de grote kant. Maar zoals nummer 14, ons helaas op witte donderdag 2016 ontvallen, al orakelde; elk nadeel heb zijn voordeel. Er zijn dan ook veel ruggen waarachter je kunt schuilen. Dat gebeurde dan ook volop want met de harde wind was het zaak te schuilen waar het kon. Met o.a. Berry Thoolen, Leon Renet en mannen van dat kaliber is het goed toeven achterin en dit soort klusjes klaren zij in de regel vakkundig; zo ook vandaag. Ook wij reden ons vast op de Kennedymars in Illikhoven en dus ook over de brug in Buchten. Daar weer rechtsaf naar Born, na de stuw links en even verder waren we weer op de route. Net als de andere groep reden we via Elsloo en Catsop naar de achterkant van de Slingerberg. De Razende Reporter was al snel uitgeraasd en kwam hijgend als een postpaard boven. Gelukkig had hij nog gezelschap van een paar anderen die dus een zware middag zouden krijgen. Op weg naar de afdaling van de Slingerberg werd plots rechtsomkeert gemaakt richting Kasen. Henk wilde nog een rondje via de Kruisberg, Meerssen en zo rechtsaf weer naar de voet van de Denneberg. Daar weer hetzelfde beeld. Vooraan speerden ze weg en achterin was het weer zwaar voor weer dezelfde spelers. Dan weer alles bij elkaar laten komen en gezamenlijk naar de afzink van de Biesenberg en dan links naar de Lange Raarberg. De mindere goden van vandaag werden daar serieus op achterstand gereden maar bij Haasdalen werd gewacht. In Schimmert rechtsaf naar de Vuilnisberg waar we Gaef Gaas van de Boesj met Sef Laugs nog tegenkwamen. En Gaas gaeve deden wij ook want de Vuilnisberg werd in vliegende galop genomen met beneden aan de kruising nog een hachelijk moment voor Jo V en Paul die vol in de remmen moesten voor een personenauto; maar het ging gelukkig goed. Dan via Schinnen naar de Beukenberg en via Bingelrade, Jabeek naar Susterseel en zo over de inmiddels vertrouwde weg naar Saefelen en Waldfeucht. Door de inspanningen van Roger werd vooraan de gaskraan een beetje teruggedraaid zodat we compleet konden blijven. Ze hadden zich even daarvoor nog kunnen uitleven en met een gangetje van tegen de 60 km/uur !! richting Waldfeucht kunnen razen. Daarna ging het gas er vanaf en met een normaal tempo werden de laatste kilometers afgelegd. De meesten gingen direct naar huis maar met een man

of zes ploften we nog even bij Nicole op het pluche waar het grote wachten begon. Groep 2 bleef weer lang weg maar gelukkig; na een klein uur arriveerden ze op het Hingen. John B en John W kwamen nog even verslag uitbrengen en het bleek weer een spervuur van lekke banden te zijn geweest met dit oponthoud als gevolg. Maar op zich was ook hun rit goed verlopen dus was het al met al toch weer een zeer geslaagde middag voor SUIST. Een opkomst van 44 deelnemers die niet onvermeld mag blijven in de nog te schrijven annalen van SUIST.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 26 MAART

DENNEBERG-SCHINNEN

Alweer volle bak op het Hingen. Het schijnt dat SUIST toch wel een goede naam heeft in de regio want van alle kanten komen er rijders naar het Hingen. Vandaag waren er maar liefst 44 rijders present waarbij weer verschillende nieuwelingen. John heeft het er maar druk mee maar gelukkig kan met een stukje papier veel geheugenverlies opgevangen worden. Natuurlijk werden er twee groepen gemaakt maar als het zo doorgaat komt de tijd dat we met 3 groepen moeten gaan rijden steeds dichterbij. De twee wegkapiteins, Jo en John, hadden eventjes overleg en ze besloten om de achterkant van de Slingerberg erbij te nemen. Klokslag half twee vertrok groep 1 met maar liefst 21 man. We hebben ze de rest van de dag niet meer gezien. Hoe het ze vergaan is zullen we misschien nog horen van de razende reporter. Wel was op face-book de route te zien die ze gereden hebben. Het week wel wat af van wat de B-groep heeft gereden maar de totale afstand komt toch overeen. De B-groep vertrok dus even later en tegen de straffe wind in werd er vooraan netjes gewisseld. De sterke mannen deden het meeste kopwerk en het tempo was zodanig dat iedereen goed in de wielen kon blijven. John hoefde dan ook helemaal niet te klagen. Prima gedaan, mannen. We wilden via de Ruitersweg in Illikhoven gaan maar hier was het zo druk met wandelaars van de Kennedymars dat we besloten rechtdoor te gaan via Buchten. Chris, die uit deze buurten komt, leidde ons netjes naar de ijzeren brug en zo ging het richting Graetheide. Omdat we de achterkant van de Slingerberg wilden nemen bleven we links van het kanaal. De klim werd rustig genomen zodat we als een groep naar boven gingen. Nu ging het de Slingerberg af en toen richting Bunde waar de Denneberg op ons wachtte. Hier werden de messen eventjes geslepen en iedereen reed in zijn eigen tempo omhoog. Boven werd natuurlijk netjes gewacht en Pieter draaide hier af omdat hij eerder thuis moest zijn. De afzink van de Biesenberg en toen naar Meerssen. De korte Raarberg die we nu kregen was voor velen een nieuwe helling. Hierdoor werd er door sommigen voorzichtig begonnen maar halverwege gingen de remmen toch weer los. Iedereen bedwong ook dit venijnige ding en boven werd weer gehergroepeerd. Met de wind in de rug kon het tempo wat worden verhoogd. Schimmert werd voorbijgestoken en net achter dit plaatsje was het de eerste keer raak. Lek, een van de mensen uit Linne was het slachtoffer. Jan Sevriens ontfermde zich over dit klusje zodat het vakkundig werd opgelost. De weg kon worden vervolgd maar in de klim naar Puth was het weer prijs. Alweer een rijder uit Linne, dus weer oponthoud. Ook dit varkentje werd vakkundig gewassen zodat we weer verder konden. Er werd gekozen om via Hillensberg te gaan want in Sittard moest je wegblijven vandaag i.v.m. de Kennedymars. Maar alle "Goede" dingen komen met drieën. Net achter Süsterseel was het de derde keer raak. Alweer een rijder uit Linne. Ze deden vandaag hun club alle eer aan want deze

heet "De Lekke Tube", en dat brachten ze volop in praktijk vandaag. Natuurlijk werd ook nu weer netjes gewacht en met behoorlijk veel oponthoud kwamen we na ruim 3 uur fietsen en drie kwartier wachten rond half zes aan op het Hingen. Voor de meesten was het toch wel wat laat zodat er niet veel mensen aanschoven bij Nicole. Maar we kunnen wel zeggen, ondanks de vele pech dat we "Lekker" hebben gefietst.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 19 MAART

BRUNSSUMERHEIDE 2

De fietsgroepen uit de omstreken beginnen langzaamaan toch ook weer met hun programma. Daardoor komen er, omdat deze mensen met hun eigen groep gaan rijden, toch weer wat minder mensen naar het Hingen. Toch waren er vandaag weer 30 rijders present. Een mooi aantal om twee groepen te maken. Aan de fietsen van de deelnemers van onze ritten kun je goed merken dat de crisis nu toch echt wel voorbij is. Alweer 3 nieuwe karretjes aan het vertrek. Jo Storms met zijn S-Works, Jan Sevriens met een nieuwe Cube en Chris Hannen met een Titanium Batavus. Het kan niet op. Klokslag half twee vertrok een groep van 16 mensen voor de "Snelle" rit. Even later hesen de andere rijders zich in het harnas en ook zij begonnen aan hun ritje. Het eerste deel van de trip was met de wind mee zodat er een lekker tempo aangehouden kon worden. Geen enkele wanklank en iedereen had het naar zijn zin. In Gilrath weken we van de geplande route af en Har Fijen stuurde ons door Pannenshop richting Teveren. Annie wilde in Rimburch weer de helling op maar John was onverbiddelijk: "Doorrijden" klonk het. Langs de watertoren liep[het toch wel een beetje op maar boven werd er netjes gewacht. Omdat de zevenheuvelenweg afgesloten is werd er in Waubach rechtdoor gereden richting Schinveld, langs de Grensweg. Vanuit Schinveld weer de oorspronkelijke route richting Doenrade. In Sittard was de "St. Joep markt", dus daar moesten we wegblijven. Hillensberg omlaag en toen over Höngen naar huis. Er werd de hele rit lekker doorgereden en iedereen had het naar zijn zin. Af en toe werd er eventjes flink doorgetrokken maar niemand gaf een krimp. Ton Ramakers werd in Susteren netjes thuis afgeleverd en eenmaal weer terug op het Hingen gingen enkele mensen nog even navertellen bij Nicole waar ook nog enkele rijders van de A-groep zaten. Ook bij deze mensen was de rit prima verlopen zodat iedereen lekker heeft kunnen fietsen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 12 MAART

JABEEK WATERVAL ELSLOO HINGEN

Op speciaal verzoek nog het verslag van een omvangrijke groep 1. Langzaam werd vooraan opgestapt om iedereen de gelegenheid te geven zijn karretje aan te haken. Na een paar honderd meter eens achterom gekeken en dat was even slikken; een werkelijk heeeeeel lang lint fietsers in ons kielzog. Vooraan ging het redelijk; even boven de 30 en er klonk nergens protest. Roger trok op het fietspad van Isenbruch richting Tüddern de groep gedoseerd op een lint en loodste ons vakkundig richting Jabeek waar het rechtsaf ging naar Puth (over het fietspad). Inmiddels hadden Johnnie en Barry Thoolen zich aan kop genesteld met een steady gangetje van zo rond de 30 km/uur. Of daar al

de problemen kwamen achterin was voorin niet bekend of doorgekomen. Deze mannen leken mij nieuwkomers en wellicht daarom niet gewend om aan te geven dat het wellicht te hard ging. Stammenhof af en linksaf Schinnen en op naar de Vuilnisberg. Daar zijn toch mannen op achterstand geraakt, min of meer kunnen aansluiten in de afzink maar omdat het bij Grijzegrubben weer bergop gaat wellicht weer in de problemen gekomen. Na de afslag linksaf richting Schimmert kwam Fred plots naar voren en uitte zijn ergernis over het in zijn ogen niet zo sociale rijden en het niet wachten vooraan. Terwijl wij afstapten om de achterblijvers te laten terugkomen, draaide Fred af, duidelijk not amused. Wij hebben daarop de Waterval afgedaald en verder de route via Meersen enz. afgereden. Het feit echter dat Fred afdraaide was echter een domper op de feestvreugde en duidelijk niet de bedoeling van zoals wij bij Suist willen fietsen. Maar weer een leer voor de toekomst. En nu moet ik opschieten want het voetballen in Madrid begint.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 12 MAART

SCHINNEN-WATERVAL-KRUISBERG

Het moet echt niet gekker gaan worden. Vandaag stonden er maar liefst 41 deelnemers klaar voor de rit. Terecht werd er hier en daar opgemerkt: "Waar moet dit heen. Dit is toch niet meer het echte SUIST". Als het zo doorgaat zijn we binnenkort verplicht om naar 3 groepen te gaan, willen we het allemaal in de hand houden. De B-groep liet de snelle mannen om half twee vertrekken. Even later startten ook de "Langzamere" rijders hun rit. Wil en John namen de taak op zich om de meute aan te voeren, en met John op kop weet je zeker dat het niet te hard gaat. Netjes 30 werd er aangehouden en niemand voelde zich geroepen om over te nemen. Ze lieten het Fluitend hert mooi zijn bordje leegeten en toen de lichte beklimming naar Puth kwam kreeg de overmoedige John de rekening gepresenteerd. Puffend en Steunend sleepte hij zich naar boven. Toch wel wat veel gegeven in de aanloop. Maar boven werd er netjes gewacht en zo konden we als een groep verder. Vlak voor de Stammenhof zagen we de "Snelle" groep nog rijden. Zij hadden een lusje over de Duitse kant er aan vast geplakt. Lekker doorpeddelend werd Schinnen aangedaan en op de Vuilnisberg hetzelfde liedje. Boven werd netjes gewacht op John zodat we toch samen verder konden. De route tot Meersen ging probleemloos en omdat op de oorspronkelijke terugweg verschillende wegwerkzaamheden waren besloot de wegkapitein om via de kruisberg en Graetheide terug te rijden. Op deze helling kon John alweer goed volgen. Een tijdje in het wiel blijven geeft toch weer nieuwe krachten. Henk en Wil namen nu de honneurs waar en ook zij hielden het tempo binnen de perken zodat iedereen, ook de mensen die nog niet veel kilometers hebben gemaakt, goed konden volgen. In Holtum kregen we de gebruikelijke lekke band. Alweer was het John Wolters. Hoogstwaarschijnlijk klopt er toch iets niet aan zijn buitenbandje. Eens heel goed nakijken, John. Maar met zijn ervaring is dat zo gepiept en konden we weer verder. Na ruim 75 km. kwamen we weer terug op het Hingen waar een grote groep de mensen van de A-groep, die al binnen waren, gingen vergezellen. Van de B-groep kunnen we weer zeggen: "LEKKER GEFIETST", EN ZO HOORT HET OOK.

Het Fluitend Hert (Op de hellingen wel flinke geluiden gemaakt)

ZATERDAG 5 MAART 2016

Tatatata tatatata, het seizoen is geopend. Met een daverende ouverture ging vandaag de kurk van de fles van het zomerseizoen. Het plein was weer flink gevuld met deelnemers. Chris was druk in de weer met het fototoestel om ons op de gevoelige plaat vast te leggen. Eenmaal compleet was het nog even een gedoe om iedereen in het gelid te krijgen voor de traditionele groepsfoto. Nadat deze plichtplegingen waren afgerond konden we op weg. Er werd wijselijk gekozen voor twee groepen; anders was het waarschijnlijk niet te doen geweest. Langzaam reden de eersten van groep 1 de Echterstraat af om daarmee degenen die mee wilden de gelegenheid te geven aan te sluiten. Bij de stoplichten aan de Rijksweg bleek dat behoorlijk veel rijders deze keuze hadden gemaakt. De groep bij elkaar houden kon daardoor evengoed lastig worden. Roger en Jo voerden de meute aan richting de brug over het Julianakanaal richting Ohé en Laak en verder. Vooraan werd regelmatig gewisseld waaruit bleek dat er voldoende frisse mannen waren die wat energie kwijt wilden. We hadden er flink de sokken in; te flink, zo bleek op de Linnerheide waar van achteruit enkele deelnemers kwamen opstomen om ze vooraan eens flink de wacht aan te zeggen. Achteraan in zo'n grote groep is het namelijk kermis als vooraan al 35 in het uur wordt gereden. Nadat ook oud -wereldkampioen Berry Thoolen enkele corrigerende woorden had gericht tot de frontmannen, werd het tempo gelukkig getemperd tot een snelheid die voor iedereen te doen was. In Herkenbosch sloeg niet iedereen dezelfde wegen in wat voor een beetje verwarring zorgde maar toen dat weer was opgelost, ging het in gestrekte galop verder. Via Vlodrop en Posterholt werden grote happen uit de route genomen en via Maria Hoop werd "Sevriens" snel bereikt. Roy opperde om er nog een lusje aan vast te knopen. Op weg naar Echterbosch werd hij op zijn wenken bediend want er werd besloten de Prinsenbaan over te steken naar Waldfeucht. Verderop werd rechtsaf gestuurd naar Saefelen waarna via Spaanshuysken weer Nederlandse bodem onder wielen kwam. Via Ilbrink ging het richting de Sleek en omdat de koffie en de vlaai klaarstonden bij café 't Heukske op St Joost reden we nog even via het Kranenbroek naar Sint Joost. Het was wel jammer dat veel rijders niet even meegingen voor een kopje koffie en een stukje vlaai, zeker voor diegenen die deze vlaai-tocht geregeld hebben, of zie ik dit verkeerd. Het bleek in elk geval dat we, ondanks het extra lusje, toch eerder dan groep 2 de finish hadden bereikt. Sterker nog, groep 2 bleef zo lang weg dat we ons zorgen begonnen te maken dat er misschien iets was gebeurd. Maar gelukkig, na zo'n 45 minuten arriveerden ze dan toch. Het bleek dat ze maar liefst vier lekke banden hadden gehad; 3x Jan Sevriens, nota bene "mister materiaalman" en nog John Bloemer dacht ik. Gelukkig namen zij nog een groot deel van de vlaai voor hun rekening en konden we met zijn allen nog even nakaarten en kon Chris ook hun nog even vereeuwigen met een kopje koffie en een stukje vlaai. En zo kwam gelukkig een aangenaam einde aan deze openingsrit.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 5 MAART

LINNERHEIDE-VLODROP

OFFICIËLE OPENING VAN HET ZOMERSEIZOEN

Inderdaad, vandaag de officiële opening van het zomerseizoen. En het blijft druk op het Hingen. Vandaag hadden we weer 34 deelnemers waarbij verschillende mensen voor de eerste keer dit seizoen hun opwachting maakten. Natuurlijk werden er meteen 2 groepen geformeerd. In het verslag van de Razende Reporter hebben jullie gelezen hoe het de A-groep is vergaan. Bij de B-groep wordt er gelukkig met overleg gekoerst en is het de bedoeling om de groep netjes bij elkaar te houden. Bij het vertrek worden de koppen eens gemonsterd en dan is het aan de wegkapiteins om de snelheid te bepalen. Vandaag waren er totaal geen zwakke kandidaten dus kon er lekker doorgereden worden. Op kop kwamen weer verschillende mensen en zo ging het gezwind richting Linnerheide. Maar hier zitten slangen zoals de biologen onder ons weten. Het was dan ook niet verwonderlijk dat opeens "LEK" werd geroepen. Jan Sevriens stond plat. Naar later bleek een echte "SNAKE-BITE" maar dat wist hij toen nog niet. Het bandje werd rustig gewisseld. Hierbij hoefde Jan geen hulp van onze vaste bandenwisselaars want dit klusje kan hij best zelf klaren. Na dit oponthoud ging het verder in het bekende lekkere tempo. Gezellig keuvelend werden de kilometers afgelegd maar meteen na de afslag van de neutrale weg was het weer raak. En warempel alweer Jan. De band werd weer goed nagekeken en het tweede bandje werd omgelegd. Nadat dit was gefikst ging het weer verder maar een goede 100 meter verder opeens een harde knal. En alweer bij Jan. Nu werd de buitenband er toch maar helemaal afgehaald en grondig geïnspecteerd. Wat bleek, aan de zijkant was hij gescheurd en hierdoor kreeg Jan steeds die lekke banden. Gelukkig bracht de reserveband van Wil v. Montfort weer uitkomst en kon Jan verder. Maar een ongeluk komt nooit alleen. Nu was het de beurt aan John Bloemer. Een fikse steen had zijn achterband doorboord. John Wolters nam de taak van deparneur weer met verve op zich en zo konden we snel weer verder. Na al dat oponthoud kwamen we met een klein uurtje vertraging toch aan op St. Joost. Gelukkig hadden de mensen van de A-groep ons nog wat overgelaten en we lieten ons de koffie en de vlaai goed smaken. Zo verliep de eerste officiële rit toch niet zoals we gehoopt hadden maar evengoed was het een daverend succes. Enkele mensen moesten 's avonds aanschuiven aan het benefiet-diner voor het New Wave team zodat ze niet al te lang konden blijven.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 27 FEBRUARI 2016

De eerste groep ging dus inderdaad noordwaarts richting Meinweg. Roger en Michel nestelden zich gelijk op kop en dat betekende zo snel mogelijk aansluiten en schuilen voor de harde tegenwind. Zo was het zaak om te proberen de spieren zo snel mogelijk op te warmen want deze moesten gelijk flink aan de bak. De Meinweg hebben we nooit gezien want het ging rechtsaf naar Reutje. Het bleek dat de route was omgegooid richting Effeld en dat de keuze was gevallen op een rondje om Heinsberg heen door illustere plaatsen als Oberbruch, Unterbruch, Porselen, Randerath, Würm, en Süggerath. Na het klimmetje aldaar ging het bij de kerk in Tripsrath linksaf richting het industriegebied aan de overkant van de grote weg die we overstaken. Voor velen was dit compleet nieuw terrein ondanks dat we maar een goede 20 km van huis waren; vooruit 30 km van huis dan. Na wat geslinger daar ging het via de bekende weg naar Hatterath en rechtsaf terug naar Birgden. Uiteindelijk waren we snel weer in Saeffelen. Dit werd veroorzaakt door het daverende tempo dat door iedere deelnemer kon worden onderhouden; werkelijk een puike prestatie. Omdat het zo'n mooi weer was, werd besloten om nog rechtsaf naar Waldfeucht te rijden. De weg valsplat omhoog was nog even een zwaar stukje want de

wind stond ook nog pal tegen. Het venijn zat echter in de spreekwoordelijke staart. Net toen we dachten dat het leed geleden was, waren toch nog "slachtoffers" te betreuren op het laatste stuk met overwegend rugwind. Zonder dat het vooraan werd opgemerkt, waaiden achter mensen uit de groep en deze konden alsnog alleen huiswaarts. Hadden we net dik 75 km samen gefietst en nu bleek toch te weinig empathisch vermogen te zijn om gewoon op het gemak met zijn allen de rit af te ronden. De animatoren vooraan leken, vanuit het achterland waargenomen, deelnemers die we de hele rit niet veel vooraan hadden gezien. Een weinig fraaie actie zou dat zijn als je het mij vraagt. De routiniërs bij Suist hebben hierin de schone taak om dat soort acties te ondervangen. Maar we moeten het niet groter maken dan het is want de rest van de rit ging gewoon goed. Na afloop plofte een delegatie nog bij Nicole op het pluche om nog even na te kaarten. Nadat de tweede groep ook nog even aanschoof om hun verhaal te doen was het helaas weer tijd om huiswaarts te keren.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 FEBRUARI

MEINWEG-MERBECK

Wat een verschil met vorige week. Toen maar 2 deelnemers, maar nu, met een lekker zonnetje, maar liefst 38 renners aan het vertrek. De Razende Reporter heeft dus wel degelijk gelijk, het zijn SALON-FIETSERS bij Suist. Maar evengoed geweldig dat Suist zo in trek is bij de rijders uit Midden-Limburg. Natuurlijk werd er meteen een verdeling in twee groepen gemaakt. Er gingen zelfs stemmen op om er maar meteen 3 groepen van te maken. Het moet echt niet gekker gaan worden. Eventjes overleg tussen de twee wegkapiteins, Jo en John, en er werd besloten om richting Lüttelforst te rijden. De A-groep, 23 rijders sterk, vertrok om half twee. Hoe het hen vergaan is zullen we nog wel horen. Even later was het de beurt aan de 15 rijders van de B-groep. Hier werd warempel het oude Suist-systeem van geregeld wisselen toegepast. Eventjes op kop in de wind en dan lekker doordraaien. Zo ging het gezwind richting Herkenbosch waar we het eerste pechgeval van vandaag kregen. John Wolters reed lek. Al de tweede keer deze week, hij zit hem behoorlijk tegen de laatste tijd. Maar Piet zat ook bij de B-groep, dus het klusje was zo geklaard. Annie kreeg nog even een probleempje met een schoenplaatje maar dit euvel werd ook vakkundig opgelost. De klim van de Meinweg werd netjes als een groep gedaan, voorin wat inhouden zodat de langzamere rijders ook bij kunnen blijven. Dus boven konden we meteen door zodat niemand in de koude wind hoefde te wachten. Maar in Oberkrüchten hoorden we opeens een harde knal, het leek wel of er oorlog was en een geweer afgeschoten werd. Het bleek de achterband van Pieter te zijn die de geest had gegeven. Er werd nog wel een nieuw binnenbandje ingelegd maar ook deze was meteen weer lek. Gelukkig had Wil zijn traditionele achterband weer bij zich zodat deze gebruikt kon worden. Piet kweet zich weer voorbeeldig van zijn taak zodat we snel weer verder konden. Hulde voor die man, hij verdient ondertussen al bijna een standbeeld. Nu konden we zonder verdere problemen de rit vervolgen. Aan kop kregen we steeds nieuwe mensen zodat iedereen zijn deel van het werk kon opknappen. Een enkeling moest wel eens tot de orde worden geroepen want sommigen willen dan toch wel weer te hard. Zo kreeg het Fluitend Hert ze vandaag ook om zijn oren want hij was een van de mensen die meenden dat het niet hard genoeg ging. Met de wind in de rug en op de grote molen wil hij nog wel eens overdrijven. Gelukkig gebruikte verder iedereen zijn gezonde verstand en zo kwamen we verder

probleemloos terug in Montfort waar de Montfortanen en Wil afbogen. De rest ging netjes richting St. Joost en zo naar het Hingen waar een enkeling nog aansloot bij de mensen van de A-groep die er al waren. Toch weer mooi 75 km. gefietst en iedereen tevreden, zo hoort het ook. Hopelijk hebben we komende zaterdag bij de officiële opening van het zomerseizoen ook redelijk weer zodat we een leuke vlaai-tocht kunnen rijden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 20 FEBRUARI

Ieder verslag is inmiddels ook een half weerbericht, zo ook dus vandaag. Er waren bak-ken water voorspeld en zo hing een ritje aan een spreekwoordelijke zijden draadje. Maar, er is altijd een maar, het was zo rond het tijdstip van het grand départ zowaar droog. En zo kwam het dat Jo V zowaar als eerste zijn opwachting maakte in het village départ, en er zouden nog vele volgen. Die laatste aanname dient echter genuanceerd te worden; er kwam er namelijk nog maar één, namelijk Ralf Beunen. John Vergoossen was er ook om de administratie te doen en Sef Laugs kwam met de gewone fiets toevallig langs even voor half twee, maar ander schoon volk op racefietsen of mountainbikes schitterde door afwezigheid. De twee opportunisten, zoals bekend niet bang van een beetje regenwater kozen het ruime sop richting Meinweg. Onderweg lanceerden ze een nieuwe term voor de thuisblijvers van vandaag: salonfietsers. Het contrast kon niet groter; het hele plein vol bij lagere temperaturen maar gegarandeerd droog en nu met het risico op een nat pak maar wel bij 10 graden slechts twee deelnemers. Winterfietsen, spatborden, ass-savers, overschoenen, brillen met ruitenwissers, lange broeken met regengoten ten spijt; alles keurig in de garage of netjes opgevouwen in de kast. Enfin het zij zo, de pret was er niet minder om. Lekker met de wind in de rug zeilden ze heerlijk naar de Meinweg. Omhoog lekker zij aan zij en tot Oberkruchten ging het prima. Daar linksaf naar Elmpt waar de wind al links in de flank tot grotere inspanningen leidde. Via Elmpt linksaf richting Maalbroek/Asenray. Hier blies de wind pal van voren en dus werd stilzwijgend het kop over kop rijden toegepast. Had ik al gezegd dat het nog steeds droog was? Het was nog steeds droog, de weg was wel nat waardoor we evengoed smerig werden. Bij Asenray begon het even te druppelen maar dat hield snel weer op. Via Asenray naar Roermond en zo langs de grote weg naar Herkenbosch, St O Berg, Linne, Brachterbeek terug naar St Joost en warempel nog steeds droog. Dit schrijf ik snel op maar dat stuk was zwaar met de stormachtige tegenwind. Nu was het tijd voor een lekker kopje koffie en een paar lekkere pinten. Inmiddels waren buiten de hemelsluizen opengezet; net op tijd binnen dus. Daarna snel naar huis, fiets afspuiten en dan onder de douche. Lekker gefietst, want onverwachts toch kunnen fietsen, lekker rondgedraaid en de pinten smaakten prima.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 13 FEBRUARI

VAALS

Het kan niet op. Vandaag alweer maar liefst 25 rijders present voor de tweede klassieker van dit prille seizoen, de rit naar Vaals. Hierbij weer twee nieuwelingen, Frits Knoops uit Koningsbosch en Wil Veugelers uit Herten. Als er nu nog eens iemand zeurt over zijn leeftijd moet hij maar eens een voorbeeld nemen aan Frits Knoops. 78 Jaar is deze klepper en hij fietste de rit van 115 km. uit met twee vingers in de neus. Werkelijk klasse, Frits. Maar als iedereen van te voren had geweten wat voor weer we zouden krijgen, dan denk ik dat de opkomst toch wel wat minder was geweest. Maar gelukkig had buienradar het vandaag weer eens grandioos verkeerd dus iedereen dacht nog droog thuis te komen. Omdat we met zoveel waren werd de groep meteen gesplitst. De snelle mannen vertrokken klokslag 11 uur en Tom Marcellis kwam net op dat moment aanzetten zodat hij meteen kon aansluiten. Even later vertrok de B-groep, 15 man sterk. Sef en Leon namen de koppositie in en in een lekker tempo van net onder de 30 ging het richting Sittard. Iedereen kon goed volgen en dat was ook te horen aan het kletsen in de groep. Na de afdaling van Stammenhof stond de A-groep te depanneren, Ralf Beunen had lek. Rustig reden we deze mannen voorbij maar even later, net voor Schimmert, kwamen ze weer voorbij. Jo en Sef vonden het toch te langzaam gaan en ze besloten aan te pikken bij de A-groep, moet kunnen bij Suist. Maar even verder sloeg voor ons ook de pechduivel toe. John Wolters reed lek, dus moest Piet voor de eerste keer vandaag aan de bak. Kundig als hij is was dit ook weer zo gepiept en konden we verder. Probleemloos werd Valkenburg voorbij gestoken waar we afscheid namen van Har Fijen en Fred Stoffels die omdraaiden en terug naar huis reden. Of deze twee droog thuis zijn gekomen is de vraag. Even later, bij Mechelen, begon het klimwerk. Ieder in zijn eigen tempo richting Vijlen waar boven netjes werd gewacht. Maar nu kreeg Jan Laugs een platte zodat Piet voor de tweede keer aan de bak kon. John Bloemer besloot langzaam door te rijden tot Vaalsbroek zodat hij bij deze hellingen rustiger kon rijden. Toen Jan's bandje was gerepareerd ging het verder. Even later kwamen we de A-groep tegen die al bezig was aan de terugweg. Netjes gegroet en toen door. De klim naar het Drielandenpunt was het klapstuk voor vandaag, maar na de Hallambay van vorige week wisten we wel hoe we dit varkentje moesten wassen. Boven werd een korte pauze ingelast zodat iedereen op zijn gemak wat kon eten en drinken. Ondertussen was het begonnen te regenen en het is de hele dag niet meer opgehouden. Dus de terugweg was nat en koud. De temperatuur zakte tot maar net 3 graden, dus frisjes. Net voor Mechelen was het voor de derde keer prijs. Nu stond John Bloemer plat, maar Piet had ook dit klusje zo geklaard. Toch maar gemakkelijk als je zo'n prima monteur in de groep hebt. Voor de verdere terugweg bleven we van pech verschoond. Het was wel koud en nat maar echte "Flandriëns" geven hier natuurlijk niets om. "Radfahren ist nicht führ weiche Eier" hebben we al vaker gehoord en vandaag bleek dat maar weer eens. Probleemloos werd het Hingen bereikt. Vier en een half uur op de fiets en 115 km. in dit pokkeweer, een puike prestatie. Nu even nog twee keer een verrassingsrit en dan kunnen we beginnen aan het officiële seizoen met de Vlaaientocht op 5 maart.

Het Fluitend Hert

Verslag van de A-groep

Naar het Drielandenpunt

Na de ervaringen van vorige week besloten we vanuit 't Hingen meteen met twee groepen te vertrekken. Een goede keuze, waar beide groepen voordeel aan hebben. Met een man of tien ging het in gestrekte draf richting zuiden. Nadat we het vals plat naar Puth hadden overwonnen en Stammenhof waren afgegaan, reed Ralf lek. Het euvel was bijna verholpen, toen de B-ploeg langs reed. Maar in Schimmert namen de snellere mannen weer de koppositie. Voor Jo en Sef was dat een mooie gelegenheid om de oversteek te maken naar de A-ploeg, want zij kunnen ook wel een partijtje fietsen. Vervolgens reden we voor Zuid-Limburgse begrippen een behoorlijk vlak stuk, via Valkenburg naar Wittem. Nadat we onze benen alvast konden laten wennen aan het klimwerk, naderde toch langzaam het hoogtepunt (323 meter) van de dag. John uit Stevensweert en Wil uit Herten waren erg sterk, en trokken goed door. De rest volgde op gepaste afstand en het Drielandenpunt werd door iedereen bereikt. Na het verorberen van een krentenbol, banaan of mueslireep werd de terugweg aanvaard, die er net zo uit zag als de heenweg. In Holset kwamen we in zijn uppie John B. tegen. Of dat nu kwam door malheur van anderen, of omdat hij de weg moest verkennen, wisten we niet. Spoedig volgde rest, en met een vriendelijke groet passerend, trokken wij de gaskraan nog eens open. In het Ravensbosch had Jo last van kramp, en later verliet hij de groep om zijn eigen plan te kunnen trekken. Toen moesten we nog afrekenen met Stammenhof. Voor het grote publiek en het profpeloton onbekend, maar voor de mannen van Suist een veel beproefde kuitbijter. Direct na Stammenhof sloeg de ketting van Michel's fiets dubbel, en moest het wiel er zelfs uit om dit te verhelpen. In Sittard sloeg Sef af naar de Boesch. Met een kleine knipoog naar afgelopen week, had onze elfde man ons nu verlaten en waren we weer bij het oorspronkelijke aantal. Op de Slek aangekomen bleek niemand meer zin te hebben in een drankje, en ging het linksaf richting Gebrook. Ik werd mooi thuis gebracht, en tikte daar om 15.05 uur aan. Een mooie rit, ondanks het miezerige weer.

Michel van Smoorenburg

ZATERDAG 6 FEBRUARI

WIM BOGIE MEMORIAL

Een geweldige opkomst voor deze 10de Wim Bogie Memorial. Maar liefst 22 rijders hadden de moeite genomen om Wim Bogie te herdenken d.m.v. deze rit. Hierbij een tiental mensen die nog samen met "De Buffel" hebben gereden. Nu was het weer dan ook wel uitstekend. Een lekker temperatuurtje en voor de harde wind hebben we verschillende kleppers die dat niet voelen. Om klokslag 11 uur gaf John het startsein. De snelle mannen die aanwezig waren maakten geen aanstalten om apart te rijden dus de hele meute van 22 rijders vertrok in een lange rij. Hierbij gelukkig een groot aantal "B-rijders", dus het tempo werd hierop aangepast. Maar in Roosteren vonden enkele A-mannen het toch te langzaam gaan en ze besloten om te versnellen. Nu werd het een rommelig gedoe, wie wilde sneller en wie had hier geen zin in? Een klein groepje scheidde zich af maar een van deze rijders, Roy v. Montfort, reed net achter Roosteren lek. Verschillende van de snelle mannen hadden dit niet door en ze reden verder. De B-groep reed ook verder zodat Roy bijna alleen achterbleef. Gelukkig draaiden enkele snelle mannen om zodat er 6 rijders achterbleven. De rest reed in een B-tempo verder maar de problemen waren nog niet weg. In Klein Meers konden we niet door omdat de optocht net bezig was zich op te stellen. Een groepje koos het fietspad langs het kanaal en een ander groepje koos ervoor om via Stein te rijden. Gelukkig kwamen we in Elsloo, boven aan de Maasberg, weer samen en er werd besloten om de Slingerberg van de achterkant op te rijden. Har Fijen draaide hier af naar huis.

Hij vond de afstand toch nog wat veel omdat hij nog niet zoveel heeft gereden. Vanaf nu bleef het groepje mooi bij elkaar en via de gebruikelijke weg ging het richting Hallambay. In een lekker tempo werden de kilometers afgelegd maar net voor Eisden reed Geert lek. Gelukkig hebben we Piet die dit klusje weer zeer vakkundig oploste. In Eisden sloot ineens de A-groep weer aan zodat de hele meute weer compleet was. Het bleek dat Roy maar liefst 3 keer lek had gehad en wijselijk had hij besloten om het thuisfront te bellen met de vraag of ze hem konden komen ophalen. Dus de overige 5 reden verder met het gevolg dat we vanaf Eisden weer een groep waren. Van hieruit is het maar een kattensprongetje naar de Hallambay. Voor sommigen was het de eerste keer dat ze deze puist zagen en de steile, rechte weg boezemde toch wel ontzag in. Maar iedereen bedwong deze klim in zijn eigen tempo en meteen na de afdaling werd er netjes gewacht op de parkeerplaats. Een banaantje wegwerken en eventjes wat drinken en de terugweg kon beginnen. Nu hadden we de wind in de rug wat goed te merken was aan het tempo. Af en toe tegen de 40, de snelle mannen hadden er duidelijk zin in. Natuurlijk vonden sommige B-mensen dit te veel van het goede, dus het tempo moest geminderd worden. Door Maastricht en toen langs de Maas naar huis. Maar de weg langs de Maas bij Geulle a/d/ Maas is afgesloten, dus kregen we nog een klim te verwerken. De kopmannen kozen voor de Maasberg en hier ging het fout. De snelle jongens reden boven meteen door en omdat enkele rijders in de problemen kwamen op de klim duurde het langer voordat de staart van de groep boven was. Normaal gesproken is toch de afspraak dat er boven gewacht wordt maar het schijnt dat sommigen dit nog altijd niet snappen. Doordat er mensen met materiaalpech stonden in de klim duurde het wat langer en de vogels waren dus gevlogen. Gelukkig waren er nog enkele rijders wel zo sportief om te wachten zodat we met 8 personen de thuisreis konden beginnen. Met de wind in de rug was dit een koud kunstje en zo kwamen we met ruim 115 km. op de klok ruim voor 4 uur weer terug op het Hingen. De mensen van Montfort besloten om meteen door te rijden naar huis en de rest van de groep stapte nog eventjes bij Nicole binnen. Hier zaten ook 3 rijders van de A-groep en samen hebben we nog eventjes nagekaart over de rit. Het lijkt me wel een goed idee om, als er komende week bij de rit naar Vaals weer zoveel mensen zijn, meteen de groep op te splitsen. Want om allemaal samen te rijden is voor verschillende mensen toch een te grote opgave. Verder moeten we, als er een beklimming is, boven meteen stoppen en wachten tot iedereen boven is, anders krijgen we de problemen zoals die zich vandaag voordeden weer. Al met al, ondanks de kleine akkefietjes, mogen we toch stellen dat deze Memorialrit alweer uitstekend is geslaagd.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 30 JANUARI

HERFST

Eerst hadden we winter, daarna een paar heerlijke lentedagen (maandag en donderdag), maar vandaag was het toch echt weer HERFST. De hele dag regen met om half twee de felste buien. Daarom heeft hoogstwaarschijnlijk niemand zijn karretje uit het schuurtje gehaald. Hopelijk is het de volgende week wat beter weer als de rit naar de Hallmabay op het programma staat.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 23 JANUARI

VAN ALLES WAT

Na de vorstperiode van de afgelopen weken was het vandaag weer royaal boven het vriespunt. Daarom waren er dan ook weer 25 rijders present op het Hingen. Natuurlijk werd de groep opgesplitst, met zo'n groot peloton toch echt wel verstandig. De B-groep bestond vandaag uit 10 rijders. Na het gebruikelijke overleg werd er besloten om richting Borgharen aan te houden. Maar natuurlijk is iedereen vrij om in deze wintertijd een eigen route te maken. Van deze mogelijkheid werd dan ook flink gebruik gemaakt. John reed voor de eerste keer mee dit jaar na zijn knieblesure. Daarom gaf hij aan om een uurtje mee te fietsen en dan om te keren. Het tempo werd netjes iets onder de 30 gezet zodat de 10 lekker bij elkaar konden blijven. Omdat de weg langs het kanaal richting Geulle a/d Maas afgesloten was gingen we de Maasberg af. Wat een rotafdaling is dat toch. Bij de Slingerberg gaf John aan dat hij hier omdraaide. Geert en Henrie waren zo collegiaal dat ze hem vergezelden op zijn thuisreis. De Slingerberg werd beklommen en toen via Graetheide weer naar huis. Lekker peddelend werden deze kilometers afgelegd en na 60 km. kwamen Geert en John weer aan op het Hingen. Henrie was in Born rechtdoor gereden richting Susteren. De drie hadden echt een heerlijk ritje ervan gemaakt. De knie hield zich uitstekend zodat het hopelijk maandag weer wat verder kan.

Van Har v.d Vorst kregen we een aanvulling wat betreft de rit die de rest van de B-groep heeft gemaakt.

Hierbij de aanvulling op jouw verslag van de B-groep.

Toen jullie ons verlieten zijn we richting Borgharen gereden. Gaande de rit werd besloten om via Weert, Meerssen naar de Nachtegaal te rijden. Van hier uit via de Kleversberg naar Schimmert en daarna de bekende weg naar huis. Op het Hingen aangekomen hadden we 80 km op onze tellers. We hadden wel nog 2 leuke banden onderweg. In Valkenburg reed John Wolters lek en bij de beklimming van de Kleversberg Har van der Vorst. Dit lek werd vakkundig door Jan Sevriens gerepareerd.

Har van der Vorst

De mannen van de A-groep hebben er een rit van 85 km. van gemaakt. Deze groep reed via Bunde de Kruisberg op en toen via Schimmert en de Vuilnisberg richting Doenrade. Van hieruit werd de Duitse kant gekozen en Sef werd mooi thuis afgezet.

Zo zie je maar weer, bij Suist is van alles mogelijk. Met goed overleg is er voor iedereen wel een groepje waar hij zijn ei kwijt kan. Van lekker rustig peddelen tot flink doorkachelen, alles is mogelijk. Als we maar zo sportief blijven dat we de verschillende groepen wel steeds bij elkaar houden, dan zal er steeds voldoende animo blijven om bij Suist te komen rijden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 JANUARI 2016

18 deelnemers ondanks de kou dacht ik te ontwaren; werkelijk een super opkomst in hartje winter. . Een paar dagen geleden had ik geen cent gegeven voor de fietskansen vanmiddag maar zo zie je maar weer. Daarnaast John weer in burger voor de administratie en ook Har Valkenburg in dezelfde kledij; beide wegens knieklachten. Beterschap mannen en tot gauw. Een route maken was weer even een dingetje. Jo V riep iets van de Tungalroyse wallen en Henk had gelijk iets moois op het netvlies en zo konden we met één groep onderweg. Deze groep herbergde ook Cor v/d Varst en Har v/d Vorst die werkelijk een puike rit hebben gereden. Na even in de Linnerweerd wat nattigheid ervaren te hebben en na een leuke band voor Harald, klaarde het mooi op en de zon scheen vervolgens uitbundig. Via Horn langs de trein die daar in de tuin staat, echt waar, ging het richting Baexem, Grathem en van daaruit richting Leveroy maar niet helemaal want het ging linksaf naar Ell en van daaruit naar Swartbroek. Daar omgekeerd en via prachtige wegen naar, ja daar komt ie, Tungalroy. Daar denderden we verder naar Stramproy en bij de molen aldaar rechtsaf naar Maaseik en via Roosteren en Dieteren weer terug (langs Peusen). Uiteindelijk 80 km op de teller, Henk bedankt voor de mooie route en met een select gezelschap nog even nagetafeld bij Nicole. Al met al veel meer dan we vooraf hadden gedacht.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Zelf kon ik er niet bij zijn vanwege een pijnlijke knie, maar toch hebben we een flinke lijst doorgekregen van de deelnemers van 9 januari.

De namen die bekend zijn volgen hieronder. Als er mensen zijn die ook hebben meegefietst maar hier niet bijstaan, laat dit dan even weten aan John Vergoossen: johnvergoossen@ziggo.nl , dan kan het worden verwerkt in de lijsten.

Vergoossen Jo	v. Montfort Wil
Deckers Roger	Clout Piet
Stoffels Fred	Swillens Henk
v.d. Venne Annie	Sevriens Jan
Laugs Sef	Cuijpers Harry
Beunen Ralf	v. Smoorenburg Michel
Mols Johnnie	Thoolen Frank
Gullikers Paul	Laugs Jan
Marcellis Tom	Stokbroeks Eric

Penders Michiel	v.d. Vorst Har
Renet Leon	Janssen Henrie
Storms Jo	Stassen Pieter
v.d. Varst Cor	Wolters John
v. Montfort Roy	

9 januari 2016.

Verslag B-groep.(11 deelnemers).

Na overleg met enkele mensen werd de route vastgesteld. Cor van de Varst werd aangewezen als wegkapitein. Via de gebruikelijke route Montfort, Sint –Odilienberg gingen we door de Oo naar Vlodrop, daarna richting Keulsebaan. In Sint Odilienberg reed Jan Laugs lek, maar met hulp van Piet Cloudt was de malheur snel verholpen. Vervolgens via Effeld naar Oberbruch, toen raakte de verslaggever het spoor bijster. Maar toen we bij Janssen-Mattis kwamen begon het weer te dagen. Vervolgens linksaf naar Straeten, toen de weg vervolgd richting Waldfeucht. Toen werd er binnendoor koers gezet richting Breugelchen , van hier uit naar Maria Hoop en Montfort. In Maria Hoop draaide Henny Janssen af naar huis.

Hier namen we afscheid van de mensen uit Montfort. De overigen reden terug naar de thuis basis. We hadden lekker gefietst en de gereden afstand bedroeg 65 km.(gem./ 28 km/u)

Har van de Vorst.

De aanwezigen waren:

Pieter Stassen,Hennie Janssen, Paul Gulikers, Annie van de Venne, Jan Laughs, John Wolters, Cor van der Varst, Piet Cloudt, Leon Renet, Jan Sevriens en Har van der Vorst.

ZATERDAG 9-1-2016

Echt een he-le-boel mensen hadden zich om 13.30 uur verzameld. Het plein was bijna te klein om alles te huisvesten. Volgens Michiel waren we met 28 eenheden. Om boven het gekrakeel uit te komen en gezamenlijk een route af te spreken bleek een heidens karwei. Groep 1 vertrok richting Unterbruch, Oberbruch en over Straeten terug. Dit waren John Mols, Eric Stokbroekx, Frank Thoolen, Harrie Cuijpers, Roy, Wil, Michel, Michiel, Jo S, Jo V, Ralf, Fred, Roger, Henk, Tom, Sef. Groep 2 voor zover bekend: Annie, Jan Laugs, Pieter, Henrie, Leon, John Wolters, Cor. Willen degenen die niet zijn genoemd even hun naam doorgeven via het gastenboek of naar John Vergoossen mailen, zie elders op de site voor het emailadres. Maar er werd bij groep 1 een verkeerde weg gekozen door Jo V en zo

werd Oberbruch en Unterbruch weer eens gemist en was goede raad duur. Frank zakte overigens bij Eiffel door de groep en had lek maar had via Roy laten weten dat we niet hoefden te wachten. Ik hoop dat hij goed is thuisgekomen, maar we willen best wachten, sterker nog dat is toch wel gebruikelijk bij Suist. Sef wist in elk geval raad en nieuwe wegen en parallel aan de grote weg naar Wassenberg rijdend kwamen we in Wassenberg terecht op de bekende grote weg aldaar. Even later rechts en na korte tijd ging het links door het bos even pittig omhoog. We raakten verzeild in het Birgeler wald waar we afdaalden en beneden doorleuk weer omdraaiden en weer omhoog klommen. Eenmaal uit genoemd bos linksaf richting Dalheim en dan rechtsaf omhoog naar Arsbeck en langs de grote weg naar Oberkrüchten om gezwind de afdaling van de Meinweg in te zetten. Maar aan de rotonde in Oberkrüchten hadden plots Ralf en Michel lek. Het wisselen duurde erg lang, mede omdat Michel geen bandje met lang ventiel had. Michiel bracht uitkomst en nadat Jo V met zijn superpompje nog wat hand-en-spandiensten had verricht, konden we, inmiddels flink afgekoeld, de afzink "de la Meinweg" inzetten. De kleine kransjes achter kwamen nu erg goed van pas en eenmaal beneden waren we allemaal weer op bedrijfstemperatuur. Via de bekende weg door de Oo zijn we teruggereden en hadden uiteindelijk toch nog zo'n 80 km op de tellertjes. Met een select gezelschap zijn we nog even aangeschoven bij Annie en Leon die al bij Nicole zaten aan een lekker warme versnapering. Het was hen prima vergaan dus eind goed al goed.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 2 JANUARI 2016

Herfstachtig weer en dus niet zo druk als de laatste keren gebruikelijk maar toch nog aardig wat volk. John was er in zijn burgerkloffie om de administratie bij te houden maar niet om te fietsen dus. Het eerste wapenfeit van 2016 vond ookal plaats. John Mols was de geluksvogel om nu al de prijs te krijgen van "het snelste lek in 2015". Al bij het vertrek merkte hij dat hij unne platte haw. Het was snel gefikst en zo ging de koers naar de grensovergang Posterholt. Annie maakte zich geheel onnodig zorgen over het tempo; er werd goed gekeken en niet te hard gereden. Via Haaren ging het "links uit de flank" (Rara van welke Suister is deze uitdrukking eigenlijk?) richting Obspringen, Brachelen en van daaruit werd rechtsaf doorgestoken naar Birgden en daarna naar Gilrath. Daar een klein stukje over het fietspad langs de Roode Beek en verder linksaf richting "de Hering" dwz de lange weg naar de bouwberg in Brunssum. Fred wist een mooi weggetje (van Pensionado Geert geleerd) bij Schinveld door het veld naar Bingelrade. De weg lag er wel smerig bij door de regen en de pratsch maar het stadium wel of niet poetsen waren we toch al lang voorbij. Daarna nog Amstenrade met een bezoekje vereerd waarna Roger ons via Oirsbeek en het steile klimmetje aldaar (parallel aan de Beukeberg zeg maar) bij de voormalige Hells Angels weer op de grote weg dirigeerde. Dit klimmetje zorgde links en rechts nog voor problemen met het schakelmechaniek. Tom stond veel te groot, Fred liep de ketting eraf en bij Jo wilde de voorderrailleur niet meewerken; waarschijnlijk door de modder maar net op tijd kreeg het ding weer de geest en kon hij de 34 schakelen. Dan weer rechts naar Doenrade en via weer Bingelrade, Jabeeck, Susterseel, Hastenrath, Saefelen en Waldfeucht via Sevriens weer terug. Mooi gefietst, goed bij elkaar gehouden en toch redelijk het nekkie eraf. Tom Marcellis gaf aan in elk geval moe genoeg te zijn voor deze doordeweekse zaterdag.

A vous Hilversoem maar weer

De Razende Reporter (ook weer van de partij in 2016)